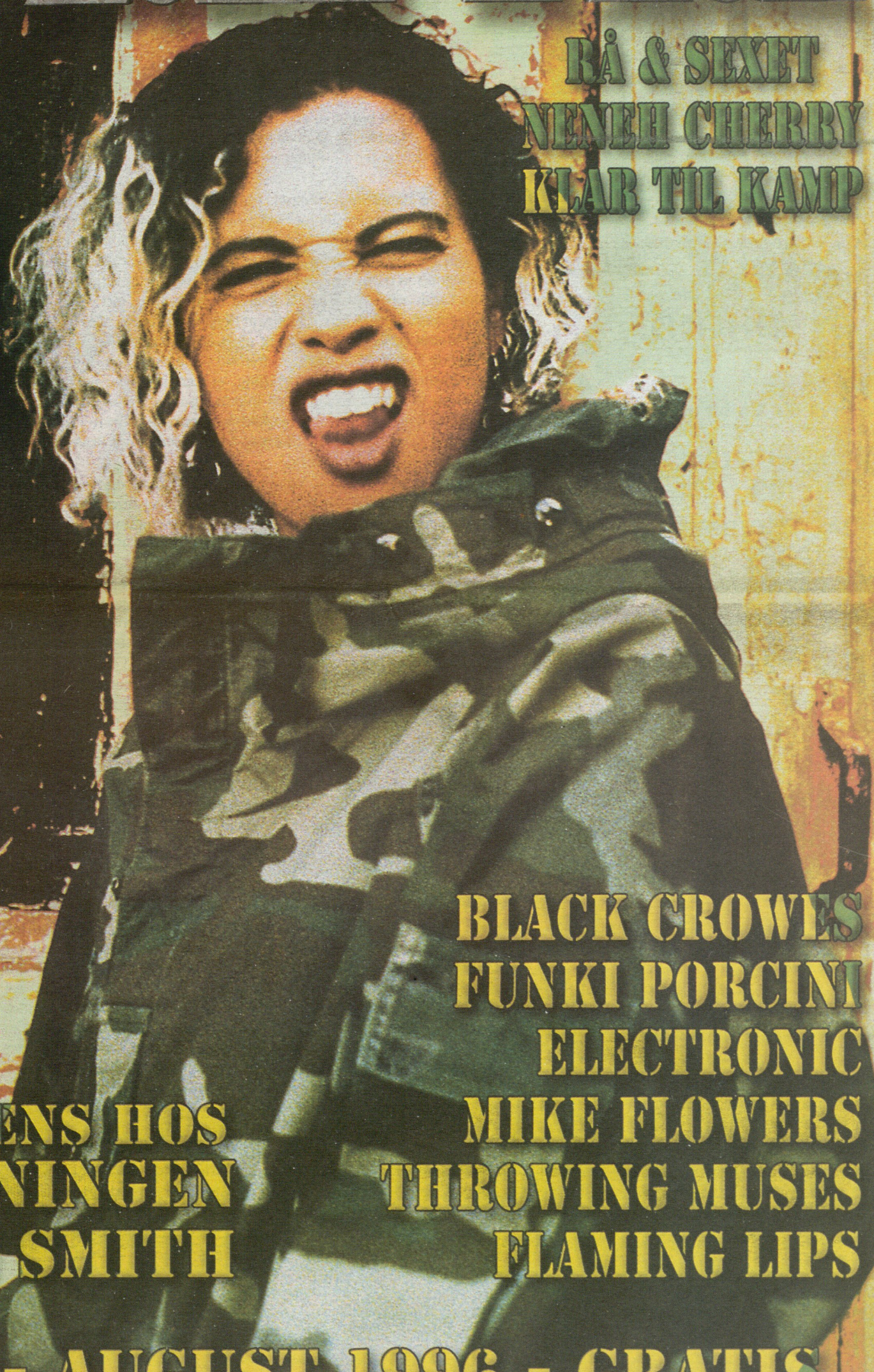

MUSIKMAGASINET

GAFFA

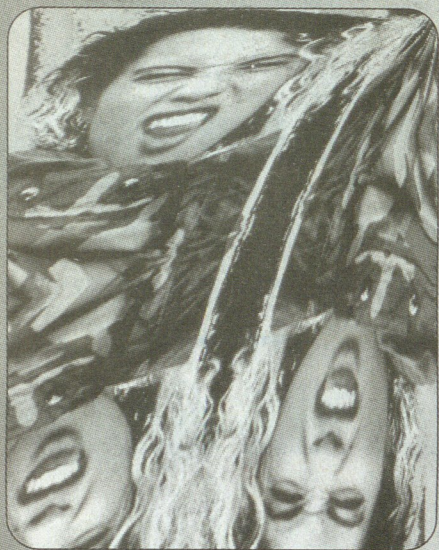
**RÅ & SEXET
NENEH CHERRY
KLAR TIL KAMP**

**I AUDIENS HOS
DRONNINGEN
PATTI SMITH**

**BLACK CROWES
FUNKI PORCINI
ELECTRONIC
MIKE FLOWERS
THROWING MUSES
FLAMING LIPS**

NO.8 - AUGUST 1996 - GRATIS

forsidefoto: Spiros Politis

INDHOLD:

Noter -a bit of dis & a bit of dat	4
Blomsterbarnet -Mike Flowers	8
Heavy Herning -Grope	9
Lille gris -Funk! Porcini	10
Kragerne flyver -Black Crowes	11
Smid musene -Throwing Muses	12
Raw like... -Neneh Cherry	14
Old Girl Rock -Patti Smith	16
Elektronik -Electronic	18
Anmeldelser -hvad er flot, hvad er snot?	19
Venstre om... -Leftfield i Roskilde	26
Båndsalat -Nils tjekker undergrunden	27
GAFFA kalenderen -hvad, hvem, hvorfor?	28

WILD CARDS,
SO WHAT?

Dybt nede i bugen af en færge i Københavns Havn blev der i juni måned sat fokus på noget så sjældent som Musikbranchen anno 2010. Alle var der – undtagen pladebranchen.

Wild Cards var seminarets titel, initiativet kom fra Dansk Musik Informations Center (MIC) og organisationen havde indbudt en række mennesker af svingende kompetence til at – måske – åbne fligen for det forjættede land, fremtiden. Et wild card er groft sagt betegnelsen på små teoretiske bud på fremtiden, der mere eller mindre sandsynlige, er med til at give et muligt kig ind i fremtiden – udgangspunktet er (selvfølgelig) at det kan man *ikke*. Der blev under seminaret på Færgeren Kronborg gjort et par mere eller mindre vellykkede forsøg på at tegne en fremtid – men som det ofte sker, selv for Institutet for Fremtidsforskning, er fremtiden der før man aner det, og et wild card som "vil events og store enkeltbegivenheder være en fremtidig måde at markedsføre musik på?" er jo i sig selv en temmelig out-dated. Så vidt jeg ved har eksempelvis Roskilde Festivalen eksisteret i en rum tid.

Der var dog en række højst interessante indlæg og der blev fokuseret på en række emner der nok skal give branchen grå hår i hovedet år 2010: Musik på internettet, copyright-problematikken, er der kommercielt potentiale i lande, der anno 1996 ikke har økonomisk betydning. Skal man tænke firkantet, trekantet eller i trapez? Det kan ikke gives noget svar, men gisninger er vigtige – udviklingen har for længst vist, at man gang på gang bliver taget med branchebukserne nede fordi man ser fremtiden som en naturlig forlængelse af nutiden. Der findes ikke altid en taktisk tilgang til fremtiden.

En hel del brancher havde fulgt opfordringen, meldt sig til kurset og et kig ned af deltagerlisten var temmeligt opmuntrende set i forhold til branche-mangfoldighed og viste generelt bred interesse for arrangementet. Der var repræsentanter for Sveriges Radio P3, for Nordisk Kulturfond, for Stockholm Water Festival, for Gramex, for Politiken, for NRK, for MTV, for Udenrigsministeriet, for Kulturministeriet, for Ericsson og så videre. I alt 152 individer repræsenterende en lang række selskaber involveret i musik – business-wise and not.....

Overraskende nok fandt man kun to repræsentanter for musikbranchens kommercielle omdrejningspunkt – pladeselskaberne. Den ene var foredragsholder og repræsenterede Sony i Sydafrika, den anden var repræstant for BMG, Finland og menig kursusdeltager. Ikke en eneste dansk repræsentant for pladebranchen var tilstede og det kan der være mange forskellige årsager til. Måske har man ikke længere mandat til at tænke selv (der findes jo stort set ikke noget dansk selskab længere og vi befinder os i de multinationale vægtklasser når vi taler musikudgivelser i Danmark) og man behøver derfor ikke bekymre sig en om udviklingen – det er der nogen andre der gør. Måske lugter MIC lidt for langt væk af kommune og støtteordninger. Måske var det fordi man skulle betale selv. Hvad ved jeg.

Hadde man måske afholdt seminaret "gratis og for specielt indbudte gæster" på Holmen – naboen til Kronborg – med en Tor Nørretranders som 'protektor' skulle det ikke undre mig om man kunne have lokket en enkelt og i sidste ende – når de andre fik nys om at nu kom det ene selskab – hele flokken på et seminar, der trods mangler er ufatteligt vigtig hvis man føler det mindste ansvar overfor udviklingen i musikbranchen.

UDGIVER

FORENINGEN
MUSIKMAGASINET
GAFFA
SJÆLLANDSGADE 92
8000 ÅRHUS C
TEL.: 86 12 98 99
FAX: 86 18 92 22
GIRO: 4 37 68 97
E-mail: gaffa@gaffa.dk

ANSV. REDAKTØR:
MIA POLLMANN

ANNONCE CHEF:
OLE HYKKELBJERG
TEL.: 86 12 98 99

ADMINISTRATION:
ROBERT SVANE

ABONNEMENT:
ROBERT SVANE

MARKETINGCHEF:
ROBERT BORGES

ART DIRECTION:
JESPER BIRK
(BUDDHA GRAPHIX)

KALENDER:
ULLA KILDALL HEJBOLE

GAFFER:
CLAUZE
MALENE MOGENSEN

SKRIBENTER:
PER REINHOLDT NIELSEN
KÅRE GADE
NILS HARBO
PETER WIDMER
JAN OPSTRUP POULSEN
CHRISTIAN GRAU
JESPER SKAANING
MICHAEL RASMUSSEN
FINN P. MADSEN
THOMAS LARSEN
MORTEN BUSCHMANN
KJELD TOLSTRUP
JESPER SØNDERAAS
OLE HOFF-LUND
ANDERS REUSS
KASPER SIMONSEN
RENE THALUND
HENRIK TUXEN

FOTOGRAFER:
PEER MORTENSEN
STEEN TRONSGAARD
LARS BLACKMORE
ISAK HOFFMEYER
KLAUS THYMAN
PER HOUBY

TRYK:
AVISTRYK HORNSLET

OPLAG:
67.000 EKSEMPLARER

ABONNEMENT:
120,- KR. FOR 12 NUMRE
INDBETALES PÅ GIRO
4 37 68 97.

DEADLINES:
REDAKTIONELT: 19.08.96
KALENDER: 21.08.96
ANNONCER: 21.08.96

GAFFA
er hos dig igen
den 5. september

Mia Pollmann

www.gaffa.dk

HI - FI

stereo

shirley

I'm coming

shirley er kommet!!

Kun i AUGUST
Kr. 99.-

"UHØRT!"

MÅNEDENS CD

EMI-MEDLEY

Her kan du købe månedens UHØRTE:

ACCORD MUSIC - ODENSE - AXEL MUSIC - SCALA - HOVEDBANEN KEH -
CORNER - ALLERØD - DREJESKIVEN - VELLE - DRUGSTORE - ROSKILDE -
GUF - BALLERUP - KØBENHAVN NSK - BRØNSHØJ - TÅSTRUP -
MUSIC MECCA - KØBENHAVN K - PHONOTEKET - HELSINGØR - PLADEBIKSEN -
KØGE - PLADESHOPPEN - SILKEBORG - RILLEN - GREVÅ - SKIVEN -
FREDERIKSUND - SPAR MUSIK - SLAGELSE - STEREO STUDIO - ÅLBORG - ÅRHUS -
ODENSE - RANDERS - ESBJERG - KOLDING - HERNING - HOLSTEBRO -
TAKT OG TONE - HOLBÆK - TEEN SHOP - HORSENS - TOP 20 - GREVE - LYNGBY -
KØBENHAVN S. - ØRESNEGLEN - VALBY.

Publi-Graph Co. Copenhagen - 8333 8517 1123 s.

ENDNU EN SVENSKER

For et par år siden var den guitarspillende svenske dreng Olle en tur i USA, og her smagte han en vidunderlig is som han syntes var den bedste i verden. "Når jeg kommer hjem til Sverige vil jeg danne et band, som skal opkaldes efter denne is", sagde han til sig selv. Og som sagt så gjort. Hjemme i Stockholm fik han fat i sangerinden Åsa, trommeslageren Mattias, bassisten Mats og guitaristen Jonas, som han kendte fra musikskolen. Isens navn var Pineforest Crunch.

Af **Anders Rewss**

Efter syv demoer på mindre end to år fik bandet Pineforest Crunch kontrakt med ABBA's pladeselskab Polar, og nu er deres debutalbum *Make Believe* på gaden. Pineforest Crunch spiller tidstypisk *swindie* (Swedish indie) med en let melankolsk sødme. Swindie er den svenske pendant til britpop: En letfordøjelig form for guitarbaseret indiepop som trækker stærke tråde tilbage til 60'ernes og 70'ernes klassiske popmusik. Pineforest Crunch er det seneste skud på stammen i en tilsyneladende endeløs række af bands, som indtil nu tæller bl.a. Cardigans, Eggstone, Wannadies og Popsicle. Fælles for bands'ene er en stor stilssikkerhed såvel musikalsk som imagemæssigt. Swindie-grupperne er langt mere checkede end unge danske grupper m.h.t. cool instrumenter, påklædning og fremførelse. Danske bands som f.eks. Ludox og Ruby Fruit Jungle kommer til at virke frygtelig bonde-rørsagtige i forhold til deres svenske kollegaer.

Middelklassebørn

GAFFA mødte Åsa og Mattias på årets Roskilde Festival hvor de spillede søndag aften. De er meget unge. Bandmedlemmerne er mellem 19 og 22 år gamle, og Mattias har stadig bøjle på tænderne. Han er ikke så glad for at jeg sammenligner Pineforest Crunch med de andre swindie-bands.

-Jeg synes vi er mere åbne. Vi modtagelige for alle påvirkninger. Vi er lige så inspirerede af 70'ernes progressive rockmusik som 80'ernes amerikanske folkrock; R.E.M., American Music Club o.s.v. Og hvis vi vil lave en synthpop-sang, så gør vi det. De andre bands er mere snævre, siger han. Åsa synes det er OK at gøre det let for journalisterne, og kan godt acceptere at Pineforest Crunch puttes ind under swindie-betegnelsen.

-Men vi har også klare paralleller til ABBA. På Polar hersker der en stemning af succes og ufejlbarlighed, og Stikkan Anderssons (ABBA's manager, red.) søn er vores manager, siger hun.

Når jeg ser Nöjesrevyn på svensk TV slår det mig altid, at unge svenske bands er ualmindelig professionelle og stilsikre i forhold til danske. Hvad skyldes det?

-En stor del af svensk musiks succes skyldes hårdt arbejde. Vi har spillet 85 koncerter på to år, inklusiv 10 i England som vi bookedede selv. Men grundlaget for at vi kan gøre det, er nok at Sverige har en stor middelklasse. Vi er ikke så afhængige af at have et job som unge, og har lettere ved at få råd til at købe gode instrumenter og gå i studiet. Det gør det lettere at blive et rigtigt professionelt band, siger Mattias. GAFFA mener at vi burde have de samme forudsætninger her i Danmark, så mon ikke det mest handler om at tage sig lidt sammen?

Informier

Har det danske musikfolk ikke lyttet nok til Din/Jeres CD eller vil du gerne have mere fokus på et kommende udspil, så melder **Element X** sig atter. Ordningen, der hjælper med markedsføring af danske CD'er, kan måske hjælpe dig og dit orkester hvis I sender materiale ind til Element X, Christianshavns Torv 2, 3., 1410 Kbh. K. Deadline for indsendelse af musik er den 9. september og udvælgelsen foretages umiddelbart efter. Mere info kan fås på tlf.: 32 96 06 02.

Bellevue Teatret i Klampenborg åbner fra den 28. september op for dørene og byder publikum på en helt speciel multimedia forestilling. **Exit 2000** hedder showet og byder på eksempelvis et til forestillingen koblet internet, kameraer på hovedet af de optrædende og meget mere. For musikken står Kenneth Knudsen og den dynamiske duo Winding /Blachman og de medvirkende er Caroline Henderson, Mark 'røde kinder' Linné, Al Agami, balletdanseren Alexander Kølpin plus 6 stuntfolk. For instruktion står Tómas Gíslason. **Calcutta Club** vil traditionen tro præsentere en lang række danske undergrundstalenter under årets Festuge i Århus. Men Loppeshallen bliver i 1996 ikke kun rammen om amatør-elitens udfoldelser - en række danske og udenlandske topnavne kommer og giver et meget spændende modspil til de uetablerede navne. Vi nævner i flæng; **Lars H.U.G., Nerve, Hotel Hunger, Fiel-**

Lars H.U.G. på Roskilde festivalen
foto: Per Houby

Hip Hop, Homies & Ho's ROCKERS ER TILBAGE

-Det her album er det bedste jeg nogensinde har lavet. Så kort kan det siges. Og når albummet er fra Rockers By Choice og ordene fra Chief 1 - så er der god grund til at skrue forventningerne i vejret.

Af **Mia Pollmann**

Og de er virkelig tændte; Chief 1, MC Depee, MC Pete, Kolde K og senest tilkommende Røcker, rapperen Isbjerg gav på Roskilde Festivalen en forsmag på hvad der venter på den forestående Rockers-tour, der er deres første i 5 år. Pladeselskabet varsler med vanlig sans for dramatik, at der nu kommer et album og et band, der "rocker hele den danske hip-hop scene med det bedste af dansk rap." Men lur mig om der ikke er noget om snakken, for *De 5 På Flugt* som albummet hedder, viser et band i storform og selvom der er gået 5 år siden det tredje album *Klar Til Kamp* og den danske rap-scene siden da har udviklet sig i en rygende fart, finder man hos Rockers By Choice stadig det rapeffektive samfundssyn, den fede humor og ikke mindst de tunge, onde breaks.

Back in business

Breaks'ene kan vi ikke give Jer, men rimene der blandt andet fremføres af det helt store free-style rap-talent Isbjerg må vi løfte sløret for. Så hvorfor ikke tage Rockers By Choice's helt eget *Skybrud*:

Vågnede op klokken lort - telefonsvareren smurt til med beskeder om ting jeg skulle ha' gjort.
I går - jeg står lidt og tænker i mit bad.
Er temmelig glad - det virker underligt, men hvad.
Mirakler de sker - ja, også her.
På Trygvældevej 18 kører jeg med klatten - yeah.
Dagen er som skabt til at køle ud.
Hænge ud - så sender jeg bud.
Efter min mand P-E-T-E

Giv ham 5 svin, og tager en tur ud og se.
Går en tur i kvickly - frit valg.
Er nede med stilen RBC kalder 5 fingers udsalg.
Runder planen for at samle RBC.
Hooker op med Is - han chiller ud med D.P.
Ud og se mine homies og kicke los til trods
for at se der ikke sker en skid - så'n er det, men hva' rager det os
Dyt båt, hornet rykker - der er trafikprop
Vi speeder speederen ned og pumper stereo'en op.

(Fra *Skybrud* (RBC køler ud). Rapper er chefen selv)

Vogt dig for GAFFA's oktobernummer. I september tager vi nemlig på tour med Rockers By Choice i Jylland! Vi kan på forhånd love en tour-reportage af de vildere.

fraz, Odd Gallery, svenske Whale, britiske The Orb m.fl.

Odd Gallery har netop afsluttet en meget vellykket turné i Polen, som indtil videre har resulteret i endnu en turné - nemlig i Tyskland, hvor de glade fynboer giver 10 koncerter.

Hvis det ved et tilfælde er gået nogens næse forbi erindrings GAFFA om, at også **Skanderborg Festivalen** har opfanget den elektroniske musiks lyksaligheder. Technotellet i Skanderborg bliver lørdag den 10. august gæstet af to tyske attraktioner nemlig super-DJ'en **Sven Våth** og bandet **Earth Nation**.

I London findes et klubkoncept, der hedder **Full Circle**. I gennem lang tid har **Full Circle** holdt fester på skiftende venues med et fast hold af DJ's tilknyttet. Det får Danmark mulighed for at stifte bekendtskab med når DJ **Phil Perry** og **Fabio Paras** giver hver deres bud på britisk kvalitets-techno den 6. september på Musikteatret i Århus. Dagen efter rykker **Full Circle**-festen til København - stedet er endnu ikke konfirmeret, men hold øje med flyers i Loud, Street Dance og Baden Baden. Dansk DJ bliver Kjeld Tolstrup.

Tidligere Fleetwood Mac-guitarist **Peter Green**, der er blevet kaldt verdens bedste rockguitarist har ikke ladet høre fra sig i mange år. Trods gentagne rygter om adskillige come-backs er det aldrig sket. Men nu skulle den gamle kæmpe røre på sig og det gør han efter sigende i Guildford den 17. eller 18. august under den store Folk & Blues Festival.

Do the Corona

Lime Dance

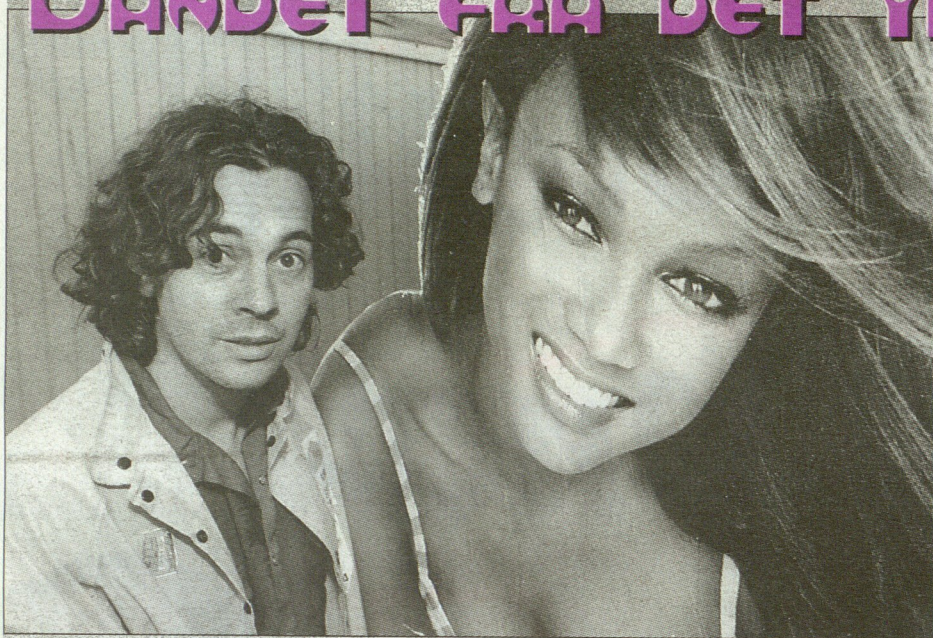
with us!

Dans dig til en
rejse til Mexico!
Information om
tid og sted fås
hos Posh, Inc.
tlf. 66 14 58 10

Heeeyy Ma'Corona

BANDET FRA DET YDRE RUM

-Den engelske scene handler mest om at være på TV og *Top Of The Pops* og hvem fanden bekymrer sig om det. Sådan definerer frontmand i The Flaming Lips Wayne Coyne overfor GAFFA sit syn på al den hype, der er omkring visse bands på den engelske rockscene.

Af Finn P. Madsen
Foto Lars Blackmore

Siden dannelsen i 1983 har han været leder af og guitarist, sanger og sangskriver i Oklahoma kvartetten The Flaming Lips, der har gået for at være den bedst bevarede hemmelighed i amerikansk rock, også selvom bandet blev signet af Warner i 1992, har medvirket med sangen *Bad Days* på soundtracket til *Batman Forever* og spillede nummeret *She Don't Use Jelly* i et afsnit af overfladeserien *Beverly Hills 90210*.

-Det var en ond joke, på det tidspunkt havde de brug for et alternativt band, og vi passede åbenbart ind. Noget gennembrud gav det os ikke, for det var bare for sjov. En masse af dem, som ser serien er kun børn, der kan lide Green Day og sådan nogle bands - de er totalt idé-fordelte, siger Wayne. Trods det manglende gennembrud har dele af den engelske musikpresse kaldt Flaming Lips for verden bedste rockband og rost bandets finurlige og psykedeliske rock, der minder om Beach Boys blandet med skæv og knitrende garagerock til skyerne for deres

som er nemme at snuble over tag bare disse *Psychiatric Explorations Of The Fetus With Needles*, *Guy Who Got A Headache And Accidentally Saves The World* og *The Abandoned Hospital Ship* hentet fra deres seneste album *Clouds Taste Metallic* fra 1995. Det er næsten som at befinde sig i de trossedes paradys med nogle intergalaktiske rumvæsner, der er langt forud for vores jordiske tid.

-Nogle af titlerne er selvfølgelig ret uforståelige, og de fleste vil ikke lave sådan nogle. Det er ikke fordi vi siger til os selv, at nu skal vi lave lange titler, det kommer helt spontant, og sangen får, hvad den behøver. Noget der også er ret påfaldende i Flaming Lips sange er sangenes indhold, hvor giraffer, NASA astronauter, hovedpiner og eksploderende hjerner nærmer sig grænsen af det rene vanvid.

-Vi bekymrer os om alt muligt, hvad menneskelige problemer angår. Det er interessant at se, hvad der foregår inden i hjernen på mennesket, om så det er kvinde eller mand, amerikaner eller dansker. Vil du bruge din hjerne gennem kunst eller politik, har du et behov for at være glad, unik og have en mening på samme tid. Det er en ren kamp, og vi kommer allesammen ud for de samme problemer med vores hjerner, fortæller Wayne.

Problemer var der dog ingen af da Flaming Lips skiftede til Warner Music, for her var en fan, som både havde penge og magt. Denne fan havde fået fært af et band, der synes at komme fra det ydre rum, hvor opfindsomheden ingen grænser kender, og det normale er vendt på hovedet til fordel for et knæk på antennen.

opfindsomhed.

-Det handler om at udfordre sig selv og med vores mange ideer, prøver vi at finde en slags adspredelse. Når et rockband kun spiller en slags musik, er det et kummerlig eksistens grundlag, f.eks. den samme slags musik, som da man var 18 år, det er nonsens, for man er jo ikke den samme mere. Der er individer, som kun er interesseret i det kommercielle marked, blive populære og komme på forsiden af NME og Melody Maker. Jeg ville gerne være populær, men det skal være i et fællesskab med andre musikere, der er artistisk mindede, men at være populær fordi du er med i Beverly Hills, som 15 årige kan lide, det er jeg sgu' ligeglad med.

Hjernens kamp

Flaming Lips er nok mest kendt for deres lange og snørklede sangtitler,

DET ER DA FULDSTÆNDIG VILDT.....

..... at lave et meterhøjt gasorgel, at sætte det i vandet, afholde en skrotkoncert af hidtil usete dimensioner, at gøre det i København - på en lørdag sidst i august.

Af Mia Pollmann

Men det er ikke desto mindre hvad en kunstnergruppe af blandet herkomst med en åbenbart til vanvid grænsende ildhu sætter i scene. Under navnet *Hydronorts* åbner Spoof, som gruppen også kalder sig, sidste del af kulturåret og det med uanede mængder tingeltangel, vilde installationer, fyrværkeri og tågehorn. Gruppen Spoof, der består af lige dele udlændinge, kunstnere, musikere, opfindere og galninge - i en skønsom blanding - har tidligere opført *Hydronorts* i mindre målestok, nemlig i Kolding havn i juli dette år.

Ene dansker er musikstærkeopfinder Harald me. (egentlig Meyer) Viuff fra Kolding, der bliver en art dirigent under hele 'fænomenet'. Med sig har Viuff: Master of Fire, Paul Burwell fra England - manden, der skaber de mest synlige effekter - nemlig fyrværkeri, Steve Hubback, også fra England, skaber af vandskulpturer, mobiler og andre alternative instrumenter (for instrumenter er det), hollandske Bastiaan Maris, der siden sin barndom har interesseret sig for energi, maskiner og kemiske processer og er manden bag det enorme gasorgel, amerikaneren Barry Schwartz - der såmænd har kreeret en højspændingsharpe affødt af en passioneret interesse for elektricitet.

Sæt disse mennesker sammen og det kan sgu' da ikke blive andet end fuldstændig vildt.

Stikket sættes i.....

Det udvidede kaos sker den 31. august i København. Platforme placeret i havneområdet ved Holmen er scenerne hvorfra en højst usædvanlig koncert vil udspille sig. Centrum er det gigantiske gasorgel, hvor højeste pibe er omkring 10 meter høj. I piberne flyder blandinger af propan og det er detonationer af dette kemikalie, der fremkalder musik, røg og andre infernaliteter. Det skal lige noteres at der er udviklet et computersystem, der styrer interaktiviteten mellem keyboard og piber - så der burde ikke gå noget galt..... Højspændingsharpen vil gnistre, kaskader af vand vil vælte op fra havnebassinnet, trommer vil dunde og fra de andre platforme kommer der en art musik fra instrumenter, der endnu intet navn har. 'Junk'-instrumenter er nok den bedste betegnelse, for stort set al materiel er skabt af skrot.

Som bagmændene selv siger: "Kom De for sent til Københavns bombardement i 1807, bør De ikke snyde Dem selv for dette års ruderasser."

Informier

Keyboardmanden fra det britiske band, Charlatans, er omkommet ved en tragisk bilulykke i Wales.

Rob Collins mistede kontrollen over sin bil og døde på vej til hospitalet. Mange kunstnere får langt fra den anerkendelse de fortjener og deres liv hænger ofte uløseligt sammen med nedture, druk og drugs. Den amerikanske rockpoet **Vic Chesnutt**, som GAFFA talte med sidst han gæstede Danmark i '95, er det seje eksempel på en hårdfør kunstner, der laver fremragende musik, men aldrig er 'slået igennem'. Han er delvis lam og sidder i kørestol og det er på den baggrund, at en sand perlerække af kunstnere er gået sammen om indspilningen af *Sweet Relief II*, hvis formål er at give sygdomsramte musikere økonomisk støtte. De kunstnere, der hver har indspillet en Chesnutt-sang er blandt andre **REM, Smashing Pumpkins, Garbage, Joe Henry & Madonna, Soul Asylum, Cracker, Sparklehorse, Kristin Hersh og Indigo Girls**.

Der er snart nyt i vente fra de gamle raptionerer **Run DMC**. De har allestedsnærværende Rick Rubin som producer

på et kommende udspil der kommer til at indeholde bidrag fra både Red Hot Chili Peppers og Beastie Boys.

Super Furry Animals, der spillede på årets Roskilde Festival, nøjes ikke kun med at spille deres originale rockmusik. De har anskaffet sig en gammel tank, malet den koboltblå, klædt den i pink nylon-pels, puttet et par decks ind og så kører de ud til fester og techno-trykker den af. Fuzzy logic, indeed.....

The Chemical Brothers er ganske enkelt over det hele for tiden. Senest har Manic Street Preachers' seneste single *Everything Must Go* været igennem det kemiske filter og kan nu med rette kaldes et remix.

Trommeslager Matt Everitt har netop forladt sit band **Menswear**. Grunden skulle efter sigende være både musikalske og personlige forskelligheder. Selv betegner Everitt sin afsked for ganske udramatisk

No Code er titlen på **Pearl Jams** kommende album, der er på gaden den 27. august.

Amerikanske **Weezer** giver koncert i Den Grå Hal den 31. august. Opvarmningen hedder **Hayden**.

Deep Blue Something, der netop har givet koncert på årets Langelandsfestival, vil atter være Danmarks-aktuelle den 27. september i Pumpehuset.

Canadiske **Alannah Myles** vender sig for en kort bemærkning fra de store scener og forsøger sig i Danmark med en mere intim. Den 17. august giver hun den eneste klub-koncert i Nord-Europa - det sker på Rust i København.

Album-aktuelle i september: Dreadzone, Kula Shaker, Aerosmith, Shawn Colvin, Teenage Fanclub, OMD, Jamiroqui, Boo Radleys, Corrosion Of Conformity m.fl.

I oktober: Offspring, Des'ree, Skunk Anansie, Scarface, Bad Religion (live), Mutton Birds m.fl.

Ovation®

OVATION LEGEND

OVATION
COLLECTORS' EDITION

OVATION
ELITE STANDARD

If you're gonna play out, you gotta plug in

OVATION
CUSTOM LEGEND

OVATION
STANDARD BALLADEER

LEGEND	11.795,-
COLLECTORS' EDITION	14.995,-
ELITE STANDARD	9.995,-
CUSTOM LEGEND	15.695,-
STANDARD BALLADEER	7.295,-
PRISERNE ER EKSKL. CASE	
WOLDED CASE	1.195,-

Alle priser er inkl. moms.
Der tages forbehold for trykfejl og prisændringer.

AAGE JENSEN
ROCK

INTET ER HELLIGT

Af Henrik Tuxen

Foto Klaus Thymann/Schiller

Respektløs, gal og genial - eller hvad? Hvad er han og hvad vil han, denne kitsch- og kultfigur der kalder sig Mike Flowers? GAFFA mødte den snart koncertaktuelle Mike Flowers, som var ulastelig klædt i hvidt jakkesæt, sølvgrå paryk, bomuldsslips, bare tæer og Brugsens badesandaler til kr. 9,95.

Mike Flowers er englænder. Det toneangivende engelske musikblad Q Magazine har en fast rubrik under navnet *Who The Hell Does ..... Think He Is?* Dette spørgsmål kunne man passende stille Mike

Flowers. Han er manden, der tillader sig det utilladelige - at tage nogle af nutidens største hits under behandling på en måde, så originalerne kommer til at fremstå som billige kopier, medens hans egne Burt Bacharach-agtige arrangementer, lyder som den ægte vare. Først gik det ud over Oasis' *Wonderwall*, og med Mike Flowers nye album, er turen nu kommet til Björks *Venus as a Boy*, der ligeledes er kommet under cabaret-agtig 50'er-behandling.

Mike Flowers har i det hele taget begivet sig ud på en meget omfattende tidsrejse på sit nye udspil *A Groovy Place*. Udover at vende op og ned på hvad der er nutid og fortid, original og kopi - tager han også et lille smut ind i fremtiden. I hans udgave af Prince's *1999*, er det selvfølgelig The New Flower Generation, der byder op til dans og takker det medlevende publikum for fremmødet på årtusindets sidste dag, og af coverets indertekster fremgår det at dette nummer er indspillet 'live' på klubben *Anxiety* i London, d.31-12-1999.

Bananen

Mike Flowers respektløshed fortsætter i takt med at han tager nogle af rockhistoriens mest myteomspændte koryfæer under behandling. Først går det ud over The Doors i *Light My Fire*, og i den såkaldte *Velvet Underground Medley*, (*All Tomorrows Parties*, *Venus In Furs* og *White Light White Heat*) kommer Lou Reed, John Cale og Co. for alvor under Mike Flowers musikalske skalpel.

Her føler man sig ikke ligefrem hensat til afstumpet sado-masochistisk blodrus, som i originalversionen af *Venus In Furs*, hvor den læderklædte herskerinde som eneste kur mod mental smerte pisker og piner den tavse slavetjener Severin så blodet flyder - (*Taste the whip in love not given lightly, Strike, dear mistress and cure his heart*) - musikalsk understreget af John Cale's staccatoagtige, piskesmældslidende, elektriske bratsch. Hvis man ikke vidste bedre, ville man i Mike Flowers' version tro at Severin og resten af klientellet i virkeligheden var nogle rigtig hyggelige festoriginaler med pengepungen i orden, fanget i et sødt øjeblik under sydens palmer hvor livet leves let og problemfrit.

Velvet Underground & Nico, også kendt som *banan-pladen* (coveret er prydet af en banan) står her 30 år efter sin tilblivelse som et af de mest banebrydende albums i rockmusikkens historie. Her mistede rock'n'roll en gang for alle sin uskyld, og var nu blevet mystisk og voldsom i både tekst og musik.

På det oprindelige (nu uopdrivelige) cover til 'banan-pladen', kunne bananen rent faktisk skrælles. Her 30 år efter skræller Mike Flowers så bananen på ny, og dét der denne gang gemmer sig bag indpakningen er rendyrket easy listening, som var det spillet af Herb Albert & Tijuana Brass, og hører man rigtigt godt efter sniger såvel temaet fra den hollandske kriminal-serie *Van der Valk*, som Smokey Robinsons *Tears Of A Clown* sig ind i denne vanvittige fortolkning.

Intet er helligt

Jeg fik aldrig stillet spørgsmålet 'who the hell does Mike Flowers think he is?', men fik alligevel et rimeligt godt svar på det, da han fortalte om sit valg af musikalsk materiale, egne ambi-

End ikke bananer slipper når Mike Flowers kaster sig over gamle klassikere

tioner, pludselig berømmelse og ikke mindst, Burt Bacharach. -Udgangspunktet er, at jeg elsker et nummer, at jeg har et forhold til det. Elsker man et nummer, og ønsker man at tage det under behandling er der kun en vej frem; at behandle det med total mangel på respekt. Intet er helligt. Jeg elsker sounden og arrangementet på *Venus In Furs* med Velvet Underground, det er brilliant. Men jeg elsker også Sammy Davis Jr.. Så hvorfor ikke tage nummeret og lave det som noget andet jeg kan lide? Blande det sammen. Skal du fortolke, må du sætte dine egne standarder og mål, mere end at forsøge at leve op til de oprindelige komponisters intentioner.

Er du ikke lidt som den lille dreng i kejserens nye klæder der siger; 'Se selv! Det er bare almindelige popsange'?

-Jo, på en måde, men det også den omstændighed at jeg elsker de numre. Jeg er vokset op med Frank Zappa og er stærkt inspireret af den sarkasme han altid har blandet ind i sin musik, sabotage-elementet. Jeg ved det er lidt ondt, men...

Pop som skabelon

Du skriver jo også dine egne sange, bl.a. *A Groovy Place* som er både åbnings- og titelnummer. Er du ikke bange for at dine cover-versioner bliver så populære at dit eget materiale bliver overhørt?

-Det pladekøbende publikum er ligeglade med hvem der har skrevet sangene. Fra starten var det ikke idéen med dette projekt, at det skulle bæres af mine sange. Mine ambitioner ligger mere i at få min egen musik ind i den trojanske hest. Her mener jeg muligheden for at flette nogle af mine musikalske idéer ind i nogle af de klassikere som jeg elsker. Mine arrangementer stikker så ud, fordi folk kan høre den kulturelle forkerthed (cultural wrongness) i det vi laver. Som det er i øjeblikket slipper jeg afsted med det.

-Tag for eks. Burt Bacharach. Har du nogen sinde prøvet at lytte til slutningen på *Raindrops Keeps Falling On My Head?* Her er det virkelig en arbejder med arrangementet. Nogle gange virker det som om at popskaabelonen bare er en undskyldning,

der gør det muligt at lege med de musikalske idéer. Sådan har jeg det også, jeg har altid haft det sjovt med min musik og har faktisk aldrig planlagt at leve af musikken, mere have det som en hobby (Mike Flowers opsigde først i efteråret 1995 sit job som tekniker på Chelsea College Of Art, red.).

Black Grape, look out!

Jeg ved at du har spillet musik i over 20 år, bl.a. som gademusiker - hvordan har din pludselige succes påvirket dit musikalske perspektiv?

-En markant forskel er, at jeg skal bruge så meget tid på administration og promotion som dette (Mike Flowers havde denne juni-dag ikke mindre end 16 interviews, red.) - det tager virkelig meget tid. Det betyder at jeg ikke har fået tid at lave så meget nyt materiale som jeg gerne ville, undtagen *Crusty Girl* som jeg skrev for nyligt. Jeg kunne godt også tænke mig at tage Kelly's *Heroes* med Black Grape under behandling. Der er noget 'call and answer' over den som giver mig nogle Batman og Bruce Wayne-associationer. Vi må se om jeg kan få den til at fungere. Du rider på en bølge nu. Hvad er det der fascinerer dig ved kitsch og easy listening?

-Mike Flowers Pops-projektet startede egentligt temmelig tilfældigt. Jeg var lige blevet skilt og trængte til at lave noget nyt. Men jeg har længe været fascineret af denne stilart. Vi forsøger at overdrive conceptet, at få livsstilen til at virke fuldstændig absurd. Tag Bacharach, det er så latterligt glamourøst, det er simpelthen umuligt at du kan have råd til

denne livstil. Du kan ikke leve sådan, du kan ikke blive gift med Angela Dickinson, du kan ikke have en affære med Marlene Dietrich. Det er så langt ude, at der er noget fascinerende over det.

Hvis easy listening viser sig at være en kortlivet trend, vil du så gå tilbage og spille i klubberne som du gjorde det tidligere?

-Det ved jeg faktisk ikke. Nu hvor vi har fået succes har baggrunden ændret sig, jeg tror ikke der ville være det samme kick i det for os.

Respektløs elegance

Ja, hvem er han, og hvem fanden tror han egentlig han er? Han er ihvertfald en brilliant arrangør og musiker, med udpræget fornemmelse for stil og iscenesættelse, og leverer med *A Groovy Place* et elegant 'piss take', der rent faktisk ender med at tilføre originalversionerne karakter. Ofrene har da også nydt at komme igennem Mike Flowers-centrifugen og blive til tidsløs formiddags-easy listening. Liam Gallagher (Oasis) udtalte bla. til det engelske musikblad *Select* i februar i år, at han var meget tilfreds med Mike Flowers version af *Wonderwall*, og mente i øvrigt at det viste at nummeret var så godt at det ville lyde godt selv hvis Blur lavede det.

Om det bliver ved med at være skægt er så et andet spørgsmål, men her og nu fungerer Mike Flowers og hans 13 mand store orkester ikke mindst, fordi musikalsk kunden er blandet sammen med lige dele respektløshed og selvironi.

Hvad der er fortid, nutid og fremtid og hvad der er ægte og falsk, er totalt ligegyldigt i dette univers. Som den parykbærende Mike Flowers (i hvis pas der i øvrigt står Mike Roberts) afsluttende fortæller det medlevende publikum til årtusindfesten i London.

Let you hair down, and if you can't let your hair down, well - just take it off.

Mike Flowers og hans orkester koncertdebuterer i Danmark den 12. september. Det sker på Musikteatret i Århus.

Bedst som vi troede, at Midtjylland kun kunne producere herlige skaldede Tour De France-vindere, dukker der et band op fra selvsamme sted med mindst lige så stor sejrsvilje.

Bedre end Bjørne

Grope live - unplugged midt i Roskilde-sumpen.

af Kasper Simonsen
Foto Lars Blackmore

a...du læste rigtigt. Herning har født endnu et band. Ikke et nyt Inside the Whale, men et heavy metal-band. GAFFA mødte de fire kække midtjyske knægte på årets Roskilde Festival. Hvad var mere nærliggende end at slæbe de håbefulde gutter ned til teltene bag Dee-Day scenen. Et interview i gulvhøjde placeret uhøjtideligt mellem fire telte, hvor stanken af daggammelt urin blandede sig med lugten af makrel og almen uhygiejne. Alt dette...for første gang i GAFFA. De dygtige heavyekvilibrister, der lyder navnet Grope, optrådte søndag middag på Blå Scene. Inden har de smykket sig med diverse anerkendelser. Blandt andet er deres debutplade *The Fury* blev kåret som månedens plade i hollandske Metal Hammer. De landsdækkende aviser har taget Grope til sig. I dem ligger der også en god historie om gigantstore ambi-

tioner. I øjeblikket ligger de og hviler omkring MTV-visninger og opvarmning for Slayer. Slayer som desværre skuffede på festivalen.

-Ja... det var en mærkelig fornemmelse, at se dem i dagslys. Det fungerer ikke rigtigt, forklarer forsangeren Per.

Grope goes unplugged

Den mærkelige location taget i betragtning, fortæller Grope nærmest samstemmende, at der stadig er for lidt fokus på heavyrock i dansk musikpresse.

-Vi er selvfølgelig i et lille land. Markedet er ikke særlig stort. Alle de, der skriver om heavy metal bor i København, så det er da problem for os, når vi nu er bosatte i Århus. stop...hold...stop...hold..

(her holder vi en lille pause. Ikke fordi der er noget galt...men fordi bandet fandt en guitar. Den lå i et af teltene. Vi bad om et nummer. Unplugged...naturligvis, men p.g.a. senere opståede juridiske forviklinger, kan vi desværre ikke gengive uddrag af den fremragende performance. På samme tidspunkt vågnede bandets trommeslager Jimmy, som under hele interviewet var indisponibel.)

Fordomme

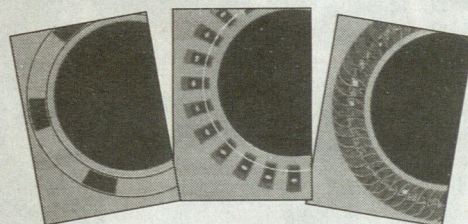
-Vi dyrker mange forskellige genrer. Metallica, Slayer, Sepultura, Soundgarden og Machine Head hører til vores inspirationskilder. Men det er mest den moderne fremfor den klassiske heavy, vi dyrker. Det er naturligvis en fordom, at man i et heavy kun kan inspireres af og kun hører heavy. Det er ikke helt sandt. Jeg har da også plader med Anne Linnet og Stina Nordenstam. For nylig lavede vi et covernummer af en af vores andre favoritter Björk. Vi lavede *Army of Me*. Det vil vi faktisk gerne give hende, fortæller Anders.

Men er I et vredt band?

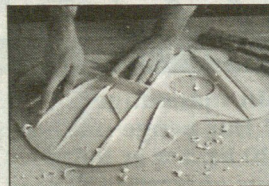
Bandet stikker i en høj latter, og afvæbner stille og roligt min fordom. Alle fire gutter indrømmer at formen kan virke brutal. Indholdet, synes de selv, minder meget om indholdet på 90 % af alle sange.

Interviewet er slut. Vi pakker vores grej og vinker. Søvnigt vinker teltene beboere. Man kan tydeligt se, at de er ved fornemme, hvor de er.

Banebrydende originale kunstværker!

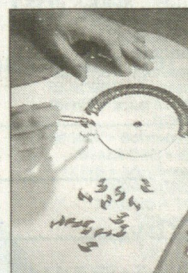

Takamine har investeret i helt ny laserteknologi. Det ses tydeligt på deres nye design. Næsten alle naturals og dreadnoughts har fået et nyt og unikt banebrydende udseende, der kan give selv den mest garvede guitarbygger sved på panden!

Takamines investering i ny laser teknologi blandet med traditionelt håndværk og præcision har bragt deres guitarer anerkendelse verden over - bl.a. fra musikere som Pete Townshend, Bruce Springsteen, Glenn Frey og Steve Wariner.

Så går du med drømmen om guitaren med den perfekte krop, den unikke udsmykning og den fantastiske sound, så kig ind i det lokale Takamine-center og lad drømmen gå i opfyldelse..!

THINK ACOUSTIC - LIVE ELECTRIC
PLAY

Takamine

IMPORT: ASCON Trading a/s
TELEFON 98 18 50 66 anviser nærmeste Takamine Center.

GAFFA - Raw as Cherry!

Abonnér

Træt af at suse byen rundt for at få dit månedlige GAFFA? Vil ha' musiknyhederne på første hånd? Har penge nok? Tegn et abonnement på GAFFA - prisen er 120 kr. for et helt år. I august og september får du som bonus en gratis CD med 11 nye danske håb. (DM i Rock 1996 "Live And Final vol. 2")

Ja, tak jeg vil gerne abonnere

Navn: _____

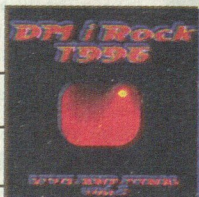
Adresse: _____

Postnr./by: _____

Indbetaler på giro 4 37 68 97 Vedlægger check

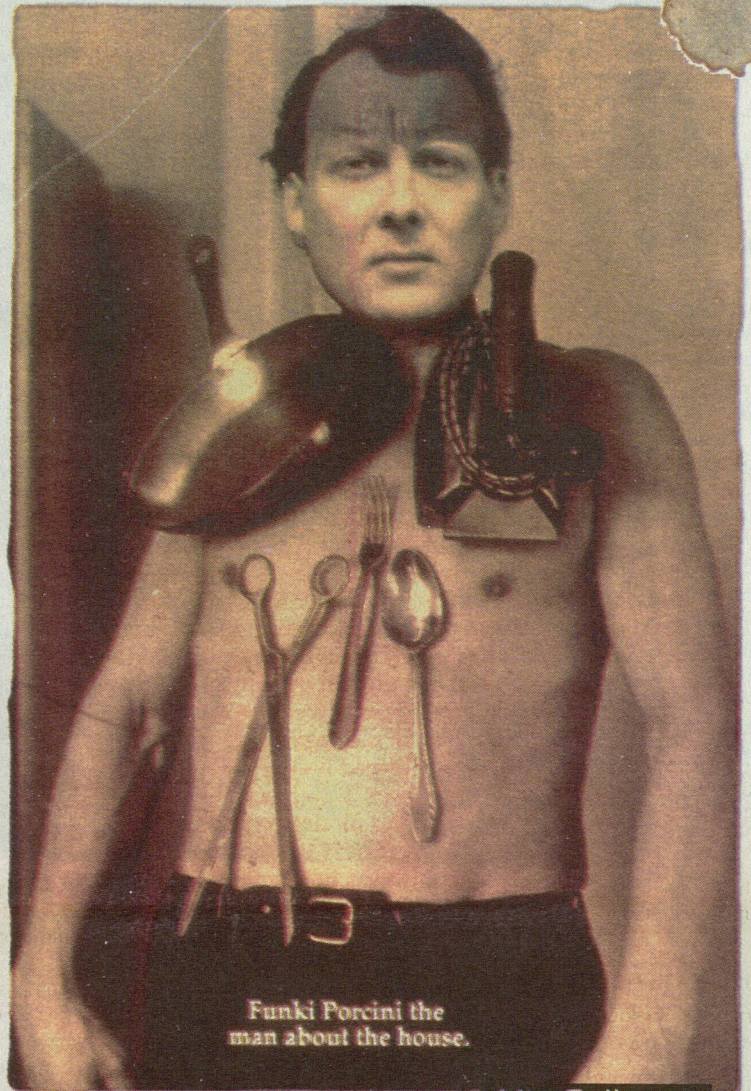
Send kuponen til:

Musikmagasinet GAFFA · Sjællandsgade 92 · 8000 Århus C

Jeg er sgu' min egen

Love, Pussycats & Carwrecks hedder albummet. Funki Porcini hedder manden bag. Manden bag er mærkelig. Det er trods alt ikke mange, der vil kalde sig noget der groft oversat betyder lille gris.

Funki Porcini the man about the house.

Af Mia Pollmann

Siden engelske Funki i sommeren '95 udsendte albummet *Hed Phone* har etiketten sex-musik været påklippet den ellers aldeles urubricérbare genre Funki er ensom eksponent for. Jazz, ambient, drum 'n' bass er blot enkelte stilbetegnelser, men tydeligst står jazzen med alle dens break beats som grundlaget, og Funki-musikken kan godt beskrives som det første og mest originale forsøg på at give jazz et nyt og boblende elektronisk udtryk. *A logical Progression*, som drum 'n' bass-maestro LTJ Bukem kalder jungle-genren kan uden problemer overføres til Funki Porcini, hvis borgelige navn er James Braddell.

-Jazz har fulgt mig hele vejen, det er den slags musik jeg altid har interesseret mig for lige fra jeg var barn. Min far lyttede aldrig til musik, men når han gjorde var det jazz. Og så kan jeg li' at lege med ting og lyde, jeg kan li' at blande dem sammen og vende dem på hovedet, fortæller 35-årige Funki, der 'never-ever-ever' vil signes til et stort pladeselskab. For som han siger 'så står jeg jo i banken igen' med henvisning til et tidligere job som bankmand. Han er tilfreds med sit nuværende kult-selskab - Ninja Tunes

For en mand, hvis seksuelle aktivitet efter sigende overgår de flestes, en mand, der har indblandet i et utal af bilulykker og får et overjordisk kick ud af det - ja, så er en bank nok ikke det hotteste sted. For Funki Porcini er livet *Love, Pussycats & Carwrecks*.

Den elektriske stol

Musikken er overvejende hans 'egen' - forstået på den måde, at han benytter sig minimalt af de famøse samples, som den elektroniske musikverden ellers er notorisk kendt for at (mis)bruge. De samples der trods alt dukker op er mærkelige, spacede statements der sammen med hans skiftevis hæslblæsende og smukt stillestående musik tager dig ud på overjordiske rejser. Tag nummeret *I'm Such A Small Thing*, hvor den Mars-agtige musik for følgeskab af en mands-stemme der sagte konstaterer; "waking up every morning knowing thats all there is" eller hvad med; "I'm such a small thing and the sky is so big." En Orb-agtig kliché? Så lyt blot til historien bag.

-En dag i studiet fik jeg et elektrisk stød af dimensioner. Den kasse jeg stod med blev levende og jeg kunne ikke give slip på den, jeg hang simpelthen fast og kunne ikke bevæge mig. Jeg må have besvimet, for da jeg vågnede befandt jeg mig i en fuldstændig anden del af lokalet og jeg havde et stort snitsår på benet hvor jeg havde ramt en båndoptager. Så jeg tænkte 'fuuck, elektrisk stød, elektrisk stød, hvad skal jeg gøre, slap af, jeg er ikke død, jeg er ok, jeg er levende'. Så jeg tænkte 'okay, slap af, ryg en joint, glo lidt fjernsyn'. Jeg gik ind, tændte for fjernsynet og i fjernsynet var der en dokumentarfilm om lyn, hvor de interviewede folk, der var blevet ramt af lynet. Amazing! Jeg gik straks igang med at optage programmet. Citaterne er herfra - *I'm such a small thing...* bliver sagt af en person, der var blevet ramt af lynet. Der var blandt andet også en spansk kvinde, der går hen til en mand på gaden, der rent faktisk er død, men hun ved ikke at han er død og står med sine høje hæle og klirrende nøgler og forsøger at få et svar fra ham. Så en hel del af de samples jeg bruger er taget meget spontant ind afhængig af hvad der sker på det tidspunkt jeg laver et nummer.

Funki Porcini's verden er absolut et besøg værd; lyt og mor dig - en stor Havana-joint ville måske gøre oplevelsen endnu mere underholdende. Det var det for både Funki og jeg.

Kragerne flyver igen

Alt er ved det gamle hos The Black Crowes og deres fjerde album *Three Snakes & One Charm*. "Vi er ligesom en ø, hvor en masse både sejler forbi, men vi forbliver altid bare en ø, og det er sådan set godt nok for os. Vi prøver ikke på at være en ny ting," fortæller trommeslager Steve Gorman til GAFFA.

AF Jesper Skaaning

Man kan altid høre, når The Black Crowes spiller. Deres umiskendelige sound har givet dem stjernesucces og fans hinsides Atlanten. Varme og tykke guitar-baserede grooves med nutidens største wannasound-like-Otis Redding sanger og performer Chris Robinson som centralpunkt. Den såkaldte 'southern style' har den nu 6-mands store gruppe dyrket siden den spæde start i 1990 og tre plader frem. Med årene har de gradvist fundet deres helt egen lyd og stil uden at forglemme rødderne. Nu flyver de igen med en stak nye sange skrevet af brødrene Chris og Rich Robinson.

Den arketypiske gruppe giver sig til stadighed ud for at være yderst nonchalant. Der bliver ikke gjort de store tanker, når en ny skive udsendes. De laver bare musik og så udsendes det. Hør bare hvordan den noget kryptiske titel *Three Snakes And One Charm* kom til:

-Det var en sætning som Chris havde skrevet i en bog og mens vi lavede pladen, bladrede han i den, stødte på det og sagde: "Hey!, three snakes and one charm", og alle svarede: uhh..., okay.

Så enkelt kan det gøres.

-En titel er ligesom en ramme til et billede. Det er enten en del af billedet eller også er det ikke, forklarer trommeslager Steve Gorman til GAFFA.

Sidst vi hørte fra de sorte krager var i '94 med albummet *americana*, der ikke bragte dem noget yderligere. Spørgsmålet er om den nye vil det. På mange måder er det en typisk Crowes skive, men ifølge Steve Gorman skal man ikke lade sig narre.

-Det er første gang bandet har lavet en plade, hvor vi alle var drevet af en positiv stemning. Specielt *americana* var en mørk, arrig og forvirret plade. Den lød også derefter. Inden for det sidste år har en masse sorte skyer været over os, og nu ser det endelig ud til, at de er fløjet væk. Teoretisk set har vi jo boet sammen i 6 år, mens vi har været på turne og har formentlig ikke givet hinanden nok rum. Vi blev trætte af at bruge så meget energi på at ophidse og hade hinanden. Vi har altid elsket hinanden, men aldrig rigtig...accepteret hinanden, eller i det mindste været klar over det.

Hippiernes ånd

americana opnåede dog at skabe en del opstandelse grundet det kontroversielle cover, hvor et par strittende kønshår er dækket af det amerikanske flag.

-Vi troede ikke det ville skabe så meget postyr. Vi synes selv det var morsomt og troede at folk ville blive stødt på grund af flaget. Amerikanerne elsker jo deres flag og deres land, i hvert fald hvad de tror er deres land, og så gik alle amok over nogle uskyldige kønshår. Utroligt.

Three Snakes & One Charm er indspillet i et hus i hjembyen Atlanta, hvor gruppen flyttede ind for 2 måneder. Man kan undre sig over, at neo-hippierne i The Black Crowes ikke har fået den idé noget før.

Var det så i hippiernes ånd med god mad, kvinder og joints?

-Ha ha. Well, kvinderne er vores koner, den gode mad er hvad vi fandt på at lave til hinanden, griner Steve og undlader at kommentere joints'ene. Vi flyttede ind i huset, egentlig bare for at øve. Men vi fandt hurtigt ud af, at det ville være et fedt sted at indspille pladen. Gode vibes og masser af store rum. Jeg havde min hund med, så det var ligesom at være derhjemme. Meget naturligt.

Og det er noget der passer dem. Stille og roligt har de indspillet et album efter den sædvanlige devise med 3 hurtige og så en ballade. Rock med tykke rødder. Black Crowes kan også som de få, tillade sig at være komplet ligeglade med hvad trend-barometeret netop siger, når de udsender et nyt album. Black Crowes vil til enhver tid passe ind.

-Vi føler os på en måde en del af en lang levende amerikansk musiktradition. Jeg har ikke rigtig nogen interesse for grunge, metalmusik eller *what ever*. Jeg forstår det ikke rigtig. Egentlig er det bare en masse mode og Black Crowes er absolut ikke et fashionabelt band. Vi gør bare, hvad vi gør. Vi er en ø, hvor en masse både sejler forbi, men vi forbliver altid bare en ø, og det er sådan set godt nok for os. Vi prøver ikke på at være en ny ting, mener Steve ikke uventet.

"Vi har vores fans"

Steve kan heller ikke forklare Black Crowes' succes og er i princippet også græsk katolsk.

-At *Shake Your Money Maker* (debutpladen fra 1990) gik godt skyldes timing og held. Siden da har det bare eskaleret. Vi laver de plader, vi gerne vil. Om de så sælger eller ej. *amERICA* var rigtig nok ikke den store succes, men det var den plade, vi gerne ville lave på netop det tidspunkt. Vi vil altid have vores fans, og det er faktisk fint nok for os, mener han.

GAFFA kan ikke dy sig for at høre, om den altid noble og jakkesætsklædte Steve også er en lige så fanatisk 70'er tilbeder som de 2 frontbrødre, der åbentlyst kun dyrker gamle bands som Stones og Zeppelin og foragter alt ny musik?

-Ha. Naj, alle i bandet kan godt lide en masse af de nye bands, forsvarer han. -Jeg kan nævne en bunke bands derude som er fede. Jeg har ikke højere tanker om noget band fra 70'erne, end jeg har om f.eks. Dirty Dozen Brass Band, som vi turnerede med sidste år og som spiller med på vores nye skive. Soundgarden er også fedt. Jeg elsker *Badmotorfinger*, men er ikke så vild med det nyere materiale. Det lyder for meget som Black Sabbath. Men jeg kan ikke rigtig li' at sige, at jeg ikke bryder mig om et band, før jeg har set dem live, pointerer Steve.

The Black Crowes kan til gengæld prale med at have set idolgrupperne Rolling Stones, Page/Plant og Grateful Dead, som de alle har været på turné med.

-At stå på scenen og beundre de grupper, som har stået der i 30 år, er en fantastisk oplevelse. Der opdager man som musiker, at man stadig har en masse at lære.

Den mest udbredte kliché blandt musikere der udsender et nyt album er, når de atter beskriver det som værende deres bedste...?!

-Denne her plade er hvad vi vil udtrykke nu, forklarer Steve efter en kort tænkepause. En refleksion af tiden fra december '95 til februar '96, hvor den er indspillet. Hvis vi lavede et album lige netop nu, ville det lyde komplet anderledes. Men ikke dermed sagt, at vi bliver trætte af sangene. Når vi tager på tour og spiller dem live, hører vi ikke pladen mere.

Og Black Crowes skal snart ud på landevejen igen. "Ud at møde alle vores nye venner", siger Steve på ægte Black Crowes manér.

Steve, hvis du kunne være hvilken som helst trommeslager fra 60'erne eller 70'erne. Hvem skulle det så være?!

-Ha ha. Tjah, for mig starter og slutter alt med Ringo Starr. Han er grunden til, at jeg spiller trommer. Han kan ikke forestille sig en anden trommeslager spille en eneste Beatles-sang. Det må betyde, at han har gjort sit arbejde godt, afrunder Steve.

BLUE MOON
FUTON

... FORDI LIVET ER FOR KORT TIL
DÅRLIG NATTESØVN!

Blue Moon Futon har Danmarks største
udvalg af futonmadrasser, -senge
& -sovesofaer.

Ring efter vores brochure og se selv!

BLUE MOON
FUTON

VESTERGADE 8 · 8000 ÅRHUS C · TLF. 86 19 80 33

MO · 35 26 01 24

gaffa annoncer
86 12 98 99
næste nummer er
på gaden 5. 9.

HER FINDER DU DIT LOKALE

Takamine
CENTER

BILLUND • Billund Musik
ESBJERG • EMK
ESBJERG • Knud Eskildsen Musik
FREDERICIA • Musikken
FREDERIKSBORG • KMC Musik
HELSINGØR • Rock Sound
HERNING • Knud Eskildsen Musik
HILLERØD • Musik i Hillerød
HJØRRING • Musikhuset Hjørring
HOLSTEBRO • Alfred Christensen
KOLDING • Musikbixen
KØBENHAVN • Guitarværkstedet
KØBENHAVN • Musikhuset Åge Jensen
KØBENHAVN • Musik-Mick
KØBENHAVN • Wood Sound
KØGE • Køge Musik Center
MIDDELFART • Peter Musik
NÆSTVED • Musikhuset
ODENSE • Musikladen
ODENSE • Odense Musikhandel
RANDERS • Randers Musikimport
RINGE • John Godtfredsen Musik
ROSKILDE • Rytmix
RØNNE • Bornholms Musikcenter
SILKEBORG • Bjørnholt Musik
SKIVE • Musikcentret Per Stærk
SVENDBORG • Musikhuset
THISTED • Thy Musikcenter
TØLLØSE • Ole Kehlet
VEJLE • Musikleverandøren
VEJLE • Tartan Musik
AALBORG • Knud Eskildsen Musik
AALBORG • Musikcentret
AALBORG • Rockshoppen
ÅRHUS • Akustikken
ÅRHUS • Woodstock Guitars
ÅRHUS • Orkestergraven
ÅRHUS • Rockcity

IMPORT: ASCON TRADING • 98 18 50 66

Six Crowes & One Tree

Back to basics

For 16 år siden indspillede Providence-bandet Throwing Muses en selvfinansieret EP og et kassettebånd. Musikken endte i England og skaffede bandet som det første ikke-engelske en pladekontrakt med London-selskabet 4AD. Det er på selvsamme selskab Kristin Hersh & co. nu udsender deres syvende album, *Limbo* og den kan opleves live den 22. september i Pumpehuset, hvor Throwing Muses giver deres første koncert på dansk jord nogensinde

Af **Anders Reuss**

Min ven Christian havde fået overtalt sine forældre til at få bygget et rum oven på hans værelse, oppe under spærene i rækkehuset i Mørkhøj. Her oppe i det trange rum under de skrånede vægge tilbragte vi mange nætter med at drikke rødvin, høre musik og snakke om livet, kunsten og kærligheden, som kun syttenårige kan. Noget af vores foretrukne musik kom fra det engelske indie-selskab 4AD, som specialiserede sig i æterisk, drømmende og svævende musik af grupper som Cocteau Twins, Dead Can Dance, This Mortal Coil og Dif Juz. I Mørkhøj kunne man låne plader på biblioteket. En af bibliotekarerne var freelance musikjournalist med check på alt det nye, så han sørgede for at biblioteket altid havde de nye spændende plader. En dag i 1986 var der kommet en plade med et nyt navn på 4AD. Deres første amerikanske signing.

Navnet på gruppen var Throwing Muses. Medlemmerne var college-studerende fra Rhode Island og ikke meget ældre end os selv. Sangerinden Kristin Hersh var en teenagemor som sang med en underlig småneurotisk skrigestemme. Først vidste vi ikke hvad vi skulle stille op med Throwing Muses, for de havde absolut intet tilfælles med de andre 4AD-grupper som vi beundrede så meget. Guitarerne var ikke smurt ind i højtsvævende effekter, men støjede og skramlede. Trommeslageren lød mest som en der hørte hjemme i et tamburkorps. Men Throwing Muses-pladen blev alligevel ved med at klæbe til pladetailerkenen. Der var noget uimodståeligt dragende over musikken, som brugte guitarer på en måde vi ikke havde hørt før. Det var ikke aggressivt som punk, og det var ikke tungt som heavy, det var noget helt nyt. På samme tid støjende og poetisk musik. Kort efter kom The Pixies til, og pludseligt åbnede der sig en helt ny verden af musik som ændrede vores verdensbillede; Dinosaur Jr, Sonic Youth, Mudhoney og fra England My Bloody Valentine. Det var det der senere blev kaldt støjrock, og det var forløberen for grunge. Throwing Muses var de første der brød lydturen over Atlanten for os almindelige teenagere.

In Limbo

I dag – ti år efter – står Throwing Muses over for udgivelsen af deres syvende album *Limbo*, som er en stærk opfølger til sidste års *University*. Tilsammen to plader som markerer et kunstnerisk come-back for Throwing Muses, der har været igennem nogle år med en lidt diffus karriere, hvor det var svært at skelne gruppens plader fra Kristin Hersh' soloindtagelser. Uden at tage for store ord i munden, tør jeg godt sige at *Limbo* rangerer blandt Throwing Muses bedste plader.

GAFFA har sendt mig en tur til Oslo for at møde 29-årige Kristin Hersh og snakke om den nye plade. Og her overrumpler hun mig ved at tale fuldstændig afslappet og åbent om sine psykiske problemer. Hun er tydeligvis meget afklaret omkring sig selv, og sin usædvanlige måde at lave musik på. Interviewet starter med at hun fortæller mig at hun er gravid i tredje måned, og beder sig undskyldt hvis hun skal ud at brække sig. I forvejen har hun drengene Dylan på 10 og Ryder på 5. Da jeg fortæller at jeg synes *Limbo* og *University* er et *return-to-form* for Throwing Muses, bliver hun helt vildt glad. Hun har det åbenbart selv på samme måde, og råber triumferende til sin mand og manager Billy O'Connell, og spørger om han hørte det. I det hele taget griner hun meget, og er helt enormt sød. En af de mest charmerende og indtagende kvinder jeg nogensinde har mødt, men også en af de mest underlige.

Du er nærmest vokset op i Throwing Muses. Hvad er forskellen på Kristin Hersh i 1986 og 1996?

-Jeg er meget mindre skør i dag. I 1986 var jeg bindegale. Jeg var alvorligt forvirret over sangene, og stemmerne i mit hoved ville ikke holde op. Jeg var i to verdener der ikke passede sammen. Den ene verden var sangenes verden og den anden var den virkelige verden. Jeg kunne ikke finde ud af det, og var ved at gå ud at mit gode skind. Jeg troede ikke jeg ville overleve det. Da jeg så blev gravid indså jeg at jeg var nødt til at overleve, og da fik jeg svært ved at synge fordi jeg troede at sangene var ondsksfulde. Jeg troede at hendes stemme – hende der sang, for det var ikke min stemme – var for stor og stærk og skræmmende til at være i nærheden af babyen inde i mig. Det var hårdt. Men sådan er det heldigvis ikke mere.

Husmoder

Lyden af Throwing Muses har været meget ensartet hele vejen igennem. Har du en meget stærk vision om jeres sound?

-Det er svært at svare på, for hvis jeg har en vision er det i hvert tilfælde ikke en bevidst. Jeg synes vi allesammen i bandet burde spille hvad der kommer naturligt til os. Hvis vi var vokset op på en øde ø og havde bygget en guitar af kokosnødder, burde vi spille det samme musik. Men egentlig opfatter jeg slet ikke mig selv som en kreativ person. Jeg kunne aldrig finde på at lave en film eller sådan noget, og jeg har det aldrig sådan: "Oh boy, jeg føler mig inspireret i dag. Jeg vil skrive en sang!". Jeg har hørt andre folk tale om det, men sådan virker det ikke for mig. Hvis jeg er oprørt over noget eller lykkelig over noget, så skriver jeg ikke. Jeg skal føle mig tom før jeg hører en sang komme, og så skriver jeg den ned. Det plejer at ske ved at jeg vågner om natten og hører en Throwing Muses plade i hovedet, og så skriver jeg akkorderne ned sådan som jeg tror de er. Pladen holder ikke op med at spille før jeg er færdig med sangen, så for det mest bliver jeg oppe resten af natten. Resten af tiden lever jeg et normalt liv som husmor.

Det er sjovt du siger, at du skriver når du er tom i hovedet. Mange mennesker føler sig kun inspirerede til at skrive et digt eller male når de er kede af det... -Jeg kunne aldrig finde på at skrive en sang når jeg er ked af det. Hvis jeg havde en følelse ville jeg lade det være en glad den, så det kunne blive en positiv sang. Men jeg prøver at undgå at føle noget. Folk har en opfattelse af at positive følelser er dumme, tomme eller lette. Men jeg har stor respekt for positive følelser. Jeg synes de er komplicerede, og ikke bare noget man glemmer eller giver slip på. Man kan leve og være virkelig lykkelig uden at være dum eller tom.

Vandpladen

Hvad er det lyriske tema på *Limbo*?

-Det lader jeg andre mennesker om at finde ud af. Fornylig snakkede jeg med en journalist der skal skrive en biografi, og hun spurgte om jeg havde bestemt mig for at lave en vandplade denne gang. Jeg troede vandplade måtte være et musikbranche-udtryk som jeg ikke kendte, så jeg spurgte "hvad er en vandplade?". Og så viste det sig at hun havde talt 50 referencer til vand på pladen. Andre mennesker er bedre til at finde temaerne. Jeg kan bedst lide at sidde midt i musikken og bare følge mit instinkt. Jeg tænker ikke så meget over det jeg laver, for så bliver det en intellektuel proces i stedet for at komme fra hjertet. Teksterne opstår af sig selv. Jeg hører musikken i mit hoved, og lyrikken er bare en lyd i musikken. Hvis jeg var alt for bevidst om processen ville jeg bare begynde at snyde. Så ville jeg bare finde på noget, i stedet for at høre de rigtige sange, siger Kristin Hersh.

I tidernes løb har du skrevet nogle ekstremt personlige tekster. Så personlige at de næsten kan virke selvudleverende. Hvordan har du det med at andre mennesker hører dem?

-Jeg tænker ikke så meget over hvad det er jeg synger. Når jeg spiller er jeg forsvundet. Det er det eneste tidspunkt du kan være sikker på at jeg ikke er tilstede, ha-ha. Bagefter glemmer jeg alt om det og er bare mig selv igen. Men jeg kigger aldrig tilbage og tænker over hvad jeg har sagt til folk. Nogle gange er jeg nødt til at læse mine tekster, når jeg skal tjekke dem til

en plade, og så tænker jeg "wow, det er ikke mig der taler her!". Men sangene kommer selvfølgelig fra ting der er sket i mit eget liv, og hvis det ikke er sket endnu så sker det senere. Nogen gange lever jeg en sang ud fem år efter den er skrevet.

Det lyder som om du er en meget spirituel person?

-Ja. Men jeg er ikke så groovy som man skulle tro. Mine forældre var vilde hippier da jeg var barn, og jeg troede ikke jeg havde arvet så meget af det, men efterhånden som jeg oplever underlige ting i livet kommer jeg lidt i tvivl. Måske er der mere end den fysiske verden, men den fysiske verden er bare så meget vigtigere. F.eks. tror jeg ikke på symboler. Jeg tror der er en grund til at vi har 3D-billeder. Så hvorfor bruge et symbol? Vi har ikke brug for en anden mening. Verden er bare så meget vigtigere. Det er en måde at være meget spirituel på. Jeg har ikke noget at gøre uden begge ben på jorden.

Sangkroppe

Den måde du skriver sange på lyder meget overnaturlig. Den måde sangene kommer til dig. Du har tidligere fortalt at de kom ud af væggene?

-Ja, det er ret underligt i hvert fald. Men jeg tror det handler om at jeg i starten ikke var mentalt klar til at acceptere min

evne som sangskriver. Hvis jeg havde været en indianer i et andet århundrede havde det sikkert været lettere. Så var sangene bare kommet ud. Men i stedet blev de inde i mig og gjorde mig syg. Jeg vidste ikke hvad det var, og troede at jeg var skør. Det tog mig ti år at lære at blive glad for de pokkers ting der kom, og give dem sangkroppe så de kunne komme ud og blive til musik. Det var godt at opdage. Så blev de ikke inde i kroppen og blev forvekslet med en sygdom eller en hallucination. På den måde er jeg i dag ikke bange for hvad sangene inde i mig siger eller lyder som. Det er meget bedre, og det har gjort sangene smukkere, mere positive og mere appellerende til folk, siger Kristin Hersh.

Måske synes nogle af læserne at det lyder langt ude, men for Kristin Hersh er det rammende alvor. Gennem en længere årrække i starten af Throwing Muses karriere har hun haft så alvorlige psykiske problemer med indre stemmer, at hun flere gange har været indlagt til behandling på psykiatriske institutioner. Ifølge hende selv er det hendes nuværende mand Billy O'Connell der har fungeret som et stabiliserende element i hendes liv de sidste 5 års tid. Han er altid hos hende, og er nærmest Throwing Muses fjerde medlem. Han er også med i Oslo og sidder hele tiden i baggrunden, og roder med en bærbar computer. Da vi er færdige med interviewet og sidder og småsludrer, fortæller jeg Kristin Hersh at jeg er helt vild med guitarlyden på pladen, og især på titelnummeret *Limbo*. Igen henvender hun sig til Billy og siger "hørte du det", og spørger ham om hvad det var for en guitar hun brugte. Den slags ting har han også tjek på. Kristin Hersh er ellers en perfektionist når kommer til hendes guitarlyd, og hun har et kendskab til guitarer, forstærkere og mikrofonteknik der er på højde med de værste gear-freaks. -På *Limbo* spiller jeg med ren lyd på rytteguitaren for første gang. Jeg var begyndt at låne mig lidt for meget op ad *distortion*, og var nærmest begyndt at lyde som folk jeg hader, griner hun, og følger mig til døren.

G-punkt

Yes Sir, I can boogie!

Informer

Sidste nyt fra musikverden

Redaktionelt

artikler, anmeldelser & båndsalat - med lyd på

PostIt

opslagtavle til debat, musikerkontakt, køb & salg

G café

have a break - have a chitchat online sniksnak med piger & drenge fra hele verden

Kalenderen

hvad sker hvor i hele Danmark

Launchpad

links til alle danske bands på nettet

<http://www.gaffa.dk>

GENDER BENDER

SVERIGE HAR GENNEM TIDERNE PRÆSTERET AF FOSTRE DEN ENE SUPERSTJERNE EFTER DEN ANDEN. PÅ SOLIST-SIDEN HAR DET DOG HOVEDSAGLIGT VÆRET DE PÆNE, SVENSK PIGER DER HAR VÆRET GODE TIL AT PROMOVERE MUSIK-LANDET. BORTSET FRA ÉN SOM IKKE BARE ER PÆN - HUN ER OGSÅ RÅ SOM SUSHI. NENEH CHERRY ER NAVNET OG HUN ER ATTER KLAR TIL KAMP.

Af **Anders Reuss**
Foto **Derrick Santini**

Historien om Neneh Cherry begynder i 1964 på en gammel nedlagt skole langt ude i de store svenske skove. Her vokser hun op med sin mor, billedkunstneren Moki, og sin stedfader, jazztrompetisten Don Cherry. Allerede som toårig begynder hun at rejse verden rundt på sin stedfars turneer, og hele sin barndom er hun omgivet af kunstnere og musikere. Derfor er det også meget naturligt for Neneh Cherry at begynde at spille selv. Allerede som 15-årig danner hun i 1979 sit første band i New York, hvor hun tilbringer de fleste af sine skoleår. Som 17-årig flytter hun til London for at blive frontfigur i jazz/funk/punkbandet Rip Rig & Panic, som indspiller tre albums og bl.a. medvirker i en episode af *The Young Ones*. I 1988 debuterer hun som solist med singlen *Buffalo Stance* indspillet i samarbejde med acidhouse-pionererne Bomb The Bass der er noget af det mest trendy på det tidspunkt. Singlen bliver et kæmpe hit, og Neneh Cherry vækker stor opsigt da hun optræder højgravid på engelsk TV's *Top Of The Pops*. I 1989 kommer albummet *Raw Like Sushi* og i 1992 følger *Homebrew*. Begge plader er påvirket af hip hop, men de fleste musikere på pladerne er hentet fra den mest hippe del af den engelske dance-scene. Blandt andre arbejder Neneh Cherry sammen med folk fra Soul II Soul, Massive Attack og Portishead.

I dag bor Neneh Cherry i Sydspanien, og til september udkommer hendes tredje soloalbum *Man* som bryder med de vante toner. Hip hop-elementet er væk til fordel for en mere organisk lyd, og pladen byder på en række sange i en mere traditionel singer/songwriter-tradition. Det er en meget smuk plade som virker knap så kåd og mere voksen end forgængerne. Den er præget af en mere dyster og melankolsk tone som bl.a. skyldes at Neneh sidste år mistede sin elskede stedfar og inspirator Don Cherry.

GAFFA møder den 32-årige Neneh Cherry på et hotel i København. Hun ser meget anderledes ud end på pladecoverne, med sit krusede hår halvt afbleget og med kæmpemæssige baggy jeans på. Hun ligner mere en træt ung mor end en popstjerne, hvilket nok skyldes at hun har sin kun 3 måneder gamle baby med. Hendes tredje barn, i øvrigt.

Træt af gangster-hip hop

Hvordan finder du alle de unge talenter som du arbejder med på dine plader. Det er altid ret cool folk med?

-Det er en måde et få nyt brændstof på. Der sker så meget hele tiden, og det er en måde at komme ud over mig selv på. Jeg kender en masse mennesker i London, så jeg bruger mine kontakter og holder ellers ørerne åbne. Det er i virkeligheden meget enkelt.

Du arbejdede med Geoff Barrow fra Portishead på *Homebrew* fra 1992. Det var længe før nogen andre havde hørt om Portishead. Hvor kendte du ham fra?

-Geoff var tekniker på Massive Attacks *Blue Lines*, og Massive Attack ville gerne udgive noget af hans musik på deres pladeselskab Wild Bunch. Det var derfra jeg havde hørt om ham, og hørt hans ting. Så jeg spurgte om han ville lave noget sammen med os, og senere kom han ned i vores studie og lavede Portishead-pladen færdig dér. Vi lånte ham studiet gratis, for vi kunne høre at det han lavede var seriøst godt, siger Neneh Cherry som tænker på Booga Bear og Johnny Dollar når hun siger "vi".

Du har efterhånden arbejdet sammen med alle de mest kendte folk fra Bristols såkaldte triphop-scene; Tricky, Portishead, Massive Attack. Er din nye plade en trip hop-plade? Den har de dér slæbende beats...

-Ja, men det er ikke en triphop-plade. Jeg interesserer mig ikke

-TANKEN BAG PLADEN VAR AT KOMME VIDERE. BEGYNDE PÅ DET NYE, OG SAMTIDIG FORBINDE DET TIL DET JEG HAR LAVET FØR. PLADEN ER PRÆGET AF EN STEMNING AF FRYGTLØSHED, OG VILJEN TIL AT KOMBINERE DET BLIDE MED VIRKELIG HÅRD MUSIK

for etiketter, og jeg tror ikke Massive Attack og Portishead har prøvet at skabe en ny stil. Det er bare deres lyd. For mig er det noget musik jeg har lyttet til og været vild med. Jeg kan lide musikkens tyngde og påvirkningen fra dub. Der er rigtigt at der ikke er så meget hip hop på den. Jeg kan virkelig godt lide hip hop, og jeg har hørt det meget, men jeg trænger til noget nyt. Der er faktisk ikke rigtig noget rap på.

Er det fordi du er blevet træt af hele den dér gangster-hip hopting?

-Jeg synes det er helt vildt kedeligt. Meget af det er ikke ægte. Det er mest facade, som skal vise hvor hårde de er. Det er rent spil for galleriet, men det ved de helt unge fans ikke. Jeg synes det er på tide at komme videre. Det er totalt uinteressant at høre sange om penge og *bitches*. Jeg synes lyden på mange af pladerne er fed. Dr. Dre er en genial producer, men jeg foretrækker den mere frie og spontane stil som ikke er hæmmet af alle klichéerne. Jeg vil helst høre noget der er sjovt. Der er ingen humor i gangster-rap. Og de kvinder i videoerne; hvorfor gør de det? Hvad sker der, piger? Jeg ville ikke gøre det. Jeg ville sige "fuck off, jeg tager ikke den g-streng på!", griner Neneh Cherry

Tricky EP

Hvem har du med på den nye plade?

-Vi har lavet 3-4 numre sammen med produceren Dave Allen som tidligere har arbejdet med The Cure, og til den session havde vi en masse forskellige musikere og programmører med. Youssou N'Dour-sangen *Seven Seconds* er også med. Der er ikke så mange kendte navne med, men der er mange unge folk fra London. Simon Richmond, som nogen måske har hørt om, har skrevet den lidt uhyggelige *Carry Me*, og spiller desuden på de fleste andre numre. Til daglig arbejder han under navnet Palmskins, der snart udsender sin egen plade. En rigtig god stemningsfyldt plade, i øvrigt. Ham der spiller flamingo guitar på *Golden Ring* døde en uge efter indspilningen, så den sang betyder utrolig meget for mig. Det var virkelig mærkeligt. En uge efter indspilningen var han væk. Han havde sukkersyge og døde af en eller anden komplikation. Desværre har hele pladen været omgivet af den slags hændelser. Don døde også under arbejdet med *Man*. Alt det har medvirket til at det er blevet en mere voksen plade, tror jeg.

-Sangen *Together Now* er indspillet sammen med Tricky. Vi indspillede omkring 10 sange sammen på en meget *freeform* måde, og *Together Now* var den mest vellykkede. Hvis man arbejder på en udisciplineret måde, som Tricky gør, og improviserer meget, skal man nok ikke regne med at få mere end én god sang ud af fem forsøg.

Smider I så bare resten ud?

-Nej, det ville jeg aldrig gøre. Jeg kunne godt tænke mig at udsende dem på en EP eller sådan noget. Det er nogle ret sjove sange; sådan mere *wham-bam* og umiddelbare. Singler er mere kortlivede og ikke så seriøse som albums, så jeg vil foretrække at udgive Tricky-numrene på den måde.

Arbejder Tricky meget anderledes end dig?

-Fuldstændig. For det første er hans ting meget mere dystre end mine, og for det andet er han mere oprorsk. Jeg tror det var rigtig godt for mig at arbejde med ham, for han fik mig mere ud af mig selv. Han fik mig til at skribe og growle (!) mere end jeg har gjort længe. Han fik mig til at synge mere rå. Meget af det vi lavede havde vi ikke rigtig arbejdet på i forvejen. Jeg gik bare ind i studiet og sang uden at have fundet på en melodi først. Det er præcis det modsatte af hvordan jeg plejer at gøre. Når jeg arbejder med mit eget hold er jeg mere velovervejet, og arbejde i længere tid med sangene inden jeg går i studiet. Men måske er vi lidt på vej væk fra det. På den nye plade har vi i hvert fald begge energier med, siger Neneh Cherry.

Ny arbejdsform

-Sidste sommer var vi på en festivalturné som vi brugte som en øver inden vi gik i studiet og indspillede pladen. Mine makker Johnny Dollar og Booga Bear og jeg ville gerne finde en anden måde at gøre det på, og bryde med den mekaniske måde vi arbejder på i studiet. Så efter sommerkoncerterne gik vi ind og indspillede en live-session i et galehus med otte musikere. Vi eksperimenterede meget og det var rigtig sjovt. Sange som f.eks. *Hornbeam*, *Kootchi*, *Beastiality* er lavet på den måde, og det var meget inspirerende. Jeg synes at struktur og disciplin er godt for nogle bestemte sange, men hvis du gør det hele tiden kan musikkens *feeling* blive lidt for selvbevidst. En gang imellem er det meget rart bare at sige "fuck det! Jeg er ligeglad med hvad der sker. Hvis det lyder grimt så lad det være grimt!". Jeg synes det gav nyt liv at gå ind og optage det på den måde. Hvis man indspiller med otte eller ti mennesker og bogstavelig talt bare går ind og spiller sangene uden videre, så vil musikerne automatisk finde på deres egne idéer. Bassisten spiller den basgang han synes passer til sangen og guitaristen vil spille det han føler er rigtigt, så man ender med noget der rummer meget mere, end hvis man bare sad to mennesker ved en computer. Det har været meget inspirerende.

Gender Bender

"Man" er meget anderledes end dine to første soloplader. Hvad er der sket?

-Tanken bag pladen var at komme videre. Begynde på det nye,

og samtidig forbinde det til det jeg har lavet før. Pladen er præget af en stemning af frygtløshed og viljen til at kombinere det blide med virkelig hård musik. At lave både et nummer som *Golden Ring* der er en meget enkel ballade med kun en flamingo-guitar, og samtidig lave en hård og vred rocker som *Kootchi*. Jeg tror det er kendetegnende for den nye plade at den rummer en masse forskellige sindstilstande. Sådan endte det i hvert fald med at være. En vanvittig rejse.

Albummet hedder Man og singlen hedder Woman. Det peger lidt i retning af et kønsteama?

-Helt sikkert. Rigtig meget endda. Pladen hedder *Man* fordi jeg syntes det var en bedre titel end *Gender Bender*. Ved du hvad det er? En *gender bender* kan være en kvinde som siger mandeting. Det er noget jeg ret godt kan lide, fordi jeg tror det er sundt at se tingene fra det modsatte køns side. Jeg tror det er sundt at kunne se en sag fra begge sider. Da jeg skrev sangen *Feel It*, som handler om en ung mands identitetsproblemer, prøvede jeg virkelig at forestille mig hvordan han havde det indeni. Jeg er kommet bedre i kontakt med både min feminine og maskuline side med årene. Da jeg var mellem 20 og 30 år brugte jeg meget mere af min maskuline energi end af min kvindelige, fordi jeg skulle klare mig i musikbranchen. Så på en måde handler albummet om at forholde sig til de to sider af ens personlighed. Vi har alle begge dele indeni os. Der er ingen måde at slippe væk fra det, siger Neneh Cherry.

Mere fart på karrieren

Du har altid stået som en stærk kvinde der har klaret sig selv, og som har haft succes i musikbranchen på egne betingelser. På den måde tror jeg du blevet en slags forbillede for en ny generation af unge piger....

-Det dér stærk kvinde-image er tit en etikette mænd sætter på. For mig er det bare sådan som jeg gør ting. Der er ingen der kigger på en mand og siger: "Wow, han er virkelig fantastisk. Han er en rigtig stærk mand der kan klare sig selv". Det er derfor jeg har skrevet en sang som *Woman*, der er et kærligt *piss-take* på James Browns *It's A Mans World*. Idéen kom fra min ven Johnny Dollar som sagde at kvinder skulle være dobbelt så stærke som mænd for at nå nogen steder i verden, og alligevel bliver de stadig betragtet som svage. Jeg har altid været glad for at være kvinde men i dag nyder jeg det mere end nogensinde. Personligt har jeg altid set op til kvinder som jeg syntes var stærke, og jeg bliver altid glad når jeg ser kvinder som klarer sig godt på egne præmisser, for eksempel i musikbranchen. Der er stadig ikke så mange og jeg hungre efter at se flere.

Du har selv haft en succesrig karriere, og samtidig haft tid til at få tre børn....

-Børnene har haft en stor betydning for hvordan jeg har levet, fordi jeg har været mor siden jeg var atten. Jeg har altid skulle tænke på børnene før mig selv. Jeg har kun arbejdet med musikken når det har været mest presserende, og altid gjort det så hurtigt som muligt. Men børnene har haft en vital effekt, og det har selvfølgelig været med til at gøre mig til den jeg er. Man er et produkt af hvad man har oplevet i sit liv. Jeg er sikker på at jeg ville have nået meget mere hvis jeg ikke havde haft børn. Børnene er en af årsagerne til at der er gået så lang tid mellem mine plader. Men sådan har jeg valgt at gøre. Hvis jeg var et mere karriere-fikseret menneske ville jeg sikkert have udgivet fem soloplader nu. Så jeg har helt sikkert ofret noget ved at gøre det på den måde. Måske er det ikke nødvendigvis det klogeste valg, men det har været umagen værd. Jeg er vokset op i et meget afslappet jazzmusikermiljø, hvor musikken var en del af hverdagen og ikke bare en karriere. Børnene er midtpunktet i mit liv og det er dem der holder sammen på mig. Men jeg føler at jeg har taget hul på et eller andet med den nye plade, som vil gøre at jeg kommer til at arbejde mere med musikken fremover. Det er noget jeg føler jeg *kan* gøre nu hvor jeg er mere erfaren og afslappet i forhold til det at være mor. Jeg har en fornemmelse af at der er ved at ske en hel masse, og det er meget rart når jeg sidder her så mange år inde i min karriere. Det er en god følelse at der stadig er et langt stykke vej at gå ud i fremtiden, siger Neneh Cherry og fortsætter:

-Vi skal allerede indspille igen til efteråret når vi har været på turné. Jeg vil gerne lave et nyt album lidt hurtigere denne gang. Der er gået så lang tid mellem de første tre soloplader fordi jeg har gennemgået nogle livsprocesser, men efterhånden har jeg fundet ud af hvordan vi kan blive mere produktive og arbejde mere uforstyrret. Jeg er nået til et punkt i mit liv hvor jeg føler jeg kan magte mere, og har mere selvtillid i forhold til arbejdet. Jeg har fundet ud af en masse ting mens jeg har arbejdet med den sidste plade. Hvem jeg er, hvor jeg er på vej hen og hvor jeg gerne vil være. For mig er hver af mine plader en platform, og jeg er vokset fra den ene til den anden. Hver plade har bragt mig et nyt stykke på vej. Jeg vil forsætte med at udvikle mig og eksperimenter musikalsk, og ikke gøre hvad der bliver forventet af mig-eller hvad der er nødvendigt for at sælge plader. Indtil nu har mine solotving været meget mere konstruerede, end da jeg spillede i et band, og jeg føler det som en befrielse at arbejde på en mere spontan måde igen. Det er bliver også fedt at spille live igen, siger hun.

Man udkommer 2. september. Singlen *Woman* er ude nu. Neneh Cherry medvirker også på Tricky's *Nearly God* album med nummeret *Together Now* som også vil være at finde på *Man*.

DEMO CD

Tel: 3940 0993

CD-R
Fra DAT - 20min
Introduktionpris:
10 stk. kr. 1195,-
incl. box/cover.

BIRKUM I/S
STRANDVEJEN 112
2900 HELLERUP

Fax: 3940 1670

DEMO BÅND

DEMO Bånd
Fra DAT real time
100 stk. C-20:
Kr. 900,-
Labels Kr. 200,-
Cover Kr. 690,-.

Holstebro Højskole

3 mdr. eller 7 mdr. fra oktober og 4 mdr. fra januar

Klassisk musiklinje: Individuel undervisning, korsang, sammenspil, musikhistorie, teori, høreplære mm.

Teaterlinje: Teori, dramaturgi, skuespillerteknik, værk gennemgang, teaterproduktion.

Rytmsk musiklinje: Sammenspil, improvisationsteori, arrangement, komposition, lydstudieteknik mm.

Kunstinlinje: Maleri, tegning, keramik, farve- og formfæle teori, museumsbesøg mm.

Fællesfag: Filosofi, bevægelse, demokrati, folkemusik, international orientering, litteratur, kor mm.

Fællesarrangementer, foredrag, studierejse.

Ring eller skriv efter brochure

HOLSTEBRO HØJSKOLE

Bisgårdmark 18, 7500 Holstebro Tlf. 97 42 48 22

Efteruddannelse for musikere

MUSIKCOMPUTER - 13 UGER

Komposition, arrangement, MIDI, sampling, nodeudskrift, harddiscrecording etc. Næste kursusstart 16. september '96.

RYTMISK SAMMENSPILSLEDER - 20 UGER

Sammenspilsledelse, teori, høreplære, sang, klaver, arrangement, praktik. Næste kursusstart 4. november '96.

Kurserne er tilrettelagt for rutinerede musikere og kan indgå i en handlingsplan/uddannelses-orlov.

"Rytmsk Sammenspilsleder" er arrangeret i samarbejde med Dansk Musiker Forbund.

FÅ FOLDER OG NÆRMERE INFORMATION

Vesterbrogade 107 E · 1620 København V
Telefon 31 22 51 41 · Telefax 31 22 34 41

Rytmsk Center

Projekt mager

Få inspiration og kvalifikation til at lave kulturprojekter - fra idé til virkelighed.

Et 16 ugers daghøjskoleforløb med start d. 2. september '96

IT-Kulturformidler

En praktisk orienteret uddannelse og daghøjskole med kulturformidling, informationsteknologi og projektarbejde. 24 intensive uger med start d. 2. september '96

Ring til kulturambulanzen for yderligere oplysninger og tidspunkter for informationsmøder.

KULTUR
ambulanzen

Åboulevarden 49, 3., 8000 Århus C. Tlf. 86 18 00 22

PATTI HAS THE

-JEG ER EN KUNSTNER MED VISSIE IDEER BESTEMT MADE. SADAN BESKREV SANGEN PATTI SMITH SIG SELV OVERFOR GAFFA'S N

Af Finn P. Madsen

Foto Per Howby

Sagen er, da jeg optrådte i 70'erne var det ikke ud fra et kvindeligt eller mandligt synspunkt, men ud fra en kunstners. Selv når jeg optræder nu, ser jeg ikke mig selv som en kvinde eller en anerkendt person. Man skal bedømmes som kunstner - ikke ud fra ens køn, seksuelle overbevisning eller ens syn på tingene, forklarer Patti på en rolig, ja næsten mediativ måde.

Scenen er sat i skuret bag ved Roskilde Festivalens Grøn Scene - og dét så tiden næsten går i stå i den dæmpede belysning, hvor masser af små fyrfadslys kaster deres små glødende skær overalt. Følelsen af at befinde sig i tibetansk tempel ligger nært for. Og gudinden her hedder Patti Smith, der med hendes rebelske ordforråd og musikalske punk-attitude næsten udviklede forskellen mellem kønnene i halvfjerdsernes rockmusik med fire albums, som allesammen befinder sig på klassikerstadiet med deres sammensmeltning af anarkistiske og poetiske ordudslip, hvor forbillederne bl.a. er den franske digter Arthur Rimbaud, Jim Morrison og Bob Dylan.

-Arthur Rimbaud var så velformuleret og klarsynet og for mig er han en af de fineste poeter i poesiens historie, fordi han sammensmeltede al hans frustration om til en dybsindig renhed i sproget, hvilket er meget svært. Jim Morrison var meget lig, en ung mand, der beherskede et idealistisk sprog med masser af anger og skuffelse, fortæller Patti, der med sin 49 år ikke har ladet tiden gå sporløst hen over sig. Hun ser nærmest lidt gusten ud, men det varme og rolige udtryk i hendes øjne, fortæller at der stadig er masser ord at øse af med en livserfaring, som for alvor startede i 1967, da hun ankom til Lower East Side-kunstmiljøet i New York

Punkens ukronede dronning

I begyndelsen arbejdede Patti Smith i et bogantikvariat og delte lejlighed med vennen og fotografen Robert Mapplethorpe. Senere var hun oplæser ved forskellige digt-arrangementer, hvor hun mødte guitaristen og rockskribenten Lenny Kaye, som senere akkompagnerede hende på guitar, et samarbejde der skulle vise sig at blive yderst frugtbar. Kimen til noget større var under alle omstændigheder sået og med digtsamlingerne *Seventh Heaven*, *Kodak* og *Witt* var der for alvor blevet lagt mærke til den unge talentfulde og progressive kunstner, som absolut havde ordet i sin magt. I 1974 udgav Patti Smith singlen *Piss Factory* - punkens tidligste flagskib og en sang om hendes egne erfaringer om at arbejde på fabrik. I foråret 1975 blev hun signet af Arista Records og debutalbumet *Horses* produceret af John Cale udkom i 1975 og med åbningsnummeret *Gloria* s indledning *Jesus died for somebody's sins but not mine* var anmelderne ved at eksplodere af begejstring, garage rock kogt sammen med et næsten visionært syn og en verbal furios kraft, der forekom tøjlesløs og utroligt provokerende. Hun indførte kvinden i rocken i sin mest rå form, og med sin stærke og kontroversielle meninger, tog punkerne hende til sig som deres ukronede dronning. Selv betegnede hun sin musik for "three chord rock with the power of the word".

På det øverste trin af karrierens stige og efter bare fire LP'er *Horses*, *Radio Ethiopia*, *Easter* og *Wave* og et enkelt egentlig hit *Because The Night (Easter)* skrevet sammen med Bruce Springsteen, vinker The Patti Smith Group bestående af Ivan Krah (guitar), Richard Sohl (keyboard), Jay Dee Daugherty (trommer), Lenny Kaye (guitar) og Patti selv farvel ved en koncert i Firenze i Italien, året var 1979.

Den ydmyge kunstner

For i 1976 har hun mødt den legendariske MC 5 guitarist Fred "Sonic" Smith i Detroit, med denne sit livs kærlighed gifter hun sig i 1980 og får børnene Jackson og Jesse, der henholdsvis er 14 og 9 år nu.

-Den essentielle grund til, at jeg trak mig tilbage var for at blive mor og kone, jeg turnerede var jeg konstant væk fra Fred,

jeg ville ikke være adskilt fra ham og vi havde andet arbejde, der skulle laves. Det betød selvfølgelig ikke, at jeg stoppede med at arbejde, jeg skrev, malede og studerede og udviklede mig som artist og menneskelig skabning. Fire, fem bøger blev det til, Fred og jeg studerede Beethoven, gik tit i operaen, hvor vi fik en masse frugtbare ideer, samtidig tænkte Fred på at skrive en symfoni, og selvfølgelig fulgte vi også den politiske situation ude i verden, fortæller Patti. Den enorme succes som hun fik og berømmelsen, der fulgte med især i Europa har dog heller aldrig været det centrale for hende.

-For folk der arbejder med kunst skulle målet være at lave godt arbejde uden at tænke på berømmelse, for den betyder ingenting. Den er kun en flygtig sensation, som ikke gør en mere intelligent, klog, oplyst eller følsom.

Og det med at skulle overgå sig selv hver gang hun udsender noget nyt for at bevare sit nærmest icon-agtige status er ikke noget, hun kan forholde sig til.

-Kunstnere har altid personlige byrder og bør altid være ydmyge, fastslår Patti.

Ansvar over for os selv

På nær nogle få oplæsninger er det ikke meget Patti lader høre fra sig indtil 1988, hvor ægteparret Smith udgiver *Dream of Life*, et album om fødsel, kærlighed og de lysere sider af livet.

-Folk har det med at betegne den som et familie-album, men faktisk har den sin egen politiske artikuleren og er også et album omkring livet. Tag bare en sang som *People Have The Power*. Et nummer som siger at det er tid for et hvert individ at kræve deres egen ret i verden, at man er vigtig. Når vi står sammen, kan der skabes forandringer. Det er vigtigt at vi gør det, for der er behov for det. men selvfølgelig var det også et album omkring livet.

*I believe everything we dream
can come to pass thru our union
we can turn the world around
we can turn the earth revolution
we have the power*

(People Have The Power)

Efter denne udgivelse er der atter stilhed, og der venter nogle hårde og ubarmhjertige år forude, tab af venner og familie overskygger lige pludselig det sorgløse og tilbagetrukne liv.

Først dør hendes nære ven Robert Mapplethorpe af AIDS i 1989, dernæst hendes keyboardspiller Richard Sohl i 1990 af en blodprop 37 år gammel, derefter hendes elskede mand Fred af et hjertetilfælde i november 1994 og kun en måned senere broderen Todd også af et hjertetilfælde. Netop han havde kort tid før sin død snakket med Patti om at hun måtte igang med at indspille igen, hvis hun skulle komme ud af sorgen. Og i sommeren 1995 går hun i studiet med bl.a. Lenny Kaye, Jay Dee Daugherty og Tom Verlaine og hendes sjette album *Gone Again* er her i 1996 en kendsgerning, en udgivelse dedikeret til Fred "Sonic" Smith, der med sine ord omkring det at miste former sig som et elegisk farvel, der synes uovervindeligt - alligevel er det som om, der findes en afklarethed og livskraftighed forude.

-Selvom det reflekterer tab og i flere sange beskriver tabet af Fred, er det også et album om livet og overlevelse. Det skal vise styrken af den menneskelige sjæl, at ting sker, og vi må lære at leve med tabene i vores liv, vi har et ansvar over for os selv. Jeg har masser af ansvar, jeg er mor og kunstner, det er mit opgave at bruge de gaver, som Gud har givet mig, og *Gone Again* har været en hjælp til at arbejde sig gennem sorgen, fortæller Patti roligt med et udtryk i øjnene, der fortæller om en længsel, der er ved at blive bearbejdet.

Energien i os alle

*Toward another
he has gone
to breathe an air
beyond his own
toward a wisdom
beyond the shelf
toward a dream
that dreams itself*

About a Boy

Kurt Cobains tragiske selvmord hviler stadig over rockbranchen og vil altid gøre det. Patti Smith har i *About a Boy* skrevet en sang til denne tragiske hændelse.

-Han inspirerede til sangen, da jeg begyndte at skrive igen, men der er også en linie til River Phoenix og til min bror Todd - sangen er dedikeret til en vis energi, som er i os alle. Sangen

THE POWER

SOM UDFØRER DEM PÅ EN
INDIEN, MALEREN OG POETIEN
ÆSTIEN BENOVEDE UDSIENDTE.

Patti Smith var i særklasse på årets Roskilde Festival

kan tolkes på to måder, der ene er, at den handler om en dreng, som er forud for det hele, hvilket betyder, at han er på et specielt plan og kommer på sin næste rejse, hvor hans energi er gået til et godt sted. Men nummeret er også fyldt med frustration over Kurt Cobains valg, og det er bestemt ikke et valg at lade sig opmuntre til, folk har et ansvar over for livets gave. En talentfuld ung mand, der havde familie og en fortsættelse, det har man bestemt at stå op til. Jeg er ked af, at han gjorde en ende på sit liv, forklarer Patti. Den rolige måde hun fortæller om døden og tabene i sit liv på, får det til at virke som om, at hun er fuldstændig afklaret med, hvad der skal ske bagefter.

- Min opfattelse om døden skal ses ud fra et buddhistisk synspunkt, selvom jeg ikke er buddhist. Jeg tror at mennesket har en energi, og gennem livet udvikler og kommunikerer med den. Hvordan vi bearbejder den vil afgøre, hvordan vi fortsætter gennem livet, den energi vi har går gennem Gud og luften.

Åbne musikalske grænser

Gone Again er forståeligt nok meget dæmpet i forhold til sine

forgængere, musikalsk har denne ener i rocken ikke ladet sig påvirke synligt af de mange skred i rockbranchen, selvom udviklingen er løbet fuldstændig løbsk for at finde nye udtryk på kryds og tværs af hinanden.

- Jeg synes den har udviklet sig til noget stærkt, lige nu kunne folk have brug for en retning. De musikalske grænser har åbnet sig, der er mere globalt orienteret musik, hvor bands fra andre lande og en masse independent labels bliver accepterede. Det er vigtigt som aldrig før at rock'n'roll bliver et center for global kommunikation. De unge mennesker arbejder sig frem mod det, det de behøver nu er at forene deres kræfter og gøre nogle ting for planeten, mener Patti. Om sine egne fremtidsplaner siger hun: -Jeg vil skrive, opdrage mine børn, vende tilbage til New York og optage igen, den næste plade skal være lidt mere politisk i sit udtryk, det er godt at komme i kontakt med omverdenen igen, at føle andre menneskers energi igen, det er yderst vigtig for mig nu. Det interessante er, at hver gang vi har spillet, har det været som at træve op i noget.

I begyndelsen var der ordet, det er her stadig og det er Patti Smith også, for koncerten hun gav en time efter dette interview var så livsbekræftende, at hun må være "back for good"

SPOT 03

er en musikbegivenhed for up-coming bands og de relaterede musikmiljøer i dagene

10. - 12. oktober 1996 i Århus.

SPOT 03 - Audition days 96:

- 3 dage i Århus midtby på 20 baggears-scener.
- hvert band spiller 2 koncerter.
- tilbud om banddoktor til én af koncerterne.
- workshops / seminarer.
- SPOT 03 giver tilskud til transport- og opholdsudgifter.

SPOT 03

er åben for alle rytmiske genrer.

Du og dit orkester kan deltage i SPOT 03, hvis I:

- indspiller 2-4 numre
- to numre skal være eget materiale.
- mærker bånd med bandets/solistens navn.
- indsender 3 bånd og 3 sæt pressemateriale (pressemeddelelse og -fotos)

senest d.

1. september 1996.

SPOT 03 har ret til uden vederlag at bruge den indsendte musik og billedmateriale, samt bandets/solistens navn til markedsføringsaktiviteter.

SPOT Graven 25

8000 Århus C

tel./fax. 86125365

E-mail: Spot@pip.dknet.dk

http://www.pip.dknet.dk/~pip2348

SPOT 03
Audition Days

Gabber

MUSIKEN I ÅRhus
Århus Festival

Roskilde
Festival

IDEN NYE CRIBDEN

DET ER 80'ERNES STORE HIELTE, DER HAR FUNDET SAMMEN I EN UNIK MUSIKALSK VERDEN, DER HEDDER ELECTRONIC. DEN BRITISKE DUO HAR NETOP UDSIENDT ALBUMMET RAISE THE

PRESSURE OG ANDERS REUSS SKUIER I DEN ANLEDNING TILBAGE I TIDEN, TIL DENGANG HVOR DET VAR IN AT VÆRE MOODY OG DEPRESSIV. I 90'ERNE ER SINDENE I YSIERE - OGSÅ NÅR MAN HEDDER BERNARD SUMNER.

Af **Anders Reuss**

En efterårsdag i 1986. På et gymnasium i en af Københavns nordvestlige forstæder sidder en usikker og teenage-deprimeret dreng og dagdrømmer. Han følger ikke med i undervisningen, men sidder i sine egne tanker og har ondt af sig selv. I hovedet kører en sang med den engelske gruppe The Smiths "I wear black on the outside because black is how I feel on the inside, and if I seem a little strange, well that's because I am. But I know that you would like me, if only you could see me, if only you would meet me". Teksten fra sangen nedfældes på noterne i stedet for matematik. I Fjällräven ligger en walkman med et bånd i. Den ene side er med The Smiths, den anden med New Order. To af de største alternative bands fra firserne. Drengen er ikke noget særsyn. Han er nærmere en arketype, som fandtes i alle gymnasieklasser dengang i firserne. Og arketypen findes sikkert endnu. I dag hedder bands'ene bare Suede eller Smashing Pumpkins.

Electronic

1989 går sangeren Bernard Sumner fra New Order i studiet med guitar-geniet Johnny Marr fra The Smiths, og indspiller den klassiske popsinglet *Getting Away With It*, som udgives under navnet Electronic. De to har været venner siden Bernard Sumner producerede en indspilning med gruppen M People i 1987, hvor Johnny Marr medvirkede som session-guitarist efter The Smiths' opløsning.

I 1991 udgiver de sammen albummet *Electronic*, som byder på mere elegant og veldrejet elektronisk popmusik, hjulpet godt på vej af Neil Tennant fra Pet Shop Boys. Electronic lyder mere som New Order end som The Smiths, men det er mere poppet end begge grupper. Alligevel har musikken samme magiske touch som kendetegnede de to grupper: En blanding af god sangskrivning, perfektionisme og det magiske tredje krydderi; en uskolet tilgang til musikken. Det kan lyde underligt, for Electronic spiller rendyrket popmusik, men deres musikalske opdragelse nedstammer direkte fra punk og postpunk. Og det gør måske den lille forskel. Man kan bedst høre det i Bernard Sumners vokal. Han kan ikke synge i traditionel forstand, men gør det alligevel, og kommer til at fremstå som en ekstremt personlig sanger. Man kan kalde ham en antisanger, ligesom Morrissey fra The Smiths og Robert Smith fra The Cure.

Raise The Pressure

Efter fem års pause er Electronic nu ude med et nyt album - *Raise The Pressure* - og i den anledning har GAFFA Bernard Sumner i telefonen. Det er sjovt at høre ham tale, for han snakker på fuldstændig samme uskyldige og drengede måde som han synger. Han er meget veloplagt og koncentreret, og han er ivrig efter at fortælle om den nye plade.

-Pladens nøgleord er energi. Vi vil have det til at lyde energisk og lysvågent. I modsætning til tidligere har vi indspillet om dagen denne gang. Det nye album bygger på en ren intellektuel indsats. Pladen er skabt ud fra mental koncentration, og ikke ud fra alkohol og andre substanser. Og det er første gang jeg har arbejdet sådan. Lige siden jeg spillede i Joy Division, har jeg altid betragtet studiet som et sted hvor vi tog en drink før vi gik i gang. Men når du gør det på den måde, og arbejder når du har fået et par drinks, så sidder du ikke i førersædet. Så har du ikke kontrol over hvad du laver. På dette album har vi ønsket at have fuldstændig kontrol over det. Vi har ikke brugt en producer, og vi har gjort det hele selv. På den måde har vi været under større pres end sædvanlig. Har teksterne også ændret sig i takt med at I har ændret

arbejdsmetode?

-Ja, og de fleste sange er mere udadvendte end indadvendte. Mine tekster er langsomt begyndt at ændre natur. I tolv år eller mere har jeg skrevet om problematiske mand/kvinde forhold, og mange af mine tekster har været meget indadvendte. Der er stadig nogle sange på den nye plade som handler om personlige relationer, men det er på en anden måde. Singlen *Forbidden City* handler f.eks. om et far/søn-forhold og *Visit Me* foregår inde i hovedet på en morder som begynder at få samvittighedsproblemer. Men det er meget svært pludseligt at ændre hele fundamentet for dit arbejde. Det er noget der sker gradvist. Jeg har tidligere været i et meget vanskeligt parforhold,

men i øjeblikket er jeg i et meget lykkeligt forhold, siger Bernard Sumner.

Electronic vs Kraftwerk

Hvordan arbejder Electronic?

-Kernen i Electronic er Johnny og mig, men på hver plade tager vi en tredjemand ind og danner en trio. På den forrige plade var det Neil Tennant, og på den nye er det Karl Bartos som har spillet i Kraftwerk. Ideen er at tredjemanden altid skifter, så kemien i gruppen hele tiden ændrer sig. Jeg tror vi begge to blev meget trætte af den traditionelle rockgruppes statiske natur. Problemet med grupper er at man har en bassist som kun vil spille bas og ikke vil røre andre instrumenter, og ikke lade andre røre sit. Og så har man en trommeslager der tænker på samme måde o.s.v. Jeg siger ikke at New Order er sådan, men sådan er grupper generelt. Jeg synes det er for stærk en restriktion at have som sangskriver, og jeg betragter både Johnny og mig selv som sangskrivere. Det er ikke sådan at jeg bare er sangeren og Johnny er guitaristen.

Skriver I sangene sammen?

-Ja, det gør vi. Nogen gange lave vi et backing-track hver for sig, og så spiller Johnny guitar på mit og jeg synger på hans. Andre gange har jeg kun skrevet et vers, og så siger jeg til Johnny, "Jeg har skrevet et fedt vers men jeg kan ikke finde på et omkvæd, kan du ikke finde på noget?". Vi supplerer hinanden enormt godt.

Bernard Sumner var en stilskabende guitarist i Joy Division og New Order, og dannede skole for en hel postpunk-generation med sit sparsomme og minimalistiske guitar-spil. Da jeg spørger om han spiller guitar på den nye plade, lyder han overrasket.

-Nej, det gør jeg ikke. Jeg har fundet på nogle stemmer, men Johnny kan hurtigere lære at spille dem end jeg. Det betyder ikke noget for os hvem der gør hvad. Det der betyder noget er om ideen er god. Vi har ikke nogen ego'er involveret i de ting.

Hvordan har Karl Bartos bidraget til pladen?

-Karl medbragte tre sange som vi brugte på pladen; *Time Can Tell*, *How Long* og *If You Got Love*, og så medvirker han i øvrigt som musiker på de fleste af de andre numre. Han har i høj grad været med til at sætte sit præg på pladen. Vi kom virkelig godt ud af det med ham, og han har en god humoristisk sans. Han er en meget traditionel musiker. Før han kom med i Kraftwerk spillede han i Düsseldorf Symphony Orchestra som percussionist. Det var en interessant kombination, for min baggrund er Joy Division som var et postpunk-band og Johnny er selvlært. Til tider var det lidt svært for Karl at forstå min punk-attitude. Jeg ved godt vores musik ikke er punkmusik, men punk'en efterlod mig med en anarkistiske indgangsvinkel til lyd-studiet der siger "ingen regler!". Karls klassiske opdragelse er derimod dikteret af regler.

Der er en ting vi bliver nødt til at få på plads.

Er New Order opløst nu?

-Nej, officielt er vi ikke opløst, men vi har ingen planer om at arbejde sammen igen. Johnny Marr skal heller ikke spille sammen med The The længere, så det første vi begge to skal arbejde på, bliver det næste Electronic album. Der bliver ikke en fem års pause til det næste Electronic album denne gang. Vi vil også gerne lave en live-udgave af Electronic, men vi har ikke fundet nogle folk endnu, siger Bernard Sumner, som håber på at spille i Skandinavien til næste sommer.

Bernard Sumner (siddende) og Johnny Marr.

Bleeder - stengade 30, den 11. juli 1996

Af **Anders Reuss**
Foto **Lars Blackmore**

bleeder er den tidligere sort sol-guitarist peter peters nye band. GAFFA tog til Nørrebro før at høre hvordan det lød.

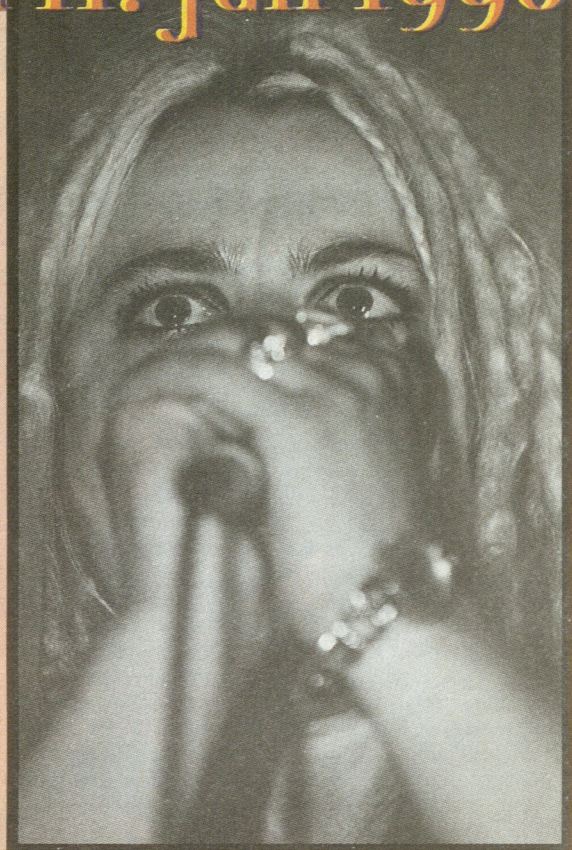
Som de fleste nok husker forlod Peter Peter sidste år Sort Sol under stor mediebevågenhed. I en række interviews kom han med stærke udfald mod de resterende medlemmer af bandet, og udbredte sig hæmningsløst om sin egen genialitet. Ifølge Peter Peter selv havde han skrevet en masse fantastiske sange og udviklet nogle uhornt originale guitar-riffs. Sort Sol ville bare ikke spille dem. Indtil Roskilde Festival i år har det så henligget i det uvisse om Bleeder kan stå distancen. Om Peter Peter kan leve op til sin egen selvros. Der har været grund til at frygte at forbitnelsen og frustrationen har taget over, og Bleeder alene er blevet Peter

Peters demonstration mod Sort Sol. At han har sat mål over middel, sat sin kunstneriske integritet over styr og tænkt: "Nu skal jeg fandeme vise dem hvordan man spiller punk. Nu tager jeg sådan nogle ægte punks fra Unger'en (Ungdomshuset på Jagtvej i København, red.) og laver et band med dem". Det vil være synd, for Sort Sols albums har lige fra starten vist at Peter Peter er en mere nuanceret guitarist end det. Sort Sol lavede masser af fremragende popnumre helt tilbage i '80 og '83 på *Under En Sort Sol* og *Dagger And Guitar*. Længe inden Lars Top kom med i bandet.

Ét talent

Men Bleeder på Stengade 30 var en succes og alt i alt en opløftende affære. Det var langt fra den omgang trash-punk man kunne have frygtet. Det var meget mere end det. Først og fremmest fordi Peter Peter er et geni på en guitar, og fordi hans sangskrivning er langt mere opfindsom end hvad der ellers stiles for dagen fra danske punkbands. Peter Peter har sin helt egen stil og sound, som står fuldstændig udenfor sammenligning. Selv hans power-akkorder lyder dybt originale.

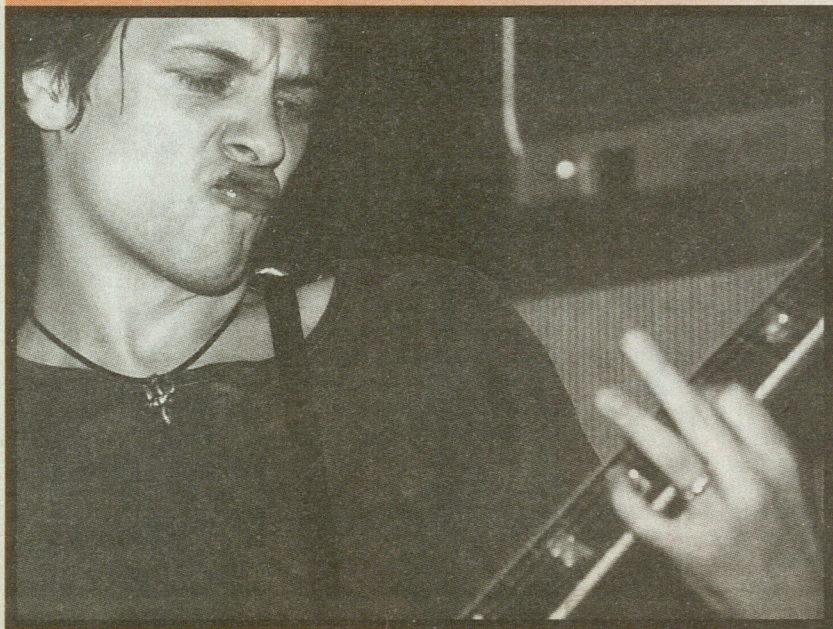
Men hvor Peter Peter er et charmerende og originalt talent, består resten af Bleeder af mere midelmådige folk. Her taler vi om trommeslageren Matthias Bjønlund (også i Heatfarm) guitaristen Bjørn Banke (ex-Kinky Boot Beast), bassisten Danny Larsen og keyboardspilleren Kat D. Bandet spiller disciplineret og hårdtslående, men også noget unuanceret og anonymt. Sangerinden Charlotte Bagge, der tidligere sang i Kalashnikov og Squirm, har en grov og dyb stemme som lige så godt kunne tilhøre en mand. Hendes rapmetal-sangstil og tilhørende hiphop-armbevægelser er irriterende, og det er faktisk det alvor-

Bleeder-forsanger Charlotte Bagge

ligste *turn off* ved Bleeder. Men det holder alligevel. Det er bare ikke så godt som det kunne være. Sort Sol var et band bestående af fem dybt personlige talenter. I Bleeder er der desværre kun ét.

Aftenens sæt byder på tre gamle Sort Sol-sange; *Boy-Girl*, *Pinnocchio On The Loose* og *R.A.F.*, og allesammen giver mig tårer i øjnene. De lyder godt. Peter Peter spiller sine guitarstemmer som han plejer. Det giver ryggradsrislen og får de små hår i nakken til at rejse sig. Men der mangler noget. Og jeg behøver vist ikke sige, hvad det er.

prof mixere fra spirit

Mixere af høj kvalitet til lave priser har altid

været forbundet med mærket SPIRIT. Serien af

mixere rækker fra små transportable til større

PA mixere, og man får altid fuld valuta

for pengene, uanset

prisniveauet.

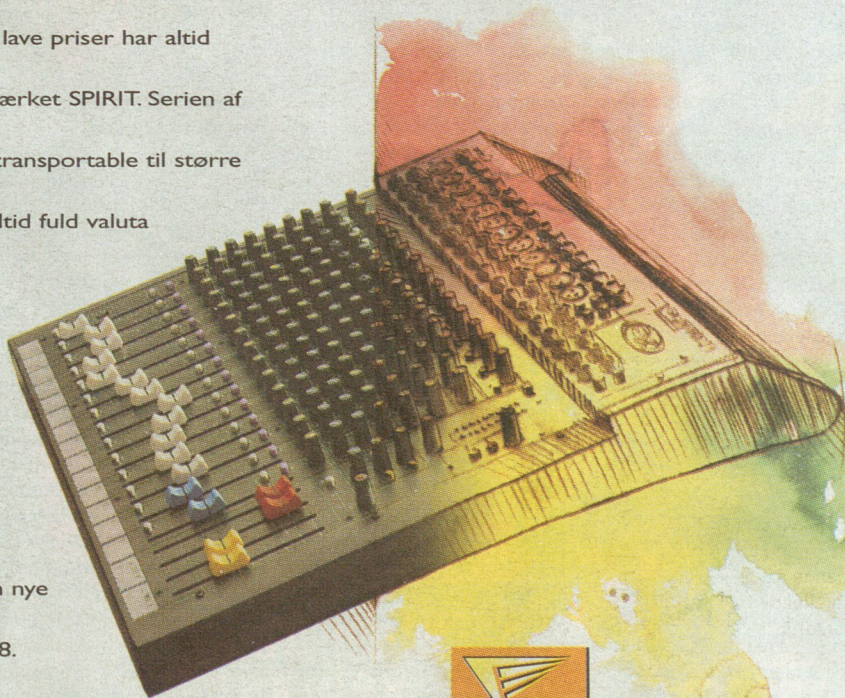
Og SPIRIT fortsætter

med at lancere mixere,

der sætter standard for

markedet. Tjek f.eks. den nye

FOLIO SX eller SPIRIT 8.

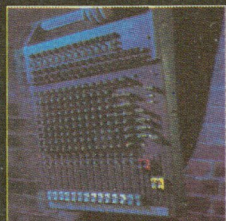

SPIRIT

■ Spirit Live 8
8 bus PA mixer til de seriøse m. bl.a. 4 bånd eq/2 sweep, 6 aux, 2 matrix, meterbro som standard, 4 mute grupper, indiv. 48V, 66dB gain range.

Vejl. udsalg fra kr. 21.595,-

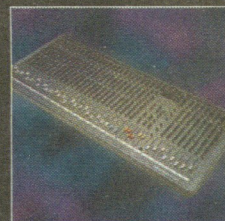
■ Folio SX
12 mono/4 stereo inputs, 4 bus, 8 pre/post direct out, inserts på mono input og mix, 3 aux, 3 bånd eq/mid sweep, 100mm fadere, rack option + meget mere.

Vejl. udsalg kr. 6.995,-

■ Folio Notepad
4 mono/2 stereo inputs, 2 x RIAA, stereo fx return, 2 track return, 48V, 2 bånd eq, 1 aux send m.m.

Vejl. udsalg kr. 2.295,-

■ Live 4 Mk2
Solid 4 bus live mixer m. bl.a. 4 bånd eq/2 sweep, 6 aux, 2 matrix, 4 mute grupper, 4 extra stereo inputs, 4 stereo fx returns, talkback sektion, direct out på inputs, insert på inputs/grupper/master, flightcase option.

Vejl. udsalg fra kr. 16.995,-

Send os kuponen, og vi tilsender detaljerede brochurer

Importør: Music Industri & Audio · Linåvej 9 · 8600 Silkeborg · Tlf. 86 84 56 99 · Fax 86 84 56 98

Ja tak!
Send brochurer

Sendes ufrankeret. MIA betaler portoen

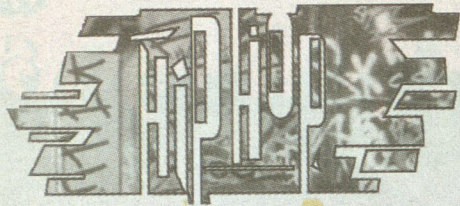
Linåvej 9
+++ 0434 +++
8600 Silkeborg

Navn: _____

Adr: _____

Postnr./By: _____

Tlf: _____

Ved: Michael C. U.P. Rasmussen

Denne klumme er der ikke noget med at gemme det bedste til sidst, jeg kan lige så godt levere varen til at starte med, fordi kongen har udgivet sin anden LP. Her tænker jeg på **Kong Nas**, og grunden til at jeg skriver kong Nas, er fordi at jeg så en reklame for den nye *It Was Written*-LP, hvor der ikke blev sagt et ord, der stod bare *One Life - One Love - One King*, og da gik det op for mig at Nas må være 90'ernes rapkonge, for den nye skive viser at han bliver bedre og bedre med tiden.

Drivkraften i old school bananerne **Ultramagnetic MC's**, blandt andet kendt som Kool Keith, Rythm X, Poppa Large - ja, et kært barn har mange navne. Han er i hvert tilfælde ankermand i et nyt og meget spændende projekt, som hedder **Dr. Octagon**. Når man først lytter til albummet, tænker man at den stodder er på et eller andet dårligt trip - måske, men han forstår at lave noget hip hop, som ingen andre kan eller vil lave, og til tider er han så langt ude, at hans stil må betegnes som tophynelse. Det vil måske tage et par år før folk vil indrømme, at Dr. Octagon er en af de svedigeste plader der er udkommet meget længe. Den 3-dobbelte-LP er udgivet på det engelske selskab Mo Wax, og trods navnet bliver den også udgivet på CD.

Herhjemme har jeg været til et par vilde koncerter fornyelig. Først dette års Roskilde Festival, hvor **De Skrigende Halse** lige skal ha' en røvfuld respekt, inden jeg begynder med hip hopen. Dee Day-scenen havde i år fået en fed idé, som gik ud på at lave hele torsdagen til hip hop dag, med dansk hip hop som opvarmning. **Funk Flush**, **RBC**, **D.G.P.** samt **Hvid Sjokolade** åbnede festivalen med manér, og de ca. 5-6000 mennesker var glade og i godt humør, mens de annoncerede amerikanske navne endnu engang brændte Dee Day af, og så var det engelske **The Brotherhood** og **Lords of the Underground** fra New Jersey, som lidt forgæves prøvede at underholde de tilbageblevne tilskuere, som ikke var skredet i skuffelse over, at det ikke var Lord Finesse, Large Professor og Genius der fyrede den af i år.

The Roots kiggede forbi Århus Jazzfestival, og leverede et brag af en koncert. Og til alle som så The Roots i Alexandra sidste år, kan jeg sige at koncerten i Århus var vildere i kraft af Razel "The Godfather of Noise" var med denne gang, og hold kæft hvor er han svedig. Han laver simpelthen så vilde lyde med sin mund, at jeg til tider tvivlede på at Razel er fra denne planet.

Den længe ventede comeback-LP fra **Rockers By Choice** er ved at være på trapperne. *De 5 På Flugt*, hedder pladen, og den er i butikkerne den 17. august. Mit yndlingsnummer fra den plade, er helt klart *5 Fingers Udsalg*, et nummer som virkelig er genialt produceret, og hvor alle rapperne flower for vildt. Hvis du ikke kan vente til den 17. med at høre *5 Finger Udsalg*, så er det heldigvis deres nyeste single som udkom allerede den 22. juli, så check den ud for Rockers By Choice er tilbage for fuld smadder, og de spiller live i hele Danmark til efteråret med start i Albertslund på Forbrændingen den 6. september, og dagen efter på Loppen i København.

I oktober er der **Dansk Rap Jam** lørdag den 10. august på Rytmeposten kl. 21:00 og verdens bedste band er hovednavn - bingo kammerat, det er nemlig, **Mj@lk Del Koijn** der her er tale om, og som opvarmning får de **Kongehuset**, **Faktaposen** samt **Kølig Kaj & Konen**. Det hele er arrangeret af Andy fra Hardwax, som også er arrangør af busture til en af Europas største hip hop træf, breakdance konkurrencen *Battle of the Year* den 6-7-8. september i Hannover. Ring og meld dig til Sejko hip hop busserne, som afgår både fra København og fra Århus via Odense. Alle (også dig) burde tage med, så Europa kan se at den danske hip hop kultur ikke skal undervurderes, desuden er det pisse billigt, ring til Hardwax og hør mere på tlf. 6590 7778.

Twisted Mind System hedder det crew som står bag det største hip hop arrangement der nogensinde er afholdt i Danmark. 18 dage (den 18. august til 1. september) i Pakhus 11 i København, med tidens største danske og udenlandske navne inden for rap - bl.a. **Dr. Octagon**, **Mobb Deep** og **The Beatnuts** vil være hovednavne, men det er ikke det vildeste, på plakaten står der også nogle af verdens bedste breakdansere samt store graffitinavne som **Seen**, **Lady Pink**, og de skal nok sørge for en masse besøgende.

Jeg er ude herfra, ligesom min sindstilstand var, da jeg åd de piller der fulgte med Dr. Octagon LP'en.

Jan O. Poulsen

Bedst lige nu

The Blue Nile: Peace At Last
Renselse for sjælen.

Yellowbellies
Poptalent havet. Ser-iøst pladeselskab søges.

Warm Guns samlede bagkatalog er genudgivet på CD. Den lidt discountagtige indpakning klæder ikke Lars Muhls hæderkronede rockraket, men indholdet glimter som en ægte sørøverskat.

Værst lige nu

Sex Pistols på Roskilde Festivalen.
Sommerens dårligste og mest forfejlede rockgimmick.

Compulsion: The Future Is Medium

-Virgin

Da den irske kvartet Compulsion i 1993 blev markedsført som 'The new wave of the New Wave', var dette stemplet noget misvisende, selvom der var fart og galskab over feltet, når gruppen spurtede derudad. På den udmærkede debut *Comforter* fra 1994 viste bandet både dybde og personlighed, hvor især den rablende gale sandpapersyngende JosephMary ruskede hele punkånden godt og grundigt med nogle satireagtige tekster, som ikke tog genren særligt alvorligt. Desværre blev bandet opløst af britpoppen, der var på fuld fremfærd på det tidspunkt, så nu prøver de igen med deres andet udspil *The Future Is Medium*, hvor de forsøger at overdøve alle de hitliste-etablerede bands med et gevaldigt savtakket rock-brøl med masser af punk-attitude. Compulsion har strammet sangskrivningen noget mere op og spiller så rå og direkte, at man næsten bliver blæst om kuld ved al den direkte kontakt, der med guitarist Garret Lee's overstyrede spil brænder som en skærebænder gennem de fleste sange. Compulsion skulle efter sigende være et hyper-aktivt liveband. *The Future Is Medium* er et udmærket bevis, for Compulsion trykker den af med fuld indsprøjtning og et glimt i øjet.

Finn P. Madsen

Electronic: Raise The Pressure

-Virgin

Fem år er lang tid at vente, for at finde ud af at det ikke er de store forandringer, som præger Electronics andet udspil *Raise The Pressure*. Men Bernard Sumner og Johnny Marr, der udgør Electronic skal heller ikke opnå noget med dette fritidsprojekt, for de har forlængst indskrevet sig selv rocken med henholdsvis New Order og The Smiths. Derfor havde man måske også forventet sig noget exceptionelt, når man tænker tilbage på den fremragende debut fra 1991. Dermed ikke sagt, at *Raise The Pressure* er noget dårligt album. Tværtimod indeholder den nogle forkromede popsange, hvis glans skinner mere og mere ved hver gennemlytning. Sange som *Forbidden City*, *Second Nature*, *Out Of My League* og *Time Can Tell* er gyldent popsnedkeri i sin pureste form med Sumners lyse og troskyldige vokal som det absolutte omdrejningspunkt. Electronic har valgt at arbejde sammen med Kraftwerks Karl Bartos både til at betjene keyboards, men også som medkomponist til flere af numrene, og det har lagt en yderligere dimension til den euro-disco, som hele tiden har luret under bandets sange. *Until The End Of Time*, *If You've Got Love* og *How Long* er lyden af bønede dansesgulve, farvede longdrinks og blinkende discokugler i den mest glamourøse og labre indpakning. Desværre har det gjort Johnny Marr pilespidse guitarudslip mindre synlige i lyd-billedet, men hvad gør det når man får en popmusik, der er så delikat, at den kun er for fejn-schmeckere.

Finn P. Madsen

Northern Uproar: Northern Uproar

-BMG

Endnu et band der i dele af den engelske musikpresse er blevet spået en stor gloriefuld fremtid. De er unge, spiller med et flashback sig tilbage til 60ernes guitarrock og så kommer de fra Manchester ligesom det band de aller-mest lyder som, nemlig Oasis. Kvartetten Northern Uproar er også blevet kaldt Oasis' små babyer, et mærkat der ganske velklistrende passer på debut-udspillet. For i forhold til Oasis mangler de arrogance, flabethed og nogle ideer til at afføde en god holdbar melodi, det er som om luften er fuset ud af ballonen inden den overhovedet har nået at lette. Northern Uproar minder derimod om en flok snotnæsedde unger, der står og trykker næsen mod ruden hos den lokale pladeforhandler for at få et glimt af deres idoler efter hver søndagsskole.

Finn P. Madsen

The Wallflowers: Bringing Down The Horse

-MCA

Fædre og sønner i rocken har altid været omdiskuteret, ofte er sønnerne altid blevet nedprioriteret til fordel for faderen, fordi de er blevet beskyldt for at gå deres fædre for meget i bedene tag f.eks. bare Julian Lennon. Den eneste der har formået at sætte et virkeligt personligt aftryk er Jeff Buckley med albummet *Grace*. Og nu Jakob Dylan søn af en af vor tids største sangskrivere Bob Dylan udsendt sit andet album *Bringing Down The Horse* med sit band, kvintetten The Wallflowers, hvor han selv er krediteret som komponist til samtlige 11 sange. Der er langt imellem snapsene, hvis man skal sammenligne det med faderens sans for lyriske tekster og store melodirepertoire. Selvom den produceren er den garvede T-Bone Burnett, der selv har brugt Dylan senior som inspirator hjælper det ikke meget på dette udspil, som i længden virker for anonymt i hele sit traditionelt amerikanske leje. Dog skal singlen *6th Avenue Heartache* fremhæves, her er både flow og en klæbende melodiositet, der bliver hængende længe efter nummeret er slut.

Finn P. Madsen

Slayer: Undisputed Attitude

-BMG

Siden 1982 har hardcore-rockens sorte ypperpræst Slayer fra Los Angeles messet deres tempofyldte sange til et headbangende publikum og gennem flere år har rygterne om et cover-album været i omløb. Og det er nu en realitet med deres ottende album *Undisputed Attitude* - en hyldest til en bunke punk sange, som har stået dem nært. Vi taler ikke om 90'er-punken med bands som Green Day eller Offspring, men derimod om nogle af de mest extreme hardcore- og punkbands fra starten af 80'erne deriblandt GBH, Dirty Rotten Imbeciles, Minor Threat, Suicidal Tendencies og selvfølgelig The Stooges udødelige klassiker *I Wanna Be Your Dog*. Desuden indeholder albummet to egne numre af ældre dato plus et nyere, som er blevet gemt til den rette lejlighed. Det er virkelig en eksplosiv cocktail, bandet her har fået brygget sammen. Den stramt tøjlede instrumentering, omkuldslående vokal og det hæsbæsende tempo sangene leveres i, lyder som har de været en tur gennem helvede og fået ild i røven undervejs. *Undisputed Attitude* er en ægte bastard af en udgivelse, man let kan rive sig til blods på, hvis man stikker snuden for langt frem.

Finn P. Madsen

ANMELDELSER

Eels: Beautiful Freak

-MCA

Som ud af intetheden kommer Los Angeles-trioen Eels og ringer på døren til den store offentlige musikverden med nogle klokkeklare sange fra deres debut *Beautiful Freak*. Dannet i 1995, opdaget i begyndelsen af 1996 af Michael Simpson, der er den ene halvdel af The Dust Brothers (Beastie Boys, Beck), på det tidspunkt arbejdede han som producer på det nye pladeselskab Dreamworks, der er ejet af Steven Spielberg, David Geffen og Geoffrey Katzenberg (Disney). Som assisterende producer har han bidraget til den legesyge og æggende lyd albummet indeholder, men selvfølgelig kræver det at råmateriale er i orden, og det er det på en helt overvældende måde. De fleste af sangene er underfundigt underspillede, hvor fordrejede guitarlinier mødes med pulserende trommer i et arrangement af atmosfæriske samples. *Novocaine For The Soul*, *Rags To Rags* og *Your Lucky Day In Hell* er skinnende perler i en indpakning af hip hop og jazzrytmer, der giver sangene et sofistikeret og særegent udtryk. Titellnummeret *Beautiful Freak*, *Flower* og *Manchild* er små skæve hymner der med sanger Es sørgmodige stemme klæder en af helt ind til skindet på den mest indsmigrende måde. Eells' debut er et overflødighedshorn af finurlige og iørefaldende små popsange, der bliver leveret med en dirrende nerve, og er de først kommet ind på livet af en, er de uafrystelige. *Beautiful Freak* er absolut et af årets mest overbevisende debut-udspil.

Finn P. Madsen

Boys Are Back In Town: Love Is

-Pap Records

Randersbandet Boys Are Back In Town bruger selv etiketten rock om deres andet udspil *Love Is*, måske fordi de hist og pist fyrer en forvrænget guitar-solo af. Det lyder nu mere som en gang gammeldaws halbal-pop med små elementer af soul og funk, der er så idé-orladt, at det grænser til det pinlige. Et udspil der havde haft bedre af at blive i øvelokalet eller på den lokale bodega, indtil opfindsomheden og en ny sanger havde meldt sig, for sjældent har man hørt en vokalist synge med så lidt nerve. Og hvis band navnet er taget efter Thin Lizzy-nummeret *The Boys Are Back In Town*, burde de skamme sig, det er sgu' en hån.

Finn P. Madsen

Læs **100 sider** dybdegående musikjournalistik
 Lyt til **18 tracks** Incl. Cranberries, David Bowie
 Sort Sol, Gangway, Pulp, Moloko, The Byrds...
 Få **32 sider** ekstra foto-tillæg om Roskilde Festival '96

ZOO NR. 02 PÅ GADEN NU

BLAD + CD KUN KR. 59,50

Suede

Stormfuld genfødsel

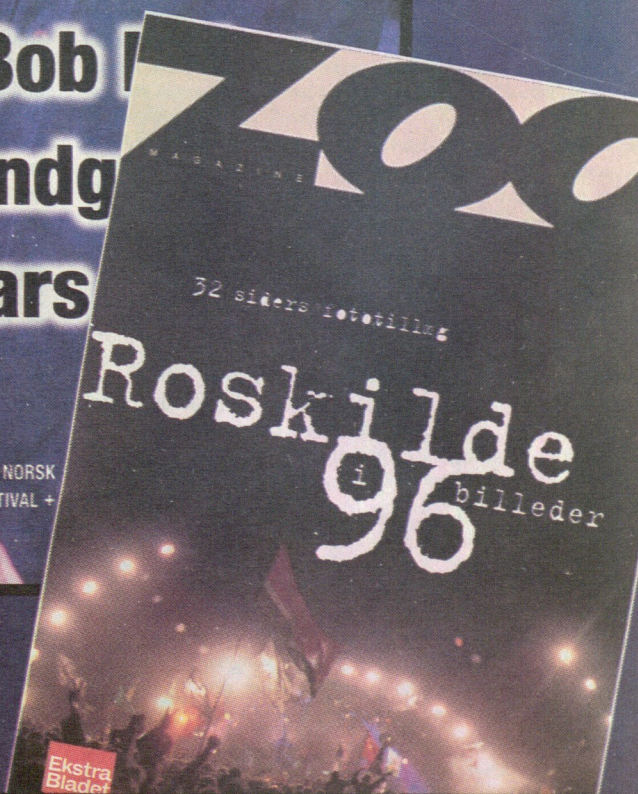
Bob Dylan
 Soundgarden
 Lars...

ZOO MAGAZINE
CD02

1. OCEAN COLOUR SCENE: 'The Riverboat Song' (4:57)
2. THE CRANBERRIES: 'Salvation' (non album version/live at Milton Keynes) (2:22)
3. SORT SOL: 'My Stars' (alternative version - exclusively for Zoo Magazine) (3:59)
4. DAVID BOWIE: 'Hallo Spaceboy' (Pet Shop Boys remix) (4:10)
5. SKUNK ANANSIE: 'I Can Dream' (non album track/live) (3:36)
6. HEATHER NOVA: 'Like A Hurricane' (by Neil Young/non album track/live) (3:36)
7. ELECTRONIC: 'Forbidden City' (single version) (4:03)
8. THROWING MUSES: 'Serene' (2:47)
9. PULP: 'Mile End' (non album track) (4:30)
10. PLACEBO: '36 Degress' (3:05)
11. THE BYRDS: 'Eight Miles High' (alternate/1965 RCA Studios version)
12. LEAH ANDREONE: 'It's Alright It's OK' (4:25)
13. GANGWAY: 'Nothings The Matter' (Denmarks-premiere) (4:30)
14. FUN LOVIN' CRIMINALS: 'The Grave And The Constant' (4:45)
15. MOLOKO: 'Where Is The What Is In Why?' (alternative version) (4:16)
16. UNDERWORLD: 'Pearl's Girl' (non album version) (3:50)
17. QUOTE UNQUOTE: 'Vespa' (radio edit) (4:28)
18. DAVE GRANEY 'N' THE CORAL SNAKES: 'You're Just Too Hip Baby' (4:20)

JUMRE + PATTI SMITH, ICE-T, JULIAN COPE, FEATURE OM NORSK
 SE, SCREAMING TREES, M. FL. + ALT OM ÅRETS ROSKILDE FESTIVAL +
 SSEKTION AF ALBUMS, BOGER & CD-ROM

KØB ZOO I DIN
 BLADKIOSK
 ELLER PLADEBUTIK

TUBORG...gør noget ved MUSIKKEN.

Metal

Ved **Keld Rud**

Hyler det også i dine ører oven på det, man må betegne som en særdeles tinnitusfremkaldende festivalsommer? Ja så er det på tide at få overdøvet svineriet med nogle møgtunge metalnyheder! **Ozzy**-drengen skulle ifølge de seneste rygter snart være ude med en *Greatest Hits*-ting indeholdende to-tre nye numre. Og lur mig hvis udgivelsestidspunktet tilfældigvis falder sammen med julehandlen. Det er nok ikke store chancer for, at opsamlingen vil blive opfulgt af en *Did I Mention Retirement Sucks*-tour, nu hvor rygterne om en Ozzy-appearence på Roskilde ikke materialiserede sig... Ozzy er ikke den eneste Black Sabbath-dreng, der rører på sig trods en hastigt fremadskridende alder. **Tony Iommi** arbejder både på materiale til et nyt Sabbath-album samt et solosvin af slagsen. Rygter om Rob Halford (ex-Judas Priest) som ny Sab-vokalist holder givetvis ikke stik, her residerer Tony Martin stadig, men Iommi og Halford planlægger et samarbejde i forbindelse med Sab-guitaristens solodry... **Halford** har i øvrigt aflivet sin herlige flirt med groovethrashen i projektet/bandet **Fight** og kaldt et nyt bæst til live, der bærer mandens eget efternavn. Genialt og opfindsomt! (NOT). Den nye konstellation skulle i øvrigt være et skammeligt og flovt forsøg på at lave industriel tråd i stil med NIN. Denne leflen for tidens populære lyd hidkalder grimme minder om Rob og Priest's stævne møde med tre slemme mænd i 80'erne ved navn Stock, Aitken & Waterman. Dette samarbejde så aldrig discens lys, og den samme skæbne kunne Halford snildt lide... **Geezer Butler** er helt ude af billedet som bassist både hos Ozzy og Black Sabbath. Han har valgt at hellige sig familien og sit soloprojekt *g/z/r*. Burton C. Bell, vokalist på projektets debut *Plastic Planet*, vil ikke være at finde på *g/z/r*'s andet udspil, da han har travlt med **Fear Factory**. FF er i færd med at forberede et remix-album, hvor en række forskellige teknomusikere heriblandt Prodigy, Moby og Chemical Brothers vil øve vold mod numre fra FF's seneste skive *Demufacture*. Remix-pladen bliver døbt *Remanufacture* og skulle være ude i januar 1997. En mulig afløser til pladsen som skræler i *g/z/r* er John Garcia, hvis udskjelser med nu opløste Kyuss ironisk nok lod som fortabte jam-sessions fra Sab's *Master of Reality*-opus... Der bliver ikke et nyt **Testament**-album. Under udarbejdelsen af det, der skulle have været bandets syvende album, blev Eric Peterson og Chuck Billy enige om at skyde krikken og sadle om. Tilsyneladende fordi de fandt, at Testaments navn og image var kommercielt ugangbart i det nuværende musikalske klima. Nyt samarbejde mellem de to, der involverer Kris Kontos (ex-Machine Head), skulle være en realitet... Nyt studiemateriale fra **Konkhra** vil først være at finde i din pladeboks efter årsskiftet. Det skyldes at Daemon, guitarist og growler Anders Lundemark's sideprojekt sammen med bl.a. Entombed's trommeslager, har udspillet *Seven* på trapperne til efteråret. *Seven* er noget så utrendy som et conceptalbum om de syv dødssynder. Inkarnerede Konkhra fans kan dog finde trøst i bandets netop udkomne CD *Live Eraser*, der indeholder bandets optræden på Roskilde '95...

Skyscraper: Superstate (Edel)

Skyscraper har været genstand for megen hype i deres hjemland England. Heldigvis er det ikke den sædvanlige historie, *Superstate* holder nemlig i modsætning til mange andre britiske eksportfiaskoer (Almighty, Skin, oksekød). Det kan siges kort: Eminent rock-sangskrivning pakket ind i en bundsolid produktion tilsat et let industrielt touch.

Mercenary: Supremacy (Black Day Records/Mis. Label)

Mini-disc fra danske dødstrash-dreng, der kender deres Sepultura, Invocator og Machine Head. Det er ikke vanvittigt originalt og halvdelen af disc'en består desværre af demo-numre. Til gengæld hiver de to første numre OK i bollerne. Mere af den slags næste gang tak!

Downset: Do We Speak A Dead Language? (Mercury)

Downset laver rapmetal rig på mening og budskaber. Det, der gør bandets plader så tilfredsstillende, er, at galdeopstødene bakkes op af musikalsk råstyrke i overflod. Tunge seje riffs samt en rapper der bare kan det pis. Downset sparker RATM's sidemuskel eftertrykkeligt.

Bile: Teknowhore (Edel)

Der er sikkert de, der vil mene, at de to lydterrorister bag Bile ikke skulle have haft udgangstilladelse fra psyken til at lave dette 2. Bile-udspil. Selv finder jeg bandets mix af industrial, tekno og ekstrem metal, der rapporterer fra randområderne af amerikansk usmagelighed, underligt frastødende og vanedannende på én og samme tid.

My Rock

Ved **Per Reinholdt Nielsen**

Det var ikke så meget fordi sangene blev trukket i langdrag – forlænget i det uendelige over en forgrovet fuzz-belagt basgang med stejle og hvinende spilfægtier – mellem **Neil Young** og hans gennem tiderne mest benyttede orkester Crazy Horse – at den canadiske rockgud for flere generationer ikke fik løftet sin koncert helt derop, hvor guder nu engang hører hjemme. Ganske vist havde Young besluttet sig for at sætte guitaren over stemmen, der ellers fører melodien og med sit "ramte" melankolske tonefald lyder som en følelsesladet eftertanke, et sug i mellemgulvet og et stik i hjertet. Og derved gik melodien og hans numres enkle struktur fløjten. Men det var ikke derfor hans tredje koncert på den store Orange Scene i Roskilde her i 90'erne ikke var en ubetinget succes. Det var fordi rytmen var spillet for slapt og stivrygget. Og så er vi der igen. Ved bunden af musikken, der på trods af alle rockanmelderistiske tekstanalyser og radiomediet krav om umiddelbart iørefaldende og kortfattede melodier, altid har været rockmusikens udgangspunkt og altafgørende bundlinje. I alle tilfælde hjemme hos mig, og man kan jo bedst tale for sig selv.

Naturligvis spiller melodierne, ordene og akkorderne – især efter The Beatles – også en vigtig rolle for om rock er god eller dårlig; men fungerer bunden ikke, så kan det næsten være ligemeget. Det er lyden og så det magtfuldt medrivende groove, for eksempel Manchestergruppen **Black Grape** kan stable på benene, der stadig sidder i kroppen og erindringer efter fire dages rock i Roskilde. Og så er det måske netop det forløsende ved så solidt og totalt et groove, at netop den guldrandede melodi og de ord hjernen skal bearbejde, er reduceret til det rene ingenting, når bunden sætter alting så voldsomt i bevægelse, som tilfældet er hos Black Grape.

Bandet ledes af den duknakkede frontvokalist og pralerøv Shaun Ryder, men hos dette fremragende band er rytmen hovedpersonen. Den er sammenfattende bundlinje over en hujende feststemt funky rock, hvor rusen nok er høj, men næste dags nedtur hele tiden lurer i en nærmest desperat trodsighed. Det kunne man høre live på Roskilde Festival men også få et godt indtryk af på gruppens hidtil eneste CD *It's Great When You're Straight*, der blev udsendt sidste år. Shaun Ryder og danseren Bez, der for tiden strejker, fordi han ikke synes, han får nok i løn, har begge en fortid i det lignende orkester Happy Mondays, som i slutningen af 80'erne og begyndelsen af 90'erne var med til at tegne profilen i Manchester-bølgen, hvor netop groovet i musikken blev sat højest. Den australske mesterfortæller **Nick Cave**, der også var på dette års Roskilde Festival, skriver nogle af tidens mest medrivende rocktekster med et akut billeddannende sprog og fornemmelse for livets mørke sider og menneskeskæbner. Men mens hans ord på tryk har en tendens til det pretentiøse og søgte, så er der i hans rocksange – især når backingbandet med den unikke lyd, The Bad Seeds sætter i med deres særlige skramlende groove, et helt andet liv.

For groove-entusiaster må det have interesse, at alle tiders fedt smørrende rytmeguru, **George Clinton**, er tilbage på scenen med sin nye CD *T.A.P.O.A.F.O.M.* I Clintons typiske, overrumplende og skævvredne tegneserieunivers, kan man ikke blive rystet af at titlen er en forkortelse af *The Awesome Power Of A Fully Operational Mothership*.

Som et bizart rumvæsen fra en anden planet og med funken – fri, fræk, forførende – som sit eneste budskab, lander Clinton med jævne mellemrum og løser op for festen men sine rytmiske variationer og uldfedt smørrende eller smældende baslinjer.

Det er også bunden, der bliver sat på den aldeles fremragende nye single fra det skotske orkester **Primal Scream**, der nok startede ud som en spag version af støj-møder-pop som man kendte den hos The Jesus And Mary Chain i 80'erne, men siden samarbejdet med DJ'en og produceren Andy Weatherall på det nu klassiske album *Screamadelia* fra 1989 har Primal Scream fundet et fabelagtigt swing fra neden. Det forvaltede de mesterligt på den mere rockprægede *Give Out But Don't Give Up* i en serie stampende rock'n' soul-sange og har nu i et samarbejde med dub-kollektivet On-U-Sound på den meget atypiske (glem alt om Big Fat Snake) fodboldsingle, *The Big Man And The Scream Team Meet The Barmy Army Uptown*, ramt en massivt mavesugende og gigantisk groove med alle de finurlige ind- og udfald i lyden og tomrumforlængende ekkoer, der lukker op for rummet i musikken.

Hos Primal Scream, George Clinton og Black Grape er det bunden, der bestemmer. Med den altid finurlige Clintons ord, ville det sikkert hedde, at alting begynder med funk, og med dette budskab, den snurrende evighedsmaskine i hjernen og funkens evigt bølgende og mangfoldige rygter lukker vi ned herfra. Men husk, det er bunden der bestemmer, næste gang du går i øvelokalet eller til koncert.

Mia Pollmann

Bedst lige nu

Slam: Headstates Debutalbumet fra Skottlands bedste DJ's er en udsøgt fornøjelse

Underworld live på Grøn og Dee-Day-scenerne, Roskilde '96. Bedre koncerter kunne ikke opdrives.

Værst lige nu

808 State: Don Solaris. En skuffelse!

Dodgy: Free Peace Sweet -PolyGram

Fjerde nummer på engelske Dodgys tredje album *Free Peace Sweet* hedder *You've Gotta Look Up*. Med dets lette blanding af hooks, melodi, flot harmoniseret korsang er det et af albumets bedste sange, og samtidig er det et godt eksempel på hvad Dodgy kan. De kan skrive engelsk rockmusik, som lægger sig pænt i ydersporet efter Oasis frembrusende successtog. Men det er ikke alt. De tre gentlemen fra Hounslow bringer blæserarrangementer til morgenteen, så ikke en kiks er tør, og de skriver melodier, så Herb Albert og Ray Davies kunne samles om den samme højttaler. Der er masser af engelske hits i Dodgy til et par år endnu.

Lars Nielsen

Honeycrack: Prozaic - Sony Music

Den internationale rockhimmel er i efterdønningerne fra den store punkrevival stadig hjemstøgt af en del varmesøgende hovsa-misiler. Engelske Honeycrack har sat direkte kurs mod destination ukendt, og om det er grundet vrøvl med det indbyggede varmelegeme eller almen vildfarelse, kan være svært at bedømme.

Dele af bandet har sit udspring i det langt mere træfsikre og bredtftavnende Wildhearts, der har droppet at gå i opløsning, og så kan det næsten være ligegyldigt med Honeycrack.

Jan Opstrup Poulsen

ANMELDELSER

Mnemonic: Weapons?

-April Records/Voices Of Wonder

Konstant dukker der nye stortalenter op på den danske scene for elektronisk musik. Og Mnemonic fra København er ingen undtagelse. Bag navnet finder man 31-årige Thomas Berger, der på ingen måde er en novice udi kunsten at sætte rytmer og lyd billeder sammen og det bevises flot på debutalbummet *Weapons?* Stemningsmæssigt er de 14 numre nogle dejligt runde perler, der alle består af bløde, repetitive rundgange, 303-sumpede lyde og en sikker sans for hvornår der skal lægges en ekstra bassline ind.

Thomas Berger er i det hele taget meget stilslækker i mixturen der hedder techno, ambient og periodisk Goa, og den eneste finger man kan sætte på dét er, at 14 numre uden afvigelser godt kan gå hen og blive lidt kedelige – havde hvert nummer fået mere plads og tid – groft sagt 6 numre istedet for 14 – ville helhedsindtrykket været meget stærkere. Udfadeningen er for hurtig og inkonsekvent – i samme øjeblik T.B. har skabt en stemning man har lyst til at udforske dybere, fader nummeret ud og et nyt starter.

Mia Pollmann

Moonjam: Annabella

-Replay

De ser så glade og tilfredse ud på billederne af deres nye CD *Annabella* de kære Moonjam, og det er der også god grund til, for når sidste toner af udspillet ebber ud, ved man at her er igen en sikker publikumstræffer. Netop fordi denne institution i letfortærelig lytterenlig pop, lyder som de altid har gjort, og det er det deres hengivne fans med hang til søde sager forlanger. Bandets kendetegn gennem årene – Jens Hacks kælnæ sax og Jacob Andersens levende percussion-spil er fuldstændig intakte, men hov, pludselig lyder de som Lis Sørensen, hvorfor nu det? Jo, en enkelt ny ingrediens har der været plads til, for ind i lyd billedet træder ex-News-sangerinden Nadia Stein pludselig. Og hun bidrager på bedste vis til, at de træfsikre ballader og lidt mere tempofyldte sange med et stænk af funky elementer skal komme sikkert i havn. *Annabella* er et sikkert hit hos de inkarnerede, men for os andre der ved at dansk rock har skiftet gear de sidste par år, da bliver disse fløjsbeklædte sange om sommer, sol og luftigt vejr lidt for magelige og slidte at sidde i. Men hvor om intet vover, er der heller intet at tabe.

Finn P. Madsen

Ved: **Jens Villy Pedersen**

En af de store satsninger på **Images of Africa** Festivalen var danseforestillingen **Muso**. Forestillingen som var lavet i samarbejde med **Ghana Dance ensemble** og **The Caribbean Dancecompany** fra Virgin Islands omhandlede Danmarks tidligere engagement i Afrika og Vestindien, nemlig som slaveopkøber og slaveejer. Ghana-Danmark forbindelsen har gennem de sidste 10 år fået et helt nyt indhold. Nu handler det om kulturudveksling. Jeg ved ikke om det er tidligere tiders forretningsforbindelser, der har medført denne interesse for Ghana. Ihvertfald har mange danskere efterhånden været på besøg for at lære om ghanesisk kultur.

Classique Vibes var et af de første rent ghanesiske bands vi kunne opleve herhjemme. Da karnevalsølgen blussede op i begyndelsen af firserne turnerede afro/reggae bandet Skandinavien tyndt. **Classique Vibes** var da allerede et meget populært orkester i Ghana, og havde tjent så mange penge at de kunne købe deres egne instrumenter og løsrive sig fra orkestrets "ejer". Som så mange andre Ghanesiske kunstnere valgte de at tage til Europa, hvor muligheden for at gøre karriere som musikere er større. Flere af musikerne har bosat sig i Danmark, og er med til at præge den danske afro- og fusionsscene. Blandt andet **Ayi Solomon** som er percussionist i **New Jungle Orchestra**.

Siden er der kommet flere til. **Afro Moses**, som er forsanger i **Moses O'jah** og **Ngogo Highlife**, kom til Danmark i forbindelse med Århus Festuge, som i 1988 havde "Verdens Trommer" som tema. Her var han gæstestjerne i den traditionelle ghanesiske gruppe **Wulomei**. Andre bands med fremtrædende ghanesiske musikere er **Zebra**, som spiller en blanding af akustiske palmwinemusik og jazz. **Katamanto Highlife** spiller som det eneste ghanesisk/danske orkester udelukkende traditionel highlife.

På **Images of Africa** festivalen kunne man opleve en spændende fusion mellem dansk jazz og traditionel ghanesisk musik og dans i danseforestillingen **River Pra**. Saxofonisten **Katrine Suwalski**, som gennem et ophold i Ghana er blevet inspireret til musikken, leverede sammen med sit orkester, **Ghanian Inspiration**, livemusik til forestillingen. I samme anledning er der blevet udgivet en CD med musikken. Den ghanesiske dansegruppe **Twerampon Traditionals**, som deltog i forestillingen kommer fra Cape Coast, hvor det dansk/ghanesiske kulturcenter Agoro holder til.

Der er netop udkommet to CD'er med to markante orkestre med ghanesiske forsangere. Det fede liveband **Dub Wise** som spiller moderne reggae, har udgivet en EP CD med 4 velsvingende hits. Sangeren **Collins Woode** og rapperen **Bjarke Møller** ligger i fin balance med hinanden i de meget velafstemte arrangementer. Musikken har god tyngde men bliver ikke gumpetung – løftet kommer fra de flotte blæser- og korarrangementer. Et nummer som **Diifferent Place** er helt funket up med "Maceo Parker" altsax i front, og her ligger Collins Woode klædeligt længere fremme i lyd billedet.

Continental Heat har i flere år spillet live på de danske scener, og har nu endelig produceret en CD – **Firebody**. Den ghanesiske forsanger **Agarfa Atsu Amartey** er i front for danske musikere med kærlighed til tropisk musik. Her spilles også reggae, men så hører ligheden med **Dub Wise** op. **Continental Heat** søger ikke ind mod et popideal, men har skabt sin egen stil bygget på forskellige stilelementer som reggae, highlife, makossa og zouk, med en snært af jazz. CD'en består af 14 korte numre, men har dog masser af rum og plads til flotte fløjte- og sax soloer. En afslappet "homemade production" bygget på fede dansegrooves, og spillet af musikere der hører til blandt landets bedste i denne genre.

Og nu til noget helt andet. **Fela Kuti & the Africa 70** med **Open & Close**. En CD udgivet af **Stern's African Classics**, med musik af den nigerianske sanger, saxofonist og orkesterleder **Fela Kuti** fra hans mest profilerede periode i de tidlige halvfjerdser. **Fela Kuti**, som stadig er udøvende kunstner, har med sin egen stil **Afrobeat** været en af de store personligheder i afrikansk musik. Stilen, som bringer mindelser om tidlig **James Brown**, er rå og upoleret med lange blæsersoloer, blæserriffs og dæmoniske sangsekvenser. I modsætning til hans mange politiske tekster, åbner denne CD med en opfordring til dans, og en udførlig danseinstruktion af **Fela Kuti**.

Solstrejf i august:
 8-11/8 **Nordisk Visefestival i Vordingborg** – Pilgrim Shoes, Phoenix, Väsen (S), Danish Dia Dilait, Hoven Drogen (S) m. fl.
 9-11/8 **Roskilde Spillemandsstævne** – DK-lokomotive, Väsen (S) m.fl.
 16-18/8 **Spillemandsstævne i Århus** – Avadå Band (S), Seelyhoo (SCO), DK-Lokomotive, Knut Bøe & Ingunn Valdal (N) m.fl.
 22-25/8 **Tønder Festival** – Christy More (IRL), Runrig (SCO), La Bottine Sourinante (CAN), Dervish (IRL), Reeltime (IRL), m.fl.
 30-31/8 **Cajun og Zydeco Festival i Nivå** – Cajun Connections, Corey Ardeneaux, Tamra Rosanes m.fl.
OBS! Verdens Musikfestival 1996 i Vejle d. 26/10. Hovednavnet bliver Miriam Makeba.

ANMELDELSER

Finn P. Madsen

Bedst lige nu

Patti Smith på Roskilde Festivalen:
Stemmen fra 70'ernes mest betydningsfulde kvindelige rockkunstner er intakt

Neil Young:
En orkan fæg ind over Roskilde

Screaming Trees: Dust
Sådan skal guitarrock spilles

Værst lige nu

Der er et helt år til Tour de France igen

George Clinton and The P-Funk Allstars: T.A.P.O.A.F.O.M.

-Sony Music
 Det store moderskib er landet, og det er ladet, og jeg mener ladet, med tyk, velsmagende, cremet og varm funk. Kaptajnen hedder **George Clinton**, han er et godt stykke over de 50 år, og han har rigtig meget funk plus en uvurderlig indflydelse på rap gnavnende på samvittigheden. Det tegneserieagtige skibs besætning består bl.a. af gamle kendinger som **Bernie Worrell**, **Bootsy Collins** og **Junie Morrison** i daglig tale forkortet til **The P-Funk Allstars**. **Clinton** og besætning har produceret en last af de seje og kaldt den **T.A.O.A.F.O.M.**, som selvfølgelig betyder **The Awesome Power Of A Fully Operational Mothership**. Det er funk. Langsom, glidende, hakkende, tilbagelænet, alt andet end hysterisk, strømførende og usandsynlig elegant produceret **FUNK**. Kaptajn **Clinton** har intet at bevise, men ikke desto mindre beviser han, at hans fornemmelse for velplacerede skæve rytmer, lyde og sang er uformindsket. Så **If Anbody Gets Funked Up (Its Gonna Be You)**.
Lars Nielsen

ANMELDELSER

Scream: One Down

-Mega Records
 Stilmæssigt er århusianske **Scream** er ikke det sidste nye skrig på den danske rockhimmel, selvom de er debuterende med albummet **One Down**, for smagen af denne metalrock har de sidste par år mættet markedet til grænsen af det forstoppende både internationalt og herhjemme. Dog er **Scream** en trio i forhold til **Soundgarden**, **Metallica** og **Alice In Chains**, som de læner sig musikalsk opad. Her er masser af blytunge rytmeskit og et mørkt growlende vokal-arbejde. Der hvor bandet skiller sig ud, er i de luftige guitarsoloer, hvor skalaløbene ofte bliver til for meget blæserøv, det er simpelthen for øvet og konstrueret. Det skyldes måske, at bandet aldrig nogensinde har spillet live, men stået fastlåst i et øvelokale gennem det sidste år. Flere af sangene fungerer udmærket, og et par livejobs ville være på sin plads, så de musikalske nerver kunne komme til sin rette udfoldelse.

Finn P. Madsen

Puresence: Puresence

-Island/PolyGram
 Debutplade fra et ungt engelsk band, der med en intens og fortættet energi, har held med at vække de døde til live. **Puresence** er kendetegnet af en tung og dynamisk basføring, massivt ekko på de enkle guitarakkorder, og en lidende ung mand i forgrunden. Kan nogen nikke genkendende til konceptet, er det ikke helt tilfældigt. **Puresence** er klar midtfriser-retro, fra dengang nyrock var kulsort, og **The Cures** dødselskende **Pornography** stod som en uforglemmelig saltstøtte. **Puresence** bliver dog båret frem af en imponerende tro på egne lidelser, men har man selv oplevet 80'ernes nyrockscene, er her ikke meget at komme efter.
Jan Opstrup Poulsen

Fred Schneider: Just Fred

-Warner Music
 Frontmanden **Fred Schneider** fra **B-52** er ude med et højt overraskende soloalbum. Overraskende fordi den stil-sikre rockproducer **Steve Albini** (**Nirvana** og **P.J. Harvey**) i alvor har forsøgt at producere en rockplade med den mildest talt uhøjtidlige **Fred Schneider**. Det er på ingen måde lykkes. Den humørfyldte og skøre stil fra **B-52** er videreført på **Just Fred**, der mest minder om endnu en forfæjlet punk-revival, fordi **Fred Schneider** råber sig gennem en samling uorganiserede og håbløse sange.
Jan Opstrup Poulsen

Chaos and Disorder

-Warner Music
 Manden, som kaldte sig selv **Prince** (plus et par andre ting som **Victor** og **Slave**) er i færd med at tegne sit mærke på en ny pladekontrakt. Som afsked med sit gamle selskab har hans pophøjhed været så nådig at udsende **Chaos and Disorder**. På coveret forklarer han, at sangene oprindeligt kun var indspillet for private ører, men nu har vi andre dødelige altså mulighed for at lytte med – heldigvis. **Minneapolis-sønnen** var på et tidspunkt en af den vestlige verdens populærmusiks

mest interessante navne. Han er ikke længere nyskabende og provokerende, men for helvede hvor han stadig kan lave god musik. På **Chaos and Disorder** er han igen gået sammen med de usandsynlig tæt spillende **New Power Generation** og har åbenbart for et øjeblik glemt sin egen rolle, som guds gave til den jordiske musik. Hele CD'en svinger afslappet, sejt og befriende. Væk er den hysterisk skrigende funk, og tilbage er guitaren som det bærende instrument i en række sange, hvor højdepunkterne er det hårdt rockende titelnummer, balladen **Dinner With Dolores** og den drilske **I Like It There**. Resten er jævn produktion fra manden de kaldte **Prince**, men selv det er høj kvalitet.
Lars Nielsen

SunShaft: Copenhagen D.C.

-Freedom Records
 Københavnske **SunShaft** hører til blandt den mangfoldige skare af håbefulde bands, der befinder sig lige under overfladen af det etablerede selskab. Kort sagt musikkens vækstlag, hvor der altid er – og skal være – plads til et par skæverter undervejs. **Copenhagen D.C.** er bandets andet album, der bestemt også indeholder sine skæverter, men ellers byder på en række opløftende popperler. **SunShaft** befinder sig nemlig i ingenmandsland mellem højtflyvende pop og tung skærende guitarrock. Hvor de selv føler sig bedst tilpas giver albummets sam-

mensætning intet svar på, men de lyder absolut bedst, når de sætter popskruen på maksimum. **SunShaft** tager her et godt livtag på de solbeskinnede popsange, men har også et tungt efterslæb fra deres tidlige punkdage. **David Bowie** og **Bauhaus** er de klare musikalske referencer, når **SunShaft** fortaber sig i "vred og fortabt ung mand spiller rigtig guitarrock". **Copenhagen D.C.** er derfor ikke et fuldbyrget album, men forhåbentlig en pejling på at **SunShaft** er klar til nye og lysere toner.
Jan Opstrup Poulsen

ANMELDELSER

Oscar: Schysst & Populär

-Mis. Label

Oscar Danielson er et lysende svensk sangskrivertalent, der med sin debut *Schysst & Populär* gør sit for at forny den fine svenske visetrædion. Helt i tiden ånd er det cool popjazz, der giver den iørefaldende indgang til Oscars sælsomme univers. Men lægger man et mere grundigt øre til melodierne, har de deres fødder solidt placeret i den svenske visetrædion.

Som danske Laura Illeborg formår Oscar at tilføje traditionen en ungdommelig luftighed, men ellers er han en mere udpræget historiefortæller med fiffige ender og sløjfer påtegnet sine sange. Hvor musikken er en stilfuld nydelse, er hans underdrejede sange fyldt med en herlig humor, der på sin egen måde får sat tingene på hovedet. Sangtitler som *Top Of The Foodchain* og *Livet Är En Smörgås* er retningsgivende for denne fortrinlige debut.

Jan Opstrup Poulsen

Eggman: First Fruits

-Sony Music

De fleste almindelige bandmedlemmer går ofte og roder med lidt demoer for dem selv derhjemme, og det er også tilfældet for sangeren Sice fra The Boo Radleys.

Den skaldede forsanger, der passende har kælenavnet Eggman, er ude med sit første soloalbum, der ikke bryder markant med The Boo Radleys. Det er en smule overraskende, fordi alle Boo's sange er skrevet enevedigt af Martin Carr. *First Fruits* har en typisk tilbageskuende lyd, hvor der er rigeligt med Beatlesinspirede strygere og vokalkompositioner.

First Fruits er dog langt fra så stort anlagt, som det var tilfældet med *Wake Up!*, og netop den lidt primitive og skræbet produktion gør CD'en lytteværdig, og giver den nødvendige distance til The Boo Radleys. Men Sice kan nok ikke forvente sig den store solokarriere, hvis det skulle gå skævt mellem ham og Martin Carr, der bestemt ikke kan føle sit sangskrivermonopol truet.

Jan Opstrup Poulsen

Slam: Headstates

-Soma Records/Voices Of Wonder

Debutalbumet fra de herrer Stuart MacMillan og Orde Mickle - tilsammen Slam - er intet mindre end et lille mirakel. Har man lyttet til Slam og især Stuart MacMillans singler og 12" gennem årene ville man fejlagtigt forvente et technoalbum, der havde travlt. For *Headstates* er alt andet end hård, nordengelsk techno - den er et klasse-

eksempel på hvor gode, de bedste DJ's er til at udvikle sig.

Life Between Life og *Free Fall* er deejhouse når det er bedst; underspillet med den dybe, elektriske bassline-agtige størrelse der giver nummeret dejligt, skotsk liv. Gennem hele albumet trækkes der på deres næsten 10 år lange erfaring som klubwizards og som i et film-soundtrack hives man fra mareridtsagtige flugtsener som i *Low Life* og det fremragende *Beneath* til jublende minimalistisk house som i afslutningsnummeret *Dark Forces*.

Et nummer af de helt seje er *Hybrid*, der ikke kunne have en mere passende titel. Man går gennem en to minutters fase af først blød ambient, for til sidst at slå om i benhårdt anslået drum 'n' bass, der stemningsmæssigt hamler op med selv de bedste udøvere indenfor den genre. *Hybrid* går meget passende over i det roligt jazzede *First Bass*, der på glimrende vis hylder junglens rytmiske fader - jazz'en og en gammel gulvbass.

Hvis en 8 år gammel klubscene skal beskrives gennem ét eneste album - så findes det her. *Headstates* er logik af smukkeste skuffe.

Mia Pollmann

Pineforest Crunch: Make Believe

-Polar/PolyGram

Det var en flødeis med forskellige smagsnuancer fra en berømt amerikansk isbar, der gav guitaristen Olle Söderström ideen til hans bandnavn, efter han havde været på et trip "over there". Da Mr. Roxette Per Gessle himself kort efter benyttede enhver lejlighed til at udtale sig positivt om gruppen, var vejen banet for svenske Pineforest Crunch. Debuten *Make Believe* består af nogle små sødmefyldte sange, der med dens skræbete instrumentering henter sin inspiration i den moderne folk-rock og bandets midtpunkt Åsa Eklund bruger både Suzanne Vega, Natalie Merchant (ex-10.000 Maniacs) og Julianne Reagan (ex-All About Eve) som smagsforstærkere, når fløden til denne delikate is skal skummes. Pineforest Crunch er lyden af små skrøbelige drømme, der er mere end blot månedens smag.

Finn P. Madsen

Tom Petty and The Heartbreakers she's the one

-Warner Music

Siden sin debut i 1976 er den amerikanske sangskriver, guitarist og sanger Tom Petty ofte blevet beskyldt for at have krydset sine forbilleders veje for meget, forbillede der bl.a. tæller Bob Dylan og The Byrds. Netop Roger McGuin fra The Byrds hørte engang Petty-nummeret *American Girl* for første gang på sin bilradio og blev så overbevist, at han troede, det var et nummer, han selv havde skrevet, men kunne bare ikke huske hvornår. Senere indspillede McGuin det selv i bare begejstring. Med den historie i baghånden, har det været svært for Petty overbevise et større publikum om hans evne til at skrive traditionsrige sange i en tidstypisk amerikansk stil, hvor country, soul og rock mødes på bedste vis. Først i 1988 blev der for alvor lagt mærke til ham og samme år kom så endelig gennembruddet med det Jeff Lynne producerede album *Full Moon Fever*. Efter det forrige vage album *Wild-*

flowers, er Petty med *She's The One* tilbage for fuld kraft sammen med sit formidable backing-band The Heartbreakers og formår at komme hele vejen rundt om sit eget store sangkatalog på en meget overbevisende måde. Udspillet tjener også som soundtrack til filmen af selvsamme navn. Med Rick Rubin (Red Hot Chili Peppers, Slayer, Run DMC og Johnny Cash) solidt plantet i producerstolen er flere af numrene blevet skåret med en grov og live-agtig lyd. *Climb That Hill* og *Change The Locks* er svimlende voksenrock med stødende guitar-linier, *Zero From Outer Space* støver som en hillbilly outlaw og *Walls (Circus)*, *California* og *Walls (no. 3)* valser derudaf og gør kur til en rigtig ørehænger-svingom med al deres hit-appel. Og i balladerne *Ashhole* og *Hung Up And Overdue* bliver det ømt og inderligt, så gåsehuden springer op af ryggen. Tom Petty har med tiden sat sig ud over sine forbillede ved at fortolke et tilsyneladende uopslideligt materiale på sin egen overbevisende måde, hvor traditioner og solidt sangskriveri mødes på fornemste vis.

Finn P. Madsen

Dog Eat Dog: Play Games

-Roadrunner/Border

At New Yorker kvartetten Dog Eat Dog vandt den europæiske MTV Music Award og blev Artist of The Year er ganske uforståeligt, fordi det bl.a. var foran navne som Alanis Morissette, Portishead og Weezer. Forståeligt nok er det, at bandet siden har haft svært ved at tiltrække sig opmærksomhed, fordi de spiller en genre, der siden er blevet gjort overgreb imod i stor stil, og hvor der har været for mange midelmådige bands i arenaen. For selvom D.E.D. på deres andet album *Play Games* spiller en blanding af løssluppen hip hop, punk, metal og ska, så mangler her noget tyngde og altafgørende, som kan tilføje genren cross-over noget nyt. D.E.D. er en fedt-fattig udgave af Rage Against the Machine og Biohazard, der har været for meget på skrump til at kunne flytte nogen bjerge.

Finn P. Madsen

The Brandos: Pass The Hat

-SPV Recordings/Record Music

Historiefortællende folkmusik kan nogen gange ikke komme til for træsko og halm i højtalerne. Andre gange, som i The Brandos tilfælde, giver folkmusikken den inspiration, som hejser sangene op over vejrhønen på laden. Nu er der ikke meget træsko og halm over The Brandos' hjemby New York, og det er der heller ikke over albumet *Pass The Hat*. Det lyder mere som en updated og rå version af John Fogertys solokarriere. Men pludselig dukker mandolinerne op i numre som den fine *Tell Her That I Love Her*, og så bliver de skubbet væk igen af guitaren på den rå rockende *Can't Go Home*, og den langsomme *The Big Snafu*. Ikke alle The Brandos' sange klarer Fogerty-prøven, men *Pass The Hat* har flere gode forsøg end forbieri.

Lars Nielsen

Biohazard: Mata Leao

-Warner Music

De er unge, vrede og vil gerne med deres tekster vise, at verden er et "shithole" at leve i. Med dette udgangspunkt tager Brooklyn-kvintetten Biohazard på *Mata Leao* for fjerde udspil i træk igen fat om samfundets problemstillinger med et ætsende sortsyn mod bl.a. de dikterende magter. Tag blot den angstfyldte *Waiting To Die*, der definitivt siger verdens farvel; *Drug infested*, *Narcotic*, *electric*, *schizophrenic*, *murder arrested*, *a child molested*, *a race detested*. Og med deres blanding af tung zen-metal og hip hop bliver det hele yderligere effektivt, når disse parole råb bliver adresseret med fuld overfrankering af de to sangere Billy Graziale og Evan Seinfeld.

Finn P. Madsen

Roger Chapman: Kiss My Soul

-Kavan

Med sin indlevende vibratorstemme og solide soulinspirationer powerrock leverer veteranen Roger Chapman i den grad varen. Chapman er prototypen på den aldrende rockikon, der præsenterer sit musikalske ego i en storslået og svulstig indpakning af den slags, som gør sig godt på det tyske marked.

Chapman med en fortid i grupperne Family og Streetwalkers har da også som en ægte overlever plejet karrieren i det tyske de senere år. Med sin kraftfulde rytme, n'blues kan Chapman bestemt også påberåbe sig en plads i dagens brede rocklandskab, uden at han musikalsk gør det store væsen af sig.

Jan Opstrup Poulsen

The Blue Nile: Peace At Last

-Warner Music

Måske er den skotske trio The Blue Nile ikke lige verdens mest kendte orkester, men trods en meget sparsom pladeaktivitet, står The Blue Nile stadig som et af popmusikens mest perfekte orkestre. Et navn på omdrejningshøjde med Prefab Sprout i klokkerene melodier og perfektionisme.

Peace At Last er deres kun tredje album siden debuten fra 1984, og de mange forventninger der knyttes til udgivelsen må siges, at blive indfriet på albumet, hvor den klassiske og tidsløse ånd hersker over de smukt spundne sange.

Det umiddelbare indtryk af *Peace At Last* er dog en næsten overdreven spirituel tone, der i sin totale hengivelse let bliver for tyk. Men er man rustet med lidt tålmodighed eller netop hengivenhed overfor The Blue Nile åbenbarer der sig en lang række flot opbyggede sange, som kræver mange gennemlytninger, hvis man går efter det fulde udbytte.

Akslen i The Blue Nile er sanger og sangskriver Paul Buchanan, der skriver sange af den gamle skole, som kommer direkte fra hjertet og bliver forløst igennem tvingende musikalsk nødvendighed.

Som med pladeudgivelsernes tempo, er der intet forhastet over The Blue Nile's smidige og langstrakte sange, der får den nødvendige tid og til at folde sig ud i fuld flor. Her er intet overladt til tilfældighederne, men netop her kommer den spirituelle tone til hjælp. Nok er musikken gennemtankefuld, men den er ført af andre kræfter.

Jan Opstrup Poulsen

MUSIK-REDAKTØR

Vi søger snarest muligt en musikbegeistret person til redaktørposten på Danmarks førende musikmagasin.

Kvalifikationer

Du skal have føling med hvad der rykker hos pladekøbere og koncertgængere, fra heavy over techno til almindelig dansk rockmusik.

I jobbet skal du være på forkant med de musikalske strømninger og gennem interviews, baggrundsartikler, anmeldelser og foramtaler give vores læsere indsigt i hvad der rør sig i musikken og miljøet herhjemme og internationalt. Du skal kunne arbejde uafhængigt, på skæve tidspunkter og være udadvendt med et stort forbrug af koncerter og andre musikbegivenheder.

Vi forventer at du har en journalistisk baggrund, enten via relevant uddannelse eller via praktisk erfaring.

Arbejdsopgaver

Styring af magasinproduktion og en redaktion med 30 freelance skribenter og fotografer. Du bliver samtidig en del af et lille lederteam som driver forretningen GAFFA, med diverse sponsorarrangementer og andre spændende sideaktiviteter.

Ønsker du yderligere oplysninger er du velkommen til at kontakte Robert Borges på nedenstående telefon.

Ansøgningsfrist d. 12. august

MUSIKMAGASINET
GAFFA

Sjællandsgade 92 · 8000 Århus C · Tlf. 86 12 98 99

VIND MED GAFFA & REJSEKONGEN

Vind en 5 dages rejse til Budapest for 2 pers. til

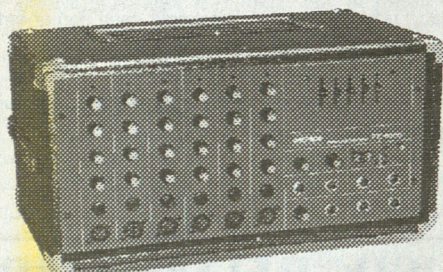
Michael Jackson koncert

Afrejse er den 8. sep med bus.

1. Hvilket land er Budapest hovedstad i ?
2. Hvem producerede det storsælgende album "Thriller" ?
3. Michael Jackson har sunget duet med flere store kunstnere, nævn 2

Send dine svar + tlfnr.til:GAFFA, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C
Vi skal have dine svar senest d. 22 aug.

Power-mixere

Musiker-mixer komplet med indbygget equalizer, fjeder-rumklang, og kraftig indbygget effekt-forstærker. Nem at betjene - ideel for bands, sang, keyboard, bas, guitar, ledsage-musik osv.

Philipson musiker-mixer leveres som to modeller med henholdsvis 4 eller 6 ens indgangskanaler og solide 150 eller 300 watt sinus forstærker-effekt. Begge har desuden 5-bånds equalizer-tonekontrol, indbygget fjeder-rumklang, phantom-power, effekt-loop og monitor output. Hver input-kanal har peak-lampe, bas- og diskant-kontrol, effekt-regulering, volumen-knap og to indgange: jack(Hi-Z) og XLR(Lo-Z).

PC-4150: 4 kanaler, 150 W sinus: **2995 kr**

PC-6300: 6 kanaler, 300 W sinus: **3995 kr**
(incl moms)

Velegnede højttalere kan leveres i forskellige størrelser, - feks Gemini MB-330 med 12" og horn til 1695 kr/stk.

Ring og få anvist nærmeste lagerførende forhandler!

DLT

Disco- & lydteknik ApS
Skjulhøj Allé 57
DK-2720 Vanløse
Telefon: 38 71 69 11

LEFTFIELD LIVE ELLER ALLE MAND VIENSTRE OM

Keyboard-wizard Neil Barnes under Roskilde-koncerten.

TECHNOGLADE ROSKILDE-GÆNGERE VAR GODT SKUFFEDE DA LEFTFIELD SIDSTE ÅR MØD FORVENTNING IKKE DUKKED E OP PÅ DEEDAY SCIENEN. I ÅR LYKKEDES DET - UDLØSNINGEN FOR DE OPSPA-RIEDE FORVENTNINGER KOM FREDAG MIDNAT, OG SOUNDCHECK VAR PÅ PLETTEN.

Af René Thalund
Foto Klaus Thymann/Schiller

Og publikums forventninger var i højsædet. Siden starten på Liveism-turnéen har technomiljøet svirret med rygter og førstehånds-beretninger om Leftfields enorme live-lyd.

-Bassen er så dyb, at man frygter for sine indvolde, lød en typisk beretning fra publikummer, som efter deres oplevelser tidligere på året har været mere end villige til at placere bandet i den absolutte elite blandt techno-live acts. Sammen med f.eks. Orbital og Underworld.

Ikke højt nok

Koncerten på Deeday gav et mere blandet indtryk. Musikken var glimrende mens lyden ikke skilte sig ud som noget usædvanligt. Bag efter var hverken bandet eller lydfolkene særligt begejstrede.

-Der manglede noget bund og det kunne godt have været højere, fortæller Gary der lavede lyd foran scenen.

-Men selvfølgelig er vi forvante efter et halvt års turne med eget lydanlæg. Det er altid sværere på festivaler hvor man har meget kort tid og ingen lydprøve.

Deeday scenen var i år udstyret med et specielt otte (!) kanals lydanlæg, som Leftfield dog ikke dragede meget nytte af.

-Det er ellers meget nemt, forklarer Gary. -Det signal man vil lege med separeres i mixeren og kan herefter kastes rundt i teltet med et joystick. Det er meget effektivt, når man sender en lyd på rundtur omkring publikum, men man tager en chance og det kan ligesåvel lyde skidt som godt.

Live vs. maskiner

På scenen giver Leftfield indtrykket af at være et sammenspillet band. Rytternes centrale rolle understreges af trommeslager Paul Daleys placering på scenen - i front sammen med rapperen MC Cheshire Cat og sangeren Djum Djum. Neil Barnes, tangenter og congas, behandler sine keyboards som var de også slagtojsinstrumenter. Bandets heftige scene-aktivitet har en afsmittende virkning på publikum som går amok hver gang Daley udsætter blandingsbatteriet af elektroniske trommer for sine krydsild af slag - "I am the roll" som han selv udtrykker det.

-Vores ønske var at være mere end et technoband hvor folk ofte bare står ved deres maskineri. Folk skal kunne se os spille. Det er en udfordring for det er faktisk ret svært med vores musik. Folk er vant til digitale set ups, fortæller 'the roll', der udover at være den ene halvdel af Leftfield er en meget anerkendt DJ. Men ikke alt er spillet live - en vis del kører på sequencers.

-For trommernes vedkommende er forholdet ca. half-and-half, forklarer Paul Daley.

-Målet er at få det til at flyde, så man ikke kan skelne hvad der er hvad. Vi har brugt lang tid på at omarrangere numrene fra albummet til live-brug. Vi valgte at fjerne elementer for at give plads til live-udskejelser på scenen. Hvis publikum får det indtryk at alt er live har vi nået vores mål.

Det vilde sound system måtte technofolket på årets Roskilde lytte længe efter og måske derfor slap man for ordensmagten, der indtil nu har været fast indslag under hver koncert på Leftfield-turen.

Båndsalat

Ved: Nils Harbo

Dub Wise

Info: 86 78 62 20 / 40 84 45 36

Reggae-musikken lever i disse år en noget anonym tilværelse, men århusianske Dub Wise er godt i gang med at genplacere den livskraftige stilart på det danske musikscene. Det sker ved en kraftig opdatering af Jamaica-sounden, på en demo-cd, den anden i rækken og indspillet bl.a. med hjælp fra Danmarks Radio. Orkestret ledes af tenor-

saxofonisten Lars Lynge og tæller 12 medlemmer, incl. blæsergruppe og tre korsangerinder, hvilket som regel giver stort og spektakulært sceneshow (men små miserable lønudbetalinger til bandet). Man kunne også frygte at bandet i studiet ville drukne sig selv i massiv lyd og bunke-pul på instrumenter og vokaler, men man har valgt at blande livespil med programmerede trommer og keyboards, anvende samples og breakbeats, hvilket løfter projektet betydeligt og gør det hele meget moderne. Dub Wise har nemlig formået at producere en dejlig varm og svampet lyd, med en perfekt sound; velegnet til både radio og klub. Den sorte forsanger Collins Woode sørger for at Jamaica-alibiet er i orden, og mens rapperen Bjarke Møller flytter musikken fra hamp-plantagen og ind i storbyen, giver de akkompagnerende musikere og den 90'er-agtige programmering lige det, der skal til. Flot musik, hvor Bob Marley's melankoli møder UB 40's hitliste-appeal i dybt vuggende arrangementer; et sted mellem Ragga Muffin, World Music, Dance Hall og R&B. Fed, don't worry-musik. Tillykke Rastaman Rastaplads.

Third Time Around

Info: 31 31 79 69

Bandet består af fem musikere, der stammer fra Vejle og som tidligere optrådte under navnet "Kold Kaffe". Nu er holdet spredt over hele landet, men de kender stadigvæk en popsangs anatomi. Inspirationen til sangskrivningen hentes bl.a. fra Beatles; mens bandets musikere rent stilmæssigt lyder som om de både har hørt amerikansk funkmusik fra halvfjerdserne (som Earth Wind & Fire) og britisk pop fra firserne (som Stereo MC's). Forsanger Keld Fosgerau klarer opgaven flot, men lyder desværre også en anelse steril. Third Time Around spiller dog som helhed ganske funky og efterlader én i et rigtig godt dansehumør.

Ginnungagab

Info: tlf. 86 19 79 74

Gruppen har taget deres navn fra den nordiske mytologi og samler også deres musik fra besynderlige steder. De fire musikere startede helt tilbage i 1986 med at spille på kloakdæksler, pvc-rør og anden metalskrot, med det formål at skabe eksperimenterende kakofoniske improvisationsforløb. Senere kom bånd, pladespillere og andre effektmaskiner til, mens gruppen i 1991 blev reduceret til en trio og i stedet indlemmede en sampler. Elskere af avantgarde, Laurie Anderson eller Art Of Noise vil få mange oplevelser af at lytte til Ginnungagabs eksperimenterende forløb; mens elskere af Thomas Helmig eller Poul Krebs vil få nervøse traumer.

Og salaten kort:

Kent Budda (tlf. 446 411 55 53 08) er desværre svensker, men det kan de jo ikke gøre for. Det betyder bl.a. at trommeslageren spiller på "batteri" – men også at de spiller hamrende kompetent. Konkurrencen er åbenbart større derovre og bandet ligger klart i den helt bedre ende blandt de indsendere, der kommer til denne spalte. Kvartetten spiller guitarrock og partymusik med afsæt i 70'erne (Lynyrd Skynyrd, Almann Brothers Band etc.) og kunne godt lyde som de nye Atomic Swing. De kan altså bare noget de svenskere. Det kan de nu også i Nordjylland. **Delhi Download** (tlf. 98 15 95 43) ligner nogle søde skoledrenge, men de bekender sig til sværvægtæstetik og mener at Ozzy er Gud. Bandet spiller da også så heftigt og tungt at min kassettespiller dårligt kunne trække båndet rundt. Når nu Metallica først kommer til efteråret, var det måske en ide at valfarte til Ålborg for at dyrke denne metalliserede danske kvartet i stedet. Men pas på lokale jordskælv under koncerten. Det forholder sig radikalt anderledes med **Notes On String** (tlf. 31 35 88 87), der bekender sig til akustisk musik. Kvartetten dyrker unplugged caféhygge, d.v.s. blid musik, der vil kærtegne, snarere end headbange. Optagelserne er desværre elendige og komponisterne kan heller ikke rigtig finde ud af om de vil skrive på dansk eller engelsk; eller måske være jazzmusikere i stedet for. Alligevel besidder Notes On String en god portion charme, bl.a. i kraft af vokalist Nana Jeppesen og med mere styr på karriere og stil kunne de blive et forfriskende indslag mellem alle de britpoppers, der fortiden Pulper og Blurrer rundt på den nye danske scene. **Nearly Died Laughing** (tlf. 98 93 66 38) har indsendt en video, hvor de slår et slag for Sindal, denne herlige, men meget stille by i det nordjyske (hvor min moster bor). Jeg har tidligere skrevet om det talentfulde rockband, der nu også gør sig som å-filminstruktører i bedste Søren Fauli-stil. Jeg tvivler dog på at Turistbureauet i Hjørring ville synes om denne film som et fremstød for egnen, dertil er den for vanvittig, lang og indspist – men jeg selv fik et par gode grin og musikken er der stadigvæk intet i vejen med.

Da'Mothers

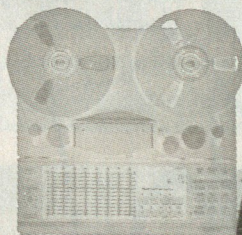
Da'Mothers

Info: 66 19 44 43

Hvis Red Hot Chili Pepper tog jazzguitaristen John Scofield med, ville de sikkert komme til at lyde som fynske Da'Mothers, der blander jazz, soul, rap og rock og derved når frem til en glad partymusik, fed til liveklubben og gymnasiefesten.

Da'Mothers siger på det første nummer: "Dance for your mama!" og det falder ikke svært, når man sætter gruppens funky CD på. Man får straks lyst til at rejse sig fra anmeldercomputeren og danse. Var det ikke for stigende bevægelsesproblemer p.g.a. for meget skrivearbejde – kombineret med for god mad – kunne man ligefrem overveje at gå i James Brown-spagat.

Da'Mothers siger videre: "Stick It Up", (men her sætter jeg altså grænsen – ikke så meget p.g.a. bevægelsesproblemer, men mere fordi at båndsalatredaktører ikke er så avancerede og i mindre grad begejstret for så intimt familiesamvær). Ved nærmere lytteanalyse viser det dog sig heldigvis at det er "in the air", man skal sticke up og det gør jeg så i stedet; det lyder osse mere sikkert. Tolkér man Da'Mothers's øvrige tekster og studerer pressebilledet med de døde børnefigurer, kunne man komme til den konklusion at bandet lider af freudianske komplekser. Heldigvis har de eventuelle frustrationer udmøntet sig i kunstnerisk og kreativ udfoldelse. I stedet for at gå i psykoanalyse har bandet simpelthen valgt at gå i øvelokalet, hvor de seks Odenseanske musikere frygtløst og uden fortrængninger kaster sig over 9'er-akkorder, funkgrooves, street-rap og Tower Of Power-inspirerede vokallinier. Drengene har på den konto allerede opnået kultstatus på min hjem-ø og er blevet det fynske svar på københavnerne Zap Zap og Ridin Thumb. Cd'en vil forhåbentlig hjælpe gutterne videre ud i verden; det fortjener de i alle fald, med det talent og håndværksmæssige potentiale de lægger for dagen. Fe', folkelig og fornøjelig funk fra Fyn er dog det fe'este! Fatter du ikke det?

Delhi Download

Vil du også være med i Båndsalat, så send bånd, cd, pressemateriale og fotos m.v. til båndsalatredaktør Nils Harbo, der lytter til al slags musik og bedømmer det med hørevern og efter den russiske dommers princip: strengt, men uretfærdigt. **Vigtigt:** Mærk alt materiale med tydelig navn og telefonnummer. Ønsker du dit materiale retur, så vedlæg frankeret svarkuvert. Send dit bånd til: Musikmagasinet Gaffa, Sjøllandsgade 92, 8000 Århus C. Mærk kuverten "Båndsalat".

Nu kan du hente musikken fra båndsalat ned fra nettet... www.gaffa.dk

Calcutta Club

Calcutta Club

Århus Festuge 1996

6. - 14. september

Loppehallen / Toldbodgade 6-8

Kiss and H.U.G.

proudly presents
Lars Vegas and the Evergreens

Hotel Hunger

Nerve

Odd Gallery

Le Freak

The Salad Days

Barbee & Khen

Dawn

Telling of a Grassfield

Programmet udvides.
Tjeck dagspressen eller Nettet.

Calcutta Club

Graven 25 - 8000 Århus C.

tlf. 86121444 - fax 86121485

<http://www.pip.dknet.dk/~pip2348/cc>

Calcutta Club er arrangeret af
Koncertforeningen Calcutta Club
i samarbejde med Foreningen Scenen

TORSdag 8

KØBENHAVN
20.00 Garbage, Den Grå Hal
20.00 T.A.O., Fælledparken
20.30 Ray Anderson, Copenhagen JazzHouse
21.00 Sensous/Wannabees, Sputnik
21.00 Blues Jam, Mojo
21.00 Bacharachs, Rust
21.00 Billy Cross m.fl., Cafe Svejk
22.30 Lou Patrick's Back To Soul, Park
23.00 Popscene, Klaptræet
ÅRHUS
22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
KOLDING
22.00 Chimbos Revival, Felix
ODENSE
23.00 A Head Ahead, Cafe Oscar
RANDERS
20.00 TV-2, Værket

TORSdag 9

KØBENHAVN
20.00 The Tom Jones Experience, Fælledparken
21.00 DJ Livingstone, Bananrepublikken
21.00 King Kane, Forbrændingen
21.00 Skyen Over Byen, Cafe Svejk
21.00 Jock Rockenback Band, Mojo
21.00 Red Eye/Squirm, Sputnik
21.30 Ray Anderson, Copenhagen JazzHouse
ÅRHUS
21.00 Club Camaleon, Æsken
21.30 Summer party, Musikcafeen
22.00 Celso Mendes/Leri Faria, Gyngen
22.30 Ian Hooper, Jacobs BBQ
BILLUND
23.30 På Slaget 12, Stationen

FREDERIKSHAVN
19.00 Ester Brohus, Knivholt
KORSØR
23.00 Karl Hermans Trio, City Bar
NÆSTVED
20.00 Big Fat Snake, Torvet
NYBORG
16.00 Chimbos Revival, Cafe Anthon
ODENSE
21.00 Boyaka Sound System, Badstuen
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar
SILKEBORG
18.00 Mr. Jack & The Daniels, SCC Country-festival
TØNDER
22.00 Walter Trout Band, Hagges
VEJLE
23.00 Chimbos Revival, Bogart

TORSdag 10

KØBENHAVN
20.00 Walter Trout, Rock AmaÖr
20.00 Burning Red Ivanhoe, Fælledparken
21.00 Cotton Plant, Mojo
21.30 Doug Raney/Thomas Franck Kvartet, Copenhagen qJazzHouse
22.00 Klub Kalium, Forbrændingen
22.00 DJ Livingstone, Bananrepublikken
24.00 Stone Free feat. Billy Cross, Drop Inn
ÅRHUS
21.00 Gil Felix & Axe Brasil, Musikcafeen
21.00 Club Camaleon, Æsken
22.30 Ian Hooper, Jacobs BBQ
NYKØBING F
14.00 Technofest, Bjørup Grusgrav
ODENSE
21.00 ScumClub, Badstuen
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar
VEJLE
22.00 Chimbos Revival, Egtved Hotel

TORSdag 11

KØBENHAVN
14.00 Ritchie Blackmore's Rainbow/Mercyful Fate/Pretty Maids/Led Zeppelin Jam, 5-øren
15.00 Michael Carøe m. Big Band, Fælledparken
21.00 Paul Banks, Mojo
ÅRHUS
22.00 Dr. Pro-Zak, Musikcafeen
ODENSE
15.00 XL Fusion, Magasinet
ÅLBORG
21.00 Duoglide, Cafe Rendes-vous

TORSdag 12

KØBENHAVN
20.00 Separation/End In Sight/Dharma/Endless Struggle, Sputnik
21.00 Bone Brothers, Mojo
ÅRHUS
21.30 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen
ÅLBORG
21.00 Duoglide, Cafe Rendes-vous

TORSdag 13

KØBENHAVN
21.00 Jan Petry, Mojo
21.00 Omar & The Howlers, Pumpehuset
21.00 Jonathan Richman, Rust
ÅRHUS
22.00 Ian Hooper, Jacobs BBQ
STRUER

20.00 Spil-sammen Aften, Natsværmeren
ÅLBORG
21.00 Duoglide, Cafe Rendes-vous

TORSdag 14

KØBENHAVN
21.00 Kenn Damkier Trio, Mojo
21.00 Deep Fried Tokuma, Rust
ÅRHUS
21.00 Club Havana, Musikcafeen
22.00 Ian Hooper, Jacobs BBQ
ÅLBORG
21.00 Duoglide, Cafe Rendes-vous

TORSdag 15

KØBENHAVN
20.00 House Frau, Fælledparken
20.30 Rongved/Persson/Lindeborg/Johansson, Copenhagen JazzHouse
21.00 Nikolaj Nørlund Solo, M/F Kronborg
21.00 Blues Jam, Mojo
21.00 The Watchmen, Rust
22.30 Ali Stars, Park
23.00 Popscene, Klaptræet
ÅRHUS
22.00 Ian Hooper, Jacobs BBQ
22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
HELSINGØR
20.00 Doky Brothers, Hamlet Scenen Kronborg
21.00 Jesper Thilo Kvartet, Cafe Rendez Vous
22.00 Arne Domnerus, Toldkammeret
ODENSE
22.00 Mr. Ben, Cafe Oscar

TORSdag 16

KØBENHAVN
18.30 April Light Orchestra, Krudttønden
20.00 Out Of Season, Fælledparken
21.00 Brothers Of The Road, Mojo
21.00 Shiner/Crashsite, Sputnik
21.00 Indian Summer, Cafe Svejk
21.30 Mercy Quintet, Copenhagen JazzHouse
22.00 Konkylie, M/F Kronborg
22.00 DJ Livingstone, Bananrepublikken
ÅRHUS
21.00 Ragga Dance Hall/Club Exodus, Æsken
21.30 Lenny Davis & The New York City Lovers, Musikcafeen
22.00 Scandinavian Jazz Quartet, Gyngen
22.30 Ian Hooper,

Tuborg - gør noget ved MUSIKKEN

Jacobs BBQ
HELSINGØR
16.00 Fine Shape Sex-
tet, Hovedbiblioteket
22.00 Repertory Quar-
tet, Toldkammeret
HERNING
21.00 Nice Little
Penguins, Torvet
KORSØR
23.00 Morten Wittrock
Band, City Bar
LOLLAND
22.00 På Slaget 12,
Holebyhallen
ODENSE
23.00 Five A Side, Cafe
Oscar

SONDAG 17

KØBENHAVN
14.00 Major Treat-
ment/Make It Lewis,
Fælledparken
20.00 Amazing
Amazons, Krudttønden
20.00 Lenny Davis &
The New York City
Lovers, Fælledparken
21.00 Blue Steel, Mojo
21.00 Alannah Myles,
Rust
21.00 No Doubt, For-
brændingen
21.30 Live Musik, Bar-
celona
21.30 Bill Buchman
Quartet, Copenhagen
JazzHouse
22.00 DJ Livingstone,
Bananrepublikken
24.00 Øernes Blues
Band, Drop Inn
ÅRHUS
21.00 Ragga Dance
Hall/Club Exodus,
Æsken
22.30 Ian Hooper,
Jacobs BBQ
HELSINGØR
14.00 Duke Jordan,
Hovedbiblioteket
20.00 Eliane Elias,
Hamlet Scenen Kron-
borg

22.00 The Danish Lasse
Gullin Society, Told-
kammeret
22.30 Die Herren,
Manhattan
ODENSE
19.00 Gnags/Nina Fors-
berg, Den Fynske
Landsby
23.00 Five A Side, Cafe
Oscar

SONDAG 18

KØBENHAVN
18.00 Wärmekvartet-
ten, Krudttønden
20.30 Sisters, Copenha-
gen JazzHouse
21.00 LP Simonsen,
Mojo
ÅRHUS
22.00 Dr. Pro-Zak,
Musikcafeen
HELSINGØR
18.00 Ray Anderson,
Cafe Rendez Vous
20.00 Jazzkoret, Ham-
let Scenen Kronborg
21.00 Johnny Griffin &
Thomas Clausen Trio,
Toldkammeret
ÅLBORG
21.00 Duoglide, Cafe
Rendes-vous

MANDAG 19

KØBENHAVN
20.30 Anna-Lena Laurin
Quintet, Copenhagen
JazzHouse
21.00 Bone Brothers,
Mojo
ÅRHUS
21.30 Ikke Vores Men
Jeres, Gyngen
ÅLBORG
21.00 Duoglide, Cafe
Rendes-vous

TIRSDAG 20

KØBENHAVN
20.30 Golden Gate
Experience, Krudttønd-

KONCERTREJSER

7/9 MICHAEL JACKSON, Prog Kr. 1090
12/9 METALLICA, Kiel Kr. 495
10/10 DEF LEPPARD, Hamburg Kr. 525
21/11 METALLICA, Göteborg Kr. 525
23/11 CURE, Hamburg Kr. 525
27/11 METALLICA, Kbh Kr. 595
21/1 STING, Hamburg kr. 525
1/2 MISS SAIGON, Kbh

Samt kommende koncerter -
Billetter til udenlandske koncerter skaffes.
KARSTENS KONCERT- OG SPORTSREJSE
Tlf. 98 33 74 82

AUGUST 96

Torsdag d. 1-8 kl 22.30

THE PETERS

Torsdag d. 8-8 kl 22.30

BACK TO SOUL (H)

Torsdag d. 15-8 kl 22.30

ALL STARS

Torsdag d. 22-8 kl 22.30

FAMILY TREE (S)

Torsdag d. 29-8 kl 22.30

GOLDFINGER

Kommende navne:

Alberte, Savage Affair, Night
Fever, Pöden Phunk o.m.a.

PARK

Østerbrogade 79, 2100 Ø
Tlf: 31 42 62 48 - Fax 31 42 62 61
<http://www.parkcafe.dk>

TUBORG ... gor noget ved musikken
www.tuborg.dk

LOPPEN CHRISTIANIA

Fre & Lør 22-05 andre dage 21-02

1996

ONS. 21. AUGUST

EVERCLEAR (US) ENTRÉ

TOR. 22. SE DAGSPRESSEN

FRE. 23. LAMB (UK) ENTRÉ

LØR. 24. GROOVER (US) ENTRÉ

SHALLOW (US)

VERNALINE (US)

ONS. 28. SUPERNOVA GRATIS

TOR. 29. SE DAGSPRESSEN

FRE. 30. THE BLUETONES (UK) FORSALG

LØR. 31. HONEY IS COOL (S) ENTRÉ

UBU SWIRL (UK)

FORSALGSSTEDER:
BADEN-BADEN: 33 15 40 35 SEXBEAT: 33 12 82 92

KOMMENDE ARRANGEMENTER

5. SEPTEMBER: DIZZY MIZZ LIZZY

7. SEPTEMBER: ROCKERS BY CHOICE

BYENS BEDSTE

WEEKEND NAT DANSE SCENE

02-03 KL. 9 - NÆSTEN TIL DØDEN

RET TIL ÆNDRINGER FORBEHOLDES

X

HUSETS MUSIKTEATER AUGUST

To. 15. DAWN
CALCUTTA ANAZAMAMA
SUPERSILENT

Fr. 16. SHADES OF BLUE

Lø. 17. "ONE LOUDER"
CHRIS LIBERATOR (UK)
FRANK GLAD
IB LANGBERG

Ma. 19. TORTOISE (USA)

Fr. 23. LITTLE WILLY & THE WILD ONES

Lø. 24. STEVE WYNN (USA)

Fr. 30. 7 YEAR BITCH (USA)

Lø. 31. "HORNY CLUB"

HAZE (UK)
GLENN COFIE (UK)
SCHNEIDER

GAFFA

MUSIKTEATER - INNET - VESTER ALLÉ 15 - 8000 ÅRHUS C - Tlf. 86 12 04 44

DMF præsenterer:

**ALLAN
OLSEN**
m/band
Scandinavian Center
Fredag 13. sept kl 20
Århus Billetbureau 86 13 05 44

FORBRØNDINGEN

Vognporten 11, Albertslund Tlf. 4362 5043

30 m. fra S-stationen. Gå efter de 84 m. høje skorstene.

Fre. 9.8 King Kane Entré 50 kr.

Lør. 10.8 Club Kalium Entré 50 kr.

Falconesia + DJ Omid Sheriff + DJ Baarsgaard

Tor. 15.8 Tør Torsdag Special Entré 20 kr.

Alex & mr. Barty, Omar, Knokkelsploff

Fre. 16.8 Diva Entré 40 kr.

Lør. 17.8 No Doubt Fri entré

Tor. 22.8 Tør Torsdag. Varieté Entré 20 kr.

Solovalo, Die Unkels, Fodjonglor

Fre. 23.8 Se dagspressen

Lør. 24.8 Family Tree (S) Entré 40 kr.

Tor. 29.8 Tør Torsdag Fri entré

Æsel-afteVært Flemming Collins

Fre. 30.8 George Michael Jam Entré 40 kr.

Lør. 31.8 Club Kalium Entré 50 kr.

DJ Little Jam + DJ Michael Parsberg

Natdisk

Fredag & lørdag 24-05
entré 30 kr.
minimum 18 år

Klatrevæg

Åbningstider & Info ring
4364 5045 (Bjarme)

TUBORG...

...gor noget ved MUSIKKEN

G-punkt
www.gaffa.dk

JVB PRÆSENTERER I SAMARBEJDE MED ALBANI

"ROCK UNDER BØGEN"

Den Fynske Landsby

Lørdag den 17. august kl. 19.00

GNAGS

SUPPORT

NINA FORSBERG

Lørdag den 24. august kl. 19.00

SHU-BI-DUA

SUPPORT

MOON JAM

BILLETSALG Danartist, 66 14 01 10
HMV, Vintapperstræde 7,
66 11 09 34
Jack & Jones, Kongensgade 11,
66 13 73 32
Fona, 66 12 33 68

JACK & JONES
Odense

Humlen
ved livet-humlen
ved Fyn...

DØRENE ÅBNER
I TIME FOR KONCERT

AUGUST

**maneds-
program**

TORS DAG 1. AUGUST
Se dagspressen
FREDAG 2. AUGUST
Scarecrow
LØRDAG 3. AUGUST
Se dagspressen
TORS DAG 8. AUGUST
Scream
FREDAG 9. AUGUST
Mr. Thing & the Proff. Human Beings
LØRDAG 10. AUGUST
Commitments Souvenirs
TORS DAG 15. AUGUST
Fools Parsley
FREDAG 16. AUGUST
Sticks n' Fire
LØRDAG 17. AUGUST
Earl Thomas
TORS DAG 22. AUGUST
She Almost Said
FREDAG 23. AUGUST
Mek Pek Party Band II
LØRDAG 24. AUGUST
Salad Days
TORS DAG 29. AUGUST
Ask Me Why
FREDAG 30. AUGUST
Camille Flavour
LØRDAG 31. AUGUST
Soulpatrol

BLITZ

København: 34 • Århus: 86 19 10 30
Ålborg: 33 12 82 92
Denmark: 33 12 82 92
Forsalg: HMV 66 13 73 32
& Kuba indkøbskontor 66 74 17 17

DANMARK PRÆSENTERER

WEEZER

SPECIAL GUEST HAYDEN

DEN GRÅ HAL

LØRDAG D. 31. 8. KL. 20⁰⁰

KORN

20. 8. PUMPEHUSET

ICE T

21. 8. PUMPEHUSET

EVERCLEAR + SUPPORT

21. 8. LOPPEN KL. 22⁰⁰

THE KING OF SURF & PULP FICTION

DICK DALE

SPECIAL GUEST HEATFARM

22. 8. PUMPEHUSET KL. 21⁰⁰

THROWING MUSES

22. 9. PUMPEHUSET KL. 21⁰⁰

FORSALG: SEX BEAT 33 12 82 92 ELLER BILLETNET

Carlsberg

STYRKER KULTUREN

ZOO

en
21.00 Claus Toft Band, Mojo
21.00 Korn, Pumpehuset
21.00 Laundromat, Rust
ÅRHUS
22.00 You Name It, Gyngen
22.00 Ian Hooper, Jacobs BBQ
ÅLBORG
21.00 B.J. & The Evergreens, Cafe Rendes-vous

KØBENHAVN
17.00 Drumvoices, Krudttønden
20.30 Still Warm, Copenhagen JazzHouse
21.00 Hausfrau, Mojo
21.00 Everclear, Loppen
21.00 Nikki Sudden, Rust
21.00 Ice T, Pumpehuset
21.30 Poul Krebs, Tivoli
qzq Ice-T, Pumpehuset
ÅRHUS
21.00 Club Havana/Confusion Latina, Musikcafeen
22.00 Ian Hooper, Jacobs BBQ
ÅLBORG
21.00 B.J. & The Evergreens, Cafe Rendes-vous

KØBENHAVN
20.00 Marilyn Mazur/Aviaja Lumholt, Krudttønden
20.00 Smile, Fælledpar-

ken
20.30 Bossa Quartro, Copenhagen JazzHouse
21.00 Blues Jam, Mojo
21.00 Live Musik, Loppen
21.00 Our 15 Min., Rust
21.00 Dick Dale/Heatfarm, Pumpehuset
23.00 Popszene, Klaptræet
ÅRHUS
22.00 Nikolaj Nørlund Solo, Gyngen
22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
22.30 Ian Hooper, Jacobs BBQ
ODENSE
22.00 Mr. Ben, Cafe Oscar
ROSKILDE
21.30 Stone Free feat Billy Cross, Gimle

KØBENHAVN
20.00 Honey Pony, Krudttønden
20.00 Roxanne, Fælledparken
21.00 Smalltown, Mojo
21.00 Pigeon Party, Forbrændingen
21.00 Morten Wittrock Duo, Cafe Svejk
21.00 Steve Wynn Quartet, Rust
21.30 Ipsen-Markussen Jazzcode, Copenhagen JazzHouse
22.00 Lamb, Loppen
22.00 Die Herren, Viften
ÅRHUS
21.00 Club Camaleon, Æsken
21.30 Sonic/Møg-bar, Musikcafeen

22.30 Ian Hooper, Jacobs BBQ
HELSINGØR
22.00 Stone Free, Gæstgivergården
KORSØR
23.00 Kurts Garage, City Bar
ODENSE
23.00 Long Tall Sally, Cafe Oscar
STRUER
22.30 Tangleroots, Natsværmeren
VEJLE
20.00 Nikolaj Nørlund, Paraplyen

KØBENHAVN
20.00 Continental Heat, Fælledparken
21.00 Kenn Lending Blues Band, Mojo
21.00 Autumn Leaves/MNA, Sputnik
21.00 James Chance & The Contorsions, Rust
21.30 Lindby - King Of Wonderland, Barcelona
22.00 Groover/Shallow/Vernaline, Loppen
22.00 DJ Tony M, Bananrepublikken
ÅRHUS
21.00 Club Camaleon, Æsken
21.30 Roisin Dubh, Musikcafeen
ODENSE
19.00 Shu-Bi-Dua/Moonjam, Den Fynske Landsby
20.00 Nikolaj Nørlund, Rytmeposten
23.00 Lang Tall Sally, Cafe Oscar
SABRO

22.00 Charlie Dee & The Twisters, Sabrohallen

KØBENHAVN
21.00 HP Lange/Thomas Holm, Mojo
22.00 DJ Tony M, Bananrepublikken
ÅRHUS
22.00 Dr. Pro-Zak, Musikcafeen
ÅLBORG
21.00 Great Danes, Cafe Rendes-vous

KØBENHAVN
21.00 Bone Brothers, Mojo
21.00 Tracey Bonham, Rust
ÅRHUS
21.30 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen
ÅLBORG
21.00 Great Danes, Cafe Rendes-vous

KØBENHAVN
21.00 Teddy Morgan Band, Mojo
21.00 Rosegarden, Rust
24.00 Stonefree, Drop Inn
ÅRHUS
22.00 Ian Hooper, Jacobs BBQ
ESBJERG
19.00 På Slaget 12, Tobaksfabrikken
ÅLBORG
21.00 Great Danes, Cafe Rendes-vous

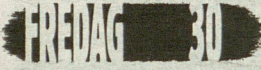

KØBENHAVN
20.30 Rita Marcotulli Trio, Copenhagen JazzHouse
21.00 Honey Drippers, Mojo
21.00 Supernova, Loppen
21.00 Crazy Call Buddha, Rust

24.00 Stonefree, Drop Inn
ÅRHUS
21.00 Club Havana, Musikcafeen
22.00 Ian Hooper, Jacobs BBQ
ÅLBORG
21.00 Great Danes, Cafe Rendes-vous

KØBENHAVN
20.00 Carmens Kapel, Fælledparken
20.30 T.A.O., Copenhagen JazzHouse
21.00 Blues Jam, Mojo
21.00 Live Musik, Loppen
21.00 Nikolaj Nørlund, Rust
22.30 Goldfinger, Park
23.00 Popszene, Klaptræet
ÅRHUS
22.00 Ian Hooper, Jacobs BBQ
22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
ODDER
20.00 Inside The Whale, Amtsgymnasiet
ODENSE
23.00 King Of Pain, Cafe Oscar

KØBENHAVN
20.00 Female Attraction, Fælledparken
21.00 Shades Of Blue, Mojo
21.00 Georg Michael Jam, Forbrændingen
21.00 The Bandits, Cafe Svejk
21.00 The Toasters, Stengade 30
21.00 Mother Of Mary, Sputnik
21.30 Scandic Sounds, Copenhagen JazzHouse
22.00 The Bluetones, Loppen
22.00 DJ Livingstone, Bananrepublikken
ÅRHUS
21.00 Ragga Dance Hall/Club Exodus,

Æsken
21.30 7 Year Bitch, Husets Musikteater
21.30 Ragga Dance Hall Live, Musikcafeen
22.30 Ian Hooper, Jacobs BBQ
HADERSLEV
21.00 Supernova, Panic
21.00 Furious Trauma, Aktivitetshuset
KORSØR
23.00 Late Night Blues Band, City Bar
ODENSE
23.00 Sockrow, Cafe Oscar

KØBENHAVN
20.00 Weezer/Hayden, Den Grå Hal
20.00 Ruth To Hell, Fælledparken
21.00 Shades Of Blue, Mojo
21.00 Henrik Barner Duo, Cafe Svejk
21.30 East Of Eden, Barcelona
21.30 Ånglaspel, Copenhagen JazzHouse
22.00 Klub Kalium, Forbrændingen
22.00 Honey Is Cool/Ubu Swirl, Loppen
22.00 DJ Livingstone, Bananrepublikken
22.30 Chimbos Revival, Lurifax Tåstrup
ÅRHUS
20.30 4-4-U, Musikcafeen
22.00 Audhumla, Gyngen
22.00 Ahmadu Jarr & Hihglife Orchestra, Æsken
22.30 Ian Hooper, Jacobs BBQ
ODENSE
21.00 Teknoklub F.Y.N., Badstuen
23.00 Sockrow, Cafe Oscar

lad livet blomstre -tag på højskole

Et højskoleophold er en oplevelse for livet. Du møder nye mennesker, får nye impulser, du tilegner dig nye færdigheder og ny viden. Du får prøvet dig selv af sammen med andre, der trods vidt forskelligt udgangspunkt er i en lignende situation som dig. Det er ikke altid lige let - men det er sjældent kedeligt.

På Kolding Højskole arbejder vi under overskrifterne MILJØ, KULTURMØDET og KOMMUNIKATION. Højskolen har plads til 65 kursister, har egen kommunalt godkendt børnehaven og handler ud fra økologiske principper. Vi tilbyder 5 forskellige A-fag og en række spændende B- og C-fag samt mange arrangementer og tilbud.

Vil du være en del af et levende fællesskab... så begynd med at få vort program tilsendt. Ring nu på tlf. 75 53 06 00.

LEVENDE BILLEDER

Film, video og produktion

FORM OG BILLEDE

Keramik, skulptur, tegne og male

PERFORMANCE

Teater- og skuespillertræning

MUSIK

Rytmask sammenspil

GLOBAL GARDENER

Praktisk økologi

Kursusstart i 1996/97:

25.08.96	16 uger
20.10.96	8 uger
12.01.97	22 uger
23.02.97	16 uger

musikrubrikker

AUDIO-KOPIERING

CD/MC PRODUKTION

Ring og hør nærmere

Telf. 86 54 56 77
Fax 86 54 56 99

Agent for:
DanDisc

FE SOUND
Tlf. 86156482 · 86158359

Cassette og CD kopiering fra 1 til 500.
(eneste af slagsen CD'er fra kr. 150/stk.)
CD tape mastering/redigering.

Hurtig og billig service
Ring eller skriv efter prisliste:

TAM Studio
Svenstrupvænget 3
5260 Odense S.
Tlf. 66 15 04 30 Fax 66 15 08 87

GRAFISK DESIGN

Buddha Graphics
86 12 53 26

HØJSKOLER

VESTBIK HØJSKOLE

Musiklinjen 8 mdr.
29.9. 96 - 24.5. 97

Rock
Jazz
Fusion
Klassisk

Ring efter brochure

Vestbirk Højskole
8752 Østbirk
tlf. 75 78 11 71

HØJSKOLER

HØJSKOLEN på
SAMSØ

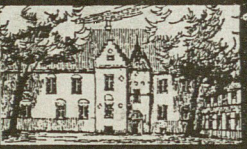
1.09. - 21.12. (16 uger)
27.10. - 21.12. (8 uger)

FOTOGRAFI
KUNST
MUSIK

86 59 04 11

KUNSTARKITEKTUR DESIGN

- OG 24 ANDRE FAG FÅ EN BROCHURE!

KRABBESHOLM HØJSKOLE
7800 SKIVE TLF 97520227

video musikfilm

Kursus-start 16/9 og 18/11

teater

Klassisk Rytmask

18 uger,
27 uger,
36 uger

Støvring Højskole
Hobrovej 108 · 9530 Støvring
Tlf. 9837 1003 · Fax 9837 4503

EFTERÅRS SKOLE

SEPT. - DEC. 16 uger

Vallekilde Højskole

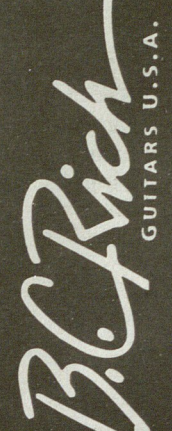
4534 Hørve

5345 6045

(Forår 97: 16 uger fra 5. jan.)

INSTRUMENTER

B.C. Rich GUITARS U.S.A.

LARS GREEN MUSIK
Køgevej 40
2630 Taastrup
DK-Denmark
Telefon +45 42 52 23 35
Telefax +45 43 71 11 61

Salg
Reparation
Demonstration
Service

Fender
FENDER CENTER

American Standard Strat..... RING
American Standard Tele..... RING
American Standard Jazz Bass..... RING
Mexico Standard Strat..... RING
Mexico Standard Tele..... RING
Mexico Standard Jazz Bass..... RING
Blues Deluxe Guitarcombo..... RING
Blues Deville Guitarcombo..... RING

Vores tilbud er så gode at vi ikke tør reklamere, så derfor...

RING!

STRINGS AND THINGS AND ROCK N ROLL
ROCK CITY
86 12 75 22
BLANKENEGADE 8, DK-8000 ÅRHUS, C. Delvis Århus Øst

KYS

Flere kys Til De Voksne

LYRIK SERVICE

Dead Poets' Lyric Service
(Exclusively English)

Verbal Amplification
Verse Polishing
Proof-reading and Editing

Dead Poets' Lyric Service
Cort Adelersgade 13, IV sal
8200 Århus N
Tel/Fax: 8616 6083

"Don't put it on the disc before you put it across our disk"

LYS & LYD

UDLEJNING · SALG OG SERVICE AF PROFESSIONELT LYD- & LYS-ANLÆG TIL:

**KONCERTER
TURNÉER
FESTIVALER
SKOLER
DISKOTEKER**

DANSK LYD & LYS UDLEJNING
NØRREVOLDGADE 4 · 5000 ODENSE C
66 11 38 06

DPA SOUND CO

31 356100
86 147055

Meyer Sound - Crown
Soundcraft - Crest-JBL
ElectroVoice - Yamaha

PROFESSIONEL LYDUDLEJNING

LYS & LYD

MAZUR

PROF. LYD - LYSANLÆG
SALG-UDLEJNING

Nr. Bjertvej 74
6000 Kolding
75 56 54 11

POWER SUPPLY PA

PROFESSIONELT LYD- & LYSUDSTYR

Danmarksgade 7 · 9900 Frederikshavn
Tlf./fax 98 43 23 08 · Blittlf. 30 99 51 12

PLADESELSKABER

MCA

MCA Music Entertainment A/S
Esplanaden 46 · 1263 København K
Tel. 33912110 · Fax 33913110
e-mail: mcadanmark@mcamei.com

REJSER

LONDON

Fly t/r fra kr.... 1.260,-
Fly t/r inkl. 2 nætter på hotel med morgenmad fra kr..... 1.500,-

* sidste udrejse 31/8
** sidste hjemrejse 30/9

inter-travel

Frederiksholms Kanal 2 · 1220 K.
Lavpriser til alle verdensdele

33 15 00 77

UNGDOMSREJSER

Masser af sjove oplevelser sammen med andre unge.

Priser fra 1498,- i 10 dg.

8618 1911 · 3121 1466

STUDIER

HØJT TIL LOFTET

48 SPOR, AUTO MIX, CDPM, MASTERING
AIR PLAY RECORDING STUDIO
Montanogade 29 E, 8000 C, 86191212

STUDIER

ARP STUDIET

SKOVEJEN 11-13
DK-8000 AARHUS C
86 12 94 65

Professionel optagelse og redigering af musikproduktioner
Demobånd og DAT mastering
DAT og kassettebåndkopiering

BIRDLAND
RECORDING STUDIO

86 25 50 00

I.P. JACOBSENSVEJ 35
8230 ÅBYHØJ

32 spor kombineret med 64 MIDI-spor og delvist computermix.

FE Sound Recording
Tlf.: 86 15 64 82 · 86 15 83 59

STØTTE

TURNÉSTØTTE TIL VERDENSMUSIK

Foreningen for Verdensmusik i Danmark formidler støtte til professionelle verdensmusik-orchestre. Støtten gives i form af et antal tariffer, som orkestrene frit kan disponere over på baggrund af nogle enkelte retningslinier.

Indeværende støtteperiode dækker aktiviteter til efterår/vinter 96 - 97.

En folder med de nærmere betingelser, ansøgningsskema og en checkliste kan rekvireres fra foreningens kontor.

ANSØGNINGSFRISTEN FOR TURNÉSTØTTE D. 1. SEPTEMBER 1996

Foreningen for Verdensmusik i Danmark
Kjeld Langes Gade 4A, stuen
1367 København K
Tlf.: 33 93 30 90
Fax: 33 93 44 13

TRANSPORT

BAND-FLYTT-BILER

Udlejes uden fører

MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
Tlf. 86 12 75 66 · Fax 86 12 74 12

Mercedes Bandbus

Plads til 7-8 personer og gear

86 18 91 10

ØVELOKALER

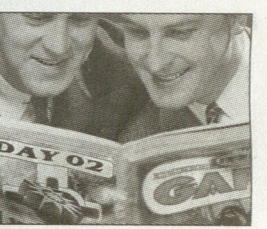
Fajabefa-Århus udlejer øvelokaler og PA-anlæg til nogle af Århus' billigste priser.

Info på 86121444

PROF. SESSION-ØVELOKALE

evt. m. backline.
Udlejes på dag eller ugebasis.

MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
Tlf. 86 12 75 66 · Fax 86 12 74 12

RUBRIKOVERSIGT

AUDIOKOPIERING
BANDKONTAKT
BILLETTER
BOOKING
BRUGTMARKEDCA-FÉER
CD-PRODUKTION
DESIGN
FAN-KLUBBER
FORLAG
FOTOGRAFER
HELSEKOST
HIFI UDSTYR
HØJSKOLER
INSTRUMENTER
JOBS
KONCERTER
KYS
LYD & LYS
MERCHANDISE
MUSIKBLADE
MUSIK STUDIER
MUIKKONTAKT
NODER
PIZZA
PLADEJÆGERE
PLADESHOPS
PLADESELSKABER
RADIOSTATIONER
REJSER
REPARATION
REVISION
ROADIES
SPILLESTEDER
SPESESTEDER
STUDIER
TRANSPORT
SKO
SPORT
TATOVERING
TØJBUTIKKER
UNDERVISNING
URE
ØVELOKALER

- find selv på flere

Pris pr. millimeter 8,50 kr.
Bredde: 40 mm
Rabatter:
6 x - 10%
12 x - 20%

bestil nu!

telefon 86 12 98 99
telex 86 18 92 22

[BACK STAGE]

TUBORG...gør noget ved MUSIKKEN.